

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 352

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

56. sējums
2013. gada 24. decembris

Saturs

II Nelegislatīvi akti

REGULAS

- ★ Komisijas Regula (ES) Nr. 1407/2013 (2013. gada 18. decembris) par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam ⁽¹⁾ 1
- ★ Komisijas Regula (ES) Nr. 1408/2013 (2013. gada 18. decembris) par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam lauksaimniecības nozarē 9
- ★ Eiropas Centrālās bankas Regula (ES) Nr. 1409/2013 (2013. gada 28. novembris) par maksājumu statistiku (ECB/2013/43) 18
- Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 1410/2013 (2013. gada 23. decembris), ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai 45
- Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 1411/2013 (2013. gada 23. decembris), ar ko nosaka no 2014. gada 1. janvāra piemērojamo ievadmuities nodokli labības nozarē 47

Cena: EUR 4

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

(Turpinājums nākamajā lappusē)

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

LĒMUMI

2013/797/ES:

- ★ Padomes Īstenošanas lēmums (2013. gada 16. decembris), ar kuru īsteno Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris), ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņām, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību 50
- ★ Padomes Lēmums 2013/798/KĀDP (2013. gada 23. decembris) par ierobežojošiem pasākumiem pret Centrālāfrikas Republiku 51

2013/799/ES:

- ★ Komisijas Lēmums (2013. gada 17. decembris) par Spānijas Karalistes paziņoto valsts pārejas plānu, kas minēts 32. pantā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2010/75/ES par rūpnieciskajām emisijām (izziņots ar dokumenta numuru C(2013) 9089) 53

2013/800/ES:

- ★ Komisijas Īstenošanas lēmums (2013. gada 18. decembris) par Savienības finanšu iemaksām 2013. gadā, kuras paredzētas Vācijas, Spānijas, Francijas, Nīderlandes un Portugāles izdevumu segšanai attiecībā uz augiem vai augu produktiem kaitīgu organismu apkarošanu (izziņots ar dokumenta numuru C(2013) 8999) 58

2013/801/ES:

- ★ Komisijas Īstenošanas lēmums (2013. gada 23. decembris), ar ko izveido Inovācijas un tīklu izpildaģentūru un atceļ Lēmumu 2007/60/EK, kas grozīts ar Lēmumu 2008/593/EK 65

TIESĪBU AKTI, KO PIEŅĒM STRUKTŪRAS, KURAS IZVEIDOTAS AR STARPTAUTISKIEM NOLĪGUMIEM

2013/802/ES:

- ★ ES un Irākas Sadarbības Padomes Lēmums Nr. 1/2013 (2013. gada 8. oktobris), ar ko pieņem tās reglamentu un Sadarbības komitejas reglamentu 68

2013/803/ES:

- ★ ES un Irākas Sadarbības Padomes Lēmums Nr. 2/2013 (2013. gada 8. oktobris) par triju specializēto apakškomiteju izveidi un to pilnvaru pieņemšanu 74

II

(Nelegislatīvi akti)

REGULAS

KOMISIJAS REGULA (ES) Nr. 1407/2013

(2013. gada 18. decembris)

par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 108. panta 4. punktu,

ņemot vērā Padomes 1998. gada 7. maija Regulu (EK) Nr. 994/98 par to, kā piemērot Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. pantu attiecībā uz dažu kategoriju valsts horizontālo atbalstu ⁽¹⁾,

publicējusi šīs regulas projektu ⁽²⁾,

apspriedusies ar Valsts atbalsta padomdevēju komiteju,

tā kā:

- (1) Valsts finansējums, kas atbilst Līguma 107. panta 1. punkta kritērijiem, ir valsts atbalsts, un par to ir jāpaziņo Komisijai, kā paredzēts Līguma 108. panta 3. punktā. Tomēr Padome saskaņā ar Līguma 109. pantu var noteikt atbalsta kategorijas, kas ir atbrīvotas no minētās paziņošanas prasības. Saskaņā ar Līguma 108. panta 4. punktu Komisija var pieņemt regulas par minētajām valsts atbalsta kategorijām. Ar Regulu (EK) Nr. 994/98 Padome saskaņā ar Līguma 109. pantu nolēma, ka viena no šādām kategorijām varētu būt *de minimis* atbalsts. Attiecīgi tiek uzskatīts, ka *de minimis* atbalsts, kas ir vienam vienotam uzņēmumam noteiktā laikposmā piešķirts atbalsts, kurš nepārsniedz konkrēti noteiktu summu, neatbilst visiem Līguma 107. panta 1. punkta kritērijiem, un tāpēc paziņošanas procedūra uz to neattiecas.

- (2) Komisija daudzos lēmumos ir skaidrojusi jēdzienu "atbalsts" Līguma 107. panta 1. punkta nozīmē. Turklāt Komisija savu politiku par *de minimis* robežlielumu, līdz kuram var uzskatīt, ka Līguma 107. panta 1. punkts nav piemērojams, sākotnēji darīja zināmu paziņojumā par *de minimis* noteikumu valsts atbalstam ⁽³⁾ un pēc tam Komisijas Regulās (EK) Nr. 69/2001 ⁽⁴⁾ un (EK) Nr. 1998/2006 ⁽⁵⁾. Ņemot vērā Regulas (EK) Nr. 1998/2006 piemērošanā gūto pieredzi, ir lietderīgi pārskatīt atsevišķus nosacījumus, kas paredzēti minētajā regulā, un aizstāt to.

- (3) Ir lietderīgi *de minimis* atbalsta summai, kuru viens vienots uzņēmums jebkurā triju gadu periodā drīkst saņemt no vienas dalībvalsts, robežlielumu atstāt EUR 200 000 apmērā. Minētais robežlielums joprojām ir nepieciešams, lai nodrošinātu, ka par ikvienu šīs regulas darbības jomā ietilpstošo pasākumu var uzskatīt, ka tas neietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm un nerada vai nedraud radīt konkurences izkropojumus.

- (4) Uzņēmums Līguma konkurences noteikumu nozīmē ir ikviens subjekts, kas veic saimniecisko darbību, neatkarīgi no tā juridiskā statusa un finansēšanas veida ⁽⁶⁾. Eiropas Savienības Tiesa ir atzinusi, ka visi subjekti, kurus (juridiski vai faktiski) kontrolē viens un tas pats subjekts, ir uzskatāmi par vienu vienotu uzņēmumu ⁽⁷⁾. Lai nodrošinātu juridisko noteiktību un samazinātu administratīvo slogu, šajā regulā būtu jāparedz izsmelošs saraksts ar skaidriem kritērijiem, lai noteiktu, kad divi vai vairāki

⁽¹⁾ OV L 142, 14.5.1998., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 229, 8.8.2013., 1. lpp.

⁽³⁾ Komisijas Paziņojums par *de minimis* noteikumu valsts atbalstam (OV C 68, 6.3.1996., 9. lpp.).

⁽⁴⁾ Komisijas 2001. gada 12. janvāra Regula (EK) Nr. 69/2001 par EK Līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam (OV L 10, 13.1.2001., 30. lpp.).

⁽⁵⁾ Komisijas 2006. gada 15. decembra Regula (EK) Nr. 1998/2006 par Līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam (OV L 379, 28.12.2006., 5. lpp.).

⁽⁶⁾ Spriedums lietā C-222/04 *Ministero dell'Economia e delle Finanze/Cassa di Risparmio di Firenze SpA* un citi, 2006, Krājums, I-289. lpp.

⁽⁷⁾ Spriedums lietā C-382/99 *Nīderlande/Komisija*, 2002, *Recueil*, I-5163. lpp.

vienas dalībvalsts uzņēmumi ir uzskatāmi par vienu vienotu uzņēmumu. No "saistītu uzņēmumu" noteikšanas kritērijiem, kas iedibināti mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) definīcijā Komisijas Ieteikumā 2003/361/EK ⁽¹⁾ un Komisijas Regulas (EK) Nr. 800/2008 ⁽²⁾ I pielikumā, Komisija ir atlasījusi tos kritērijus, kas ir piemēroti šīs regulas mērķiem. Attiecīgie kritēriji publiskajām iestādēm jau ir zināmi un, ņemot vērā šīs regulas darbības jomu, būtu jāpiemēro gan MVU, gan lielajiem uzņēmumiem. Minētajiem kritērijiem būtu jānodrošina, ka, piemērojot *de minimis* noteikumu, saistītu uzņēmumu grupu uzskata par vienu vienotu uzņēmumu, bet uzņēmumus, kuriem nav savstarpēju attiecību, izņemot to, ka ikvienam no tiem ir tieša saikne ar vienu un to pašu publisko struktūru vai struktūrām, neuzskata par savstarpēji saistītiem uzņēmumiem. Tādējādi tiek ņemta vērā īpašā situācija, kādā ir vienas un tās pašas publiskās struktūras vai struktūru kontrolētie uzņēmumi, kuriem var būt neatkarīgas lemlēšanas pilnvaras.

- (5) Lai ņemtu vērā to, ka kravu autopārvadājumu nozarē vidusmēra uzņēmumi ir mazi, ir lietderīgi attiecībā uz uzņēmumiem, kuri veic kravu komercpārvadājumus ar autotransportu, robežlielumu saglabāt EUR 100 000 apmērā. Par pārvadājumu pakalpojumu nebūtu uzskatāma tāda integrēta pakalpojuma sniegšana kā pārcelšanās pakalpojumi, pasta vai kurjera pakalpojumi vai atkritumu savākšanas vai pārstrādes pakalpojumi, ja pārvadājumi ir tikai viens no šā pakalpojuma elementiem. Ņemot vērā jaudas pārpalikumu kravu autopārvadājumu nozarē un transporta politikas mērķus saistībā ar autoceļu pārslogotību un kravas pārvadājumiem, no šīs regulas piemērošanas jomas būtu jāizslēdz atbalsts kravas transportlīdzekļu iegādei uzņēmumiem, kuri veic kravu komercpārvadājumus ar autotransportu. Ņemot vērā pasažieru autopārvadājumu nozares attīstību, šai nozarei vairs nav pamatoti piemērot zemāku robežlielumu.
- (6) Ņemot vērā īpašos noteikumus, ko piemēro lauksaimniecības produktu primārās ražošanas, zvejniecības un akvakultūras nozarē, un risku, ka atbalsts, kura summa nepārsniedz šajā regulā noteikto robežlielumu, tomēr varētu atbilst Līguma 107. panta 1. punkta kritērijiem, šī regula minētajām nozarēm nebūtu piemērojama.
- (7) Ņemot vērā lauksaimniecības produktu un nelauksaimniecības produktu pārstrādes un tirdzniecības līdzības, šī regula būtu jāpiemēro lauksaimniecības produktu

pārstrādei un tirdzniecībai, ja ir izpildīti noteikti nosacījumi. Šajā saistībā par pārstrādi vai tirdzniecību nebūtu uzskatāmas ne saimniecībā veiktās darbības, lai produktu sagatavotu pirmajai pārdošanai, piemēram, ražas novākšana, graudaugu pļaušana un kuļšana vai olu iepakojšana, ne pirmā pārdošana tālākpārdevējiem vai pārstrādātājiem.

- (8) Eiropas Savienības Tiesa ir noteikusi, ka, tiklīdz Savienība ir pieņēmusi tiesību aktu par tirgus kopīgu organizāciju konkrētā lauksaimniecības nozarē, dalībvalstu pienākums ir atturēties no tādu pasākumu veikšanas, kas varētu kaitēt kopīgajai organizācijai vai paredzēt izņēmumus no tās ⁽³⁾. Šā iemesla dēļ šī regula nebūtu piemērojama atbalstam, kura summa ir noteikta, pamatojoties uz iepirkto vai tirgū laisto produktu cenu vai daudzumu. Tāpat tā nebūtu piemērojama atbalstam, kas saistīts ar pienākumu šajā atbalstā dalīties ar primārajiem ražotājiem.
- (9) Šī regula nebūtu piemērojama eksporta atbalstam un atbalstam, ko piešķir ar nosacījumu, ka importa preču vietā tiek izmantotas vietējās preces. Tā jo īpaši nebūtu piemērojama atbalstam izplatīšanas tīkla izveides un darbības finansēšanai citās dalībvalstīs vai trešās valstīs. Atbalstu par izdevumiem saistībā ar dalību tirdzniecības izstādēs vai pētījumu vai konsultāciju pakalpojumiem, kas vajadzīgi jauna vai esoša produkta laišanai jaunā tirgū citā dalībvalstī vai kādā trešā valstī, parasti neuzskata par eksporta atbalstu.
- (10) Trīs gadu laikposms, kuru ņem vērā šīs regulas mērķiem, būtu jānosaka pēc slidošā principa, tas ir, pirms katras jaunas *de minimis* atbalsta piešķiršanas ir jāņem vērā attiecīgajā fiskālajā gadā un iepriekšējos divos fiskālajos gados piešķirtā *de minimis* atbalsta kopsumma.
- (11) Ja uzņēmums darbojas gan nozarēs, kuras ir izslēgtas no šīs regulas darbības jomas, gan citās nozarēs vai darbības jomās, šī regula būtu piemērojama attiecīgajās citās nozarēs vai darbības jomās ar nosacījumu, ka attiecīgā dalībvalsts ar tādiem piemērotiem līdzekļiem kā darbības vai izmaksu nošķiršana nodrošina, ka darbības izslēgtajās nozarēs negūst labumu no *de minimis* atbalsta. Šis pats princips būtu piemērojams, ja uzņēmums darbojas nozarēs, kurās piemērojami zemāki *de minimis* robežlielumi. Ja nav iespējams nodrošināt, ka darbība nozarēs, kurās piemērojami zemāki *de minimis* robežlielumi, gūst labumu no *de minimis* atbalsta tikai apmērā, kas atbilst

⁽¹⁾ Komisijas 2003. gada 6. maija Ieteikums 2003/361/EK par mikro, mazo un vidējo uzņēmumu definīciju (OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 2008. gada 6. augusta Regula (EK) Nr. 800/2008, kas atzīst noteiktas atbalsta kategorijas par saderīgām ar kopējo tirgu, piemērojot Līguma 87. un 88. pantu (OV L 214, 9.8.2008., 3. lpp.).

⁽³⁾ Spriedums lietā C-456/00 Francija/Komisija, 2002, *Recueil*, I-11949. lpp.

šiem zemākajiem robežlielumiem, visām uzņēmuma darbībām būtu jāpiemēro zemākais robežlielums.

- (12) Šajā regulā būtu jāparedz noteikumi, kas nodrošina, ka nav iespējams apiet atbalsta maksimālās intensitātes, kuras noteiktas īpašās regulās vai Komisijas lēmumos. Tajā būtu arī jāparedz skaidri un viegli piemērojami kumulācijas noteikumi.
- (13) Šī regula neizslēdz iespēju, ka pasākums netiek uzskatīts par valsts atbalstu Līguma 107. panta 1. punkta nozīmē, to pamatojot ar šajā regulā neizklāstītiem apsvērumiem, piemēram, tāpēc, ka pasākums atbilst tirgus ekonomikas dalībnieka principam vai tas neparedz valsts līdzekļu nodošanu. Jo īpaši Savienības finansējums, kuru centrāli pārvalda Komisija un kurš nav dalībvalsts tiešā vai netiešā kontrolē, nav uzskatāms par valsts atbalstu un nebūtu jāņem vērā, nosakot, vai ir ievērots attiecīgais robežlielums.
- (14) Pārredzamības, vienlīdzīgas attieksmes un efektīvas uzraudzības labad šī regula būtu jāpiemēro tikai tādam *de minimis* atbalstam, kuram ir iespējams iepriekš precīzi aprēķināt bruto dotācijas ekvivalentu, neveicot riska novērtējumu ("pārredzams atbalsts"). Šādus precīzus aprēķinus ir iespējams veikt, piemēram, dotācijām, procentu likmju subsīdijām, nepārsniedzamiem nodokļu atbrīvojumiem vai citiem instrumentiem, kuros ir paredzēts maksimālais apjoms, kas nodrošina, ka netiek pārsniegts attiecīgais robežlielums. Maksimālā apjoma noteikšana nozīmē, ka tad, ja atbalsta precīzā summa nav vai vēl nav zināma, dalībvalstij ir jāpieņem, ka šī summa ir vienāda ar maksimālo robežu, lai tādējādi tiktu nodrošināts, ka vairāki paralēli atbalsta pasākumi nepārsniedz šajā regulā noteikto robežlielumu, un lai piemērotu kumulācijas noteikumus.
- (15) Pārredzamības, vienlīdzīgas attieksmes un *de minimis* robežlieluma pareizas piemērošanas labad visām dalībvalstīm būtu jāpiemēro viena un tā pati aprēķinu metode. Lai atvieglotu šo aprēķinu, atbalsta summas, kas nav naudas līdzekļu dotācijas, būtu jāizsaka kā to bruto dotācijas ekvivalents. Lai aprēķinātu bruto dotācijas ekvivalentu pārredzamiem atbalsta veidiem, kas nav dotācijas, un vairākās daļās maksājamam atbalstam, ir jāizmanto šā atbalsta piešķiršanas laikā spēkā esošās tirgus procentu likmes. Lai nodrošinātu valsts atbalsta noteikumu vienveidīgu, pārredzamu un vienkāršu piemērošanu, piemērojamajiem tirgus likmēm šīs regulas nolūkiem vajadzētu būt atsaucies likmēm, kas noteiktas Komisijas paziņojumā par atsaucies likmes un diskonta likmes noteikšanas metodes pārskatīšanu ⁽¹⁾.
- (16) Atbalsts aizdevumu veidā, tostarp *de minimis* riska finansējuma atbalsts aizdevumu veidā, būtu jāuzskata par

pārredzamu *de minimis* atbalstu, ja bruto dotācijas ekvivalents ir aprēķināts, pamatojoties uz tirgus procentu likmēm, kuras ir spēkā atbalsta piešķiršanas laikā. Lai vienkāršotu neliela apjoma īstermiņa aizdevumu izskatīšanu, šajā regulā būtu jāparedz skaidrs noteikums, kas ir viegli piemērojams un ņem vērā gan aizdevuma apjomu, gan ilgumu. Pamatojoties uz Komisijas pieredzi, attiecībā uz aizdevumiem, kuriem ir nodrošinājums vismaz 50 % apmērā no aizdevuma un kuri nepārsniedz vai nu EUR 1 000 000 un piecu gadu ilgumu, vai EUR 500 000 un desmit gadu ilgumu, var uzskatīt, ka to bruto dotācijas ekvivalents nepārsniedz *de minimis* robežlielumu. Ņemot vērā, ka ir sarežģīti noteikt bruto dotācijas ekvivalentu atbalstam, kas piešķirts uzņēmumiem, kuri varētu nespēt atmaksāt aizdevumu, šis noteikums nebūtu jāpiemēro šādiem uzņēmumiem.

- (17) Atbalstu kapitāla iepludināšanas veidā nebūtu jāuzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, izņemot, ja iepludinātā publiskā kapitāla kopsumma nepārsniedz *de minimis* robežlielumu. Atbalstu riska finansējuma pasākumu veidā, kas izpaužas kā pašu kapitāla vai kvazikapitāla ieguldījumi, kā minēts pamatnostādnes par riska finansējumu ⁽²⁾, nebūtu jāuzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, izņemot, ja saskaņā ar attiecīgo pasākumu nodrošinātais kapitāls nepārsniedz *de minimis* robežlielumu.
- (18) Atbalsts garantiju veidā, tostarp *de minimis* riska finansējuma atbalsts garantiju veidā, būtu jāuzskata par pārredzamu atbalstu, ja bruto dotācijas ekvivalents ir aprēķināts, pamatojoties uz drošības zonas prēmijām, kas attiecīgajam uzņēmumu veidam noteiktas Komisijas paziņojumā ⁽³⁾. Lai vienkāršotu izskatīšanas procedūru īstermiņa garantijām, ar kurām sedz lielākais 80 % no salīdzinoši neliela apjoma aizdevuma, šajā regulā būtu jāparedz skaidrs noteikums, kas ir viegli piemērojams un ņem vērā gan pamatā esošā aizdevuma apjomu, gan garantijas ilgumu. Šis noteikums nebūtu piemērojams garantijām par pamatā esošajiem darījumiem, kas nav aizdevumi, piemēram, garantijām par pašu kapitāla darījumiem. Ja garantijas apmērs nepārsniedz 80 % no pamatā esošā aizdevuma, garantētā summa nepārsniedz EUR 1 500 000 un garantijas ilgums nepārsniedz piecus gadus, garantiju var uzskatīt par tādu, kuras bruto dotācijas ekvivalents nepārsniedz *de minimis* robežlielumu. Tas pats attiecas uz garantiju, kuras apmērs nepārsniedz 80 % no pamatā esošā aizdevuma, garantētā summa nepārsniedz EUR 750 000, un garantijas ilgums nepārsniedz desmit gadus. Turklāt dalībvalstis var izmantot garantiju bruto dotācijas ekvivalenta aprēķināšanas metodi, kas ir bijusi paziņota Komisijai saskaņā ar citu Komisijas regulu attiecīgajā valsts atbalsta jomā, kas ir piemērojama tajā laikā, un kuru Komisija ir akceptējusi kā tādu, kas atbilst

⁽¹⁾ Komisijas paziņojums par atsaucies likmes un diskonta likmes noteikšanas metodes pārskatīšanu (OV C 14, 19.1.2008., 6. lpp.).

⁽²⁾ Kopienas pamatnostādnes par valsts atbalstu, lai veicinātu riska kapitāla ieguldījumus mazos un vidējos uzņēmumos (OV C 194, 18.8.2006., 2. lpp.).

⁽³⁾ Piemēram, Komisijas paziņojums par EK līguma 87. un 88. panta piemērošanu valsts atbalstam garantiju veidā (OV C 155, 20.6.2008., 10. lpp.).

Garantiju paziņojumam vai tam sekojošam paziņojumam, ar nosacījumu, ka akceptētā metode attiecas tieši uz attiecīgo garantijas veidu un attiecīgo pamatā esošā darījuma veidu šīs regulas piemērošanas kontekstā. Ņemot vērā, ka ir sarežģīti noteikt bruto dotācijas ekvivalentu atbalstam, kas piešķirts uzņēmumiem, kuri varētu nespēt atmaksāt aizdevumu, šis noteikums nebūtu jāpieņem šādiem uzņēmumiem.

(19) Ja *de minimis* atbalsta shēmu īsteno ar finanšu starpnieku palīdzību, būtu jānodrošina, ka tie nesaņem nekādu valsts atbalstu. To var panākt, piemēram, pieprasot, lai finanšu starpnieki, kuri gūst labumu no valsts garantijas, maksā tirgus apstākļiem atbilstīgu prēmiju vai pilnībā nodod gūto labumu galīgajiem saņēmējiem, vai ievērojot *de minimis* robežlielumu un pārējos šīs regulas nosacījumus arī starpnieku līmenī.

(20) Pamatojoties uz dalībvalsts paziņojumu, Komisija var pārbaudīt, vai pasākums, kas nav dotācija, aizdevums, garantija, kapitāla ieludzināšana vai riska finansēšanas pasākums pašu kapitāla vai kvazikapitāla ieguldījumu veidā, atbilst bruto dotācijas ekvivalentam, kurš nepārsniedz *de minimis* robežlielumu, un uz ko tādējādi varētu attiekties šī regula.

(21) Komisijai ir pienākums nodrošināt, ka tiek ievēroti valsts atbalsta noteikumi, un saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 4. panta 3. punktā paredzēto sadarbības principu dalībvalstīm būtu jāatvieglo šā mērķa sasniegšana, izveidojot vajadzīgos instrumentus, lai nodrošinātu, ka *de minimis* atbalsta kopsumma, kas piešķirta vienam vienotam uzņēmumam saskaņā ar *de minimis* noteikumiem, nepārsniedz kopējo pieļaujamo robežlielumu. Tālab dalībvalstīm, piešķirot *de minimis* atbalstu, attiecīgais uzņēmums būtu jāinformē par piešķirtā *de minimis* atbalsta summu un tā *de minimis* raksturu un konkrēti jāatsaucas uz šo regulu. Dalībvalstīm būtu jāuzrauga piešķirtais atbalsts, lai nodrošinātu, ka attiecīgie robežlielumi netiek pārsniegti un tiek ievēroti kumulācijas noteikumi. Lai ievērotu minēto pienākumu, pirms šāda atbalsta piešķiršanas attiecīgajai dalībvalstij no uzņēmuma būtu jāiegūst deklarācija par citu *de minimis* atbalstu, uz kuru attiecas šī regula vai citas *de minimis* regulas un kas saņemts attiecīgajā fiskālajā gadā un iepriekšējos divos fiskālajos gados. Alternatīvi dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai izveidot centrālu reģistru, kurā ir pilnīga informācija par piešķirto *de minimis* atbalstu, un pārbaudīt, vai jauna atbalsta piešķiršana nepārsniedz attiecīgo robežlielumu.

(22) Pirms jebkura jauna *de minimis* atbalsta piešķiršanas katrai dalībvalstij būtu jāpārbauda, vai ar jauno *de minimis* atbalstu šajā dalībvalstī netiks pārsniegts *de minimis* robežlielums un vai ir izpildīti pārējie šīs regulas nosacījumi.

(23) Ņemot vērā Komisijas pieredzi un jo īpaši to, cik bieži parasti ir jāpārskata valsts atbalsta politika, šīs regulas piemērošanas periodam vajadzētu būt ierobežotam. Ja šīs regulas piemērošanas laiks beidzas un netiek pagarināts, dalībvalstīm attiecībā uz *de minimis* atbalstu, uz ko attiecas šī regula, būtu jādod sešu mēnešu pielāgošanās periods,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro visu nozaru uzņēmumiem piešķirtam atbalstam, izņemot:

a) atbalstu, ko piešķir uzņēmumiem, kuri darbojas zvejniecības un akvakultūras nozarē, uz ko attiecas Padomes Regula (EK) Nr. 104/2000 ⁽¹⁾;

b) atbalstu, ko piešķir uzņēmumiem, kuri nodarbojas ar lauksaimniecības produktu primāro ražošanu;

c) atbalstu, ko piešķir uzņēmumiem, kuri darbojas lauksaimniecības produktu pārstrādes un tirdzniecības nozarē, šādos gadījumos:

i) ja atbalsta summa ir noteikta, pamatojoties uz šādu produktu, kurus attiecīgais uzņēmums iepircis no primārajiem ražotājiem vai laidis tirgū, cenu vai daudzumu;

ii) ja atbalstu piešķir ar nosacījumu, ka to daļēji vai pilnībā nodod primārajiem ražotājiem;

d) atbalstu darbībām, kas saistītas ar eksportu uz trešām valstīm vai dalībvalstīm, tas ir, atbalstu, kas tieši saistīts ar eksportētajiem daudzumiem, izplatīšanas tīkla izveidi un darbību vai citiem kārtējiem izdevumiem, kas saistīti ar eksporta darbībām;

e) atbalstu, ko piešķir ar nosacījumu, ka importa preču vietā tiek izmantotas vietējās preces.

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 17. decembra Regula (EK) Nr. 104/2000 par zivsaimniecības un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju (OV L 17, 21.1.2000., 22. lpp.).

2. Ja uzņēmums darbojas gan nozarēs, kas minētas 1. punkta a), b) vai c) apakšpunktā, gan vienā vai vairākās nozarēs vai citās darbības jomās, uz kurām attiecas šīs regulas darbības joma, atbalstam, ko piešķir pēdējām minētajām nozarēm vai darbībām, šo regulu piemēro ar nosacījumu, ka attiecīgā dalībvalsts ar tādiem piemērotiem līdzekļiem kā darbības vai izmaksu nošķiršana nodrošina, ka darbības nozarēs, kuras ir izslēgtas no šīs regulas darbības jomas, negūst labumu no *de minimis* atbalsta, ko piešķir saskaņā ar šo regulu.

2. pants

Definīcijas

1. Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- a) "lauksaimniecības produkti" ir Līguma I pielikumā uzskaitītie produkti, izņemot zvejas un akvakultūras produktus, uz kuriem attiecas Regula (EK) Nr. 104/2000;
- b) "lauksaimniecības produktu pārstrāde" ir jebkura darbība ar lauksaimniecības produktu, kuras rezultātā tiek iegūts produkts, kurš arī ir lauksaimniecības produkts, izņemot saimniecībā veiktas darbības, kas vajadzīgas, lai dzīvnieku vai augu produktu sagatavotu pirmajai pārdošanai;
- c) "lauksaimniecības produktu tirdzniecība" ir turēšana vai izlikšana pārdošanai, piedāvāšana pārdošanai, piegāde vai jebkāda cita veida laišana tirgū, izņemot primārā ražotāja veikto pirmo pārdošanu tālākpārdevējiem vai pārstrādātājiem un darbības, lai sagatavotu produktu šādai pirmajai pārdošanai; primārā ražotāja veikto pārdošanu galapatērētājiem uzskata par tirdzniecību, ja tā notiek šim nolūkam paredzētās atsevišķās telpās.

2. "Viens vienots uzņēmums" šīs regulas nolūkā ietver visus uzņēmumus, kuru starpā pastāv vismaz vienas no šādām attiecībām:

- a) vienam uzņēmumam ir akcionāru vai dalībnieku balsstiesību vairākums citā uzņēmumā;
- b) vienam uzņēmumam ir tiesības iecelt vai atlaist cita uzņēmuma pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras locekļu vairākumu;
- c) vienam uzņēmumam ir tiesības īstenot dominējošu ietekmi pār citu uzņēmumu saskaņā ar līgumu, kas noslēgts ar šo uzņēmumu, vai saskaņā ar tā dibināšanas līguma klauzulu vai statūtiem;
- d) viens uzņēmums, kas ir cita uzņēmuma akcionārs vai dalībnieks, vienpersoniski kontrolē akcionāru vai dalībnieku vairākuma balsstiesības minētajā uzņēmumā saskaņā ar vienošanos, kas panākta ar pārējiem minētā uzņēmuma akcionāriem vai dalībniekiem.

Uzņēmumi, kuriem kādas no pirmās daļas a) līdz d) apakšpunktā minētajām attiecībām pastāv ar vienu vai vairāku citu uzņēmumu starpniecību, arī ir uzskatāmi par vienu vienotu uzņēmumu.

3. pants

De minimis atbalsts

1. Atbalsta pasākumus, kas atbilst šajā regulā paredzētajiem nosacījumiem, uzskata par tādiem, kuri neatbilst visiem Līguma 107. panta 1. punkta kritērijiem un tādējādi ir atbrīvoti no Līguma 108. panta 3. punktā noteiktās paziņošanas prasības.

2. Kopējais *de minimis* atbalsts, ko viena dalībvalsts piešķirusi vienam vienotam uzņēmumam, jebkurā triju fiskālo gadu periodā nepārsniedz EUR 200 000.

Kopējā *de minimis* atbalsta summa, ko viena dalībvalsts piešķirusi vienam vienotam kravu komercpārvadājumu autotransporta uzņēmumam, jebkurā triju fiskālo gadu periodā nepārsniedz EUR 100 000. Šo *de minimis* atbalstu nevar izmantot kravas transportlīdzekļu iegādei.

3. Ja uzņēmums veic gan kravu komercpārvadājumus ar autotransportu, gan citas darbības, uz kurām attiecas EUR 200 000 robežlielums, uzņēmumam ir piemērojams EUR 200 000 robežlielums, ja vien attiecīgā dalībvalsts ar tādiem piemērotiem līdzekļiem kā darbības vai izmaksu nošķiršana nodrošina, ka kravu autopārvadājumiem piešķirtais atbalsts nepārsniedz EUR 100 000 un *de minimis* atbalsts nav izmantots kravas transportlīdzekļu iegādei.

4. *De minimis* atbalstu uzskata par piešķirtu brīdī, kad uzņēmumam saskaņā ar piemērojamo valsts tiesisko regulējumu ir piešķirtas likumīgās tiesības saņemt atbalstu, neatkarīgi no datuma, kurā *de minimis* atbalsts uzņēmumam izmaksāts.

5. Robežlielumus, kas noteikti 2. punktā, piemēro neatkarīgi no *de minimis* atbalsta veida vai izvirzītā mērķa un neatkarīgi no tā, vai dalībvalsts piešķirto atbalstu pilnībā vai daļēji finansē no Savienības resursiem. Triju fiskālo gadu periodu nosaka, ņemot vērā fiskālo gadu sistēmu, kuru uzņēmums izmanto attiecīgajā dalībvalstī.

6. Lai piemērotu 2. punktā noteiktos robežlielumus, atbalstu izsaka kā naudas līdzekļu dotāciju. Izmanto bruto summas, tas ir, summas pirms nodokļiem vai citiem atskaitījumiem. Ja atbalstu piešķir citā veidā, nevis kā dotāciju, atbalsta summa ir atbalsta bruto dotācijas ekvivalents.

Atbalstu, kas izmaksājams vairākās daļās, diskontē atbilstoši tā vērtībai piešķiršanas brīdī. Procentu likme, ko izmanto diskontēšanai, ir atbalsta piešķiršanas laikā piemērojamā diskonta likme.

7. Ja, piešķirot jaunu *de minimis* atbalstu, tiktu pārsniegts 2. punktā noteiktais attiecīgais robežlielums, šo regulu nevar piemērot nevienai minētā jaunā atbalsta daļai.

8. Lai uzņēmumu apvienošanās vai iegādes gadījumā noteiktu, vai ar jaunu *de minimis* atbalstu jaunajam uzņēmumam vai uzņēmumam, kas veic iegādi, netiktu pārsniegts attiecīgais robežlielums, ņem vērā visu katram apvienošanās iesaistītajam uzņēmumam iepriekš piešķirto *de minimis* atbalstu. Pirms apvienošanās vai iegādes likumīgi piešķirtais *de minimis* atbalsts arī pēc tam tiek uzskatīts par likumīgu.

9. Ja vienu uzņēmumu sadala divos vai vairākos atsevišķos uzņēmumos, pirms sadalīšanas piešķirto *de minimis* atbalstu attiecina uz uzņēmumu, kurš no šā atbalsta guva labumu un kurš principā ir uzņēmums, kas pārņem darbības, kurām tika izmantots attiecīgais *de minimis* atbalsts. Ja šāda attiecināšana nav iespējama, attiecīgo *de minimis* atbalstu attiecina proporcionāli, pamatojoties uz jauno uzņēmumu pašu kapitāla bilances vērtību sadales faktiskajā datumā.

4. pants

Bruto dotācijas ekvivalenta aprēķins

1. Šo regulu piemēro vienīgi atbalstam, kuram ir iespējams iepriekš precīzi aprēķināt bruto dotācijas ekvivalentu, neveicot riska novērtējumu ("pārredzams atbalsts").

2. Atbalstu dotāciju vai procentu likmju subsīdiju veidā uzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu.

3. Atbalstu aizdevumu veidā uzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, ja:

a) saņēmējam netiek piemērota kolektīva maksātnespējas procedūra vai tas neatbilst savas valsts tiesību aktos noteiktiem kritērijiem, lai tam pēc kreditoru pieprasījuma piemērotu kolektīvu maksātnespējas procedūru. Lielo uzņēmumu gadījumā, saņēmējam jābūt situācijā, kas pielīdzināma vismaz B-kreditreitingam; un

b) aizdevuma nodrošinājums ir vismaz 50 % apmērā no aizdevuma un aizdevuma summa nepārsniedz EUR 1 000 000 (vai EUR 500 000 kravu autopārvadājumu uzņēmumiem) piecu gadu laikā vai EUR 500 000 (vai EUR 250 000 kravu autopārvadājumu uzņēmumiem) desmit gadu laikā; ja aizdevuma summa ir mazāka par minētajām summām un/vai aizdevums ir piešķirts uz mazāk nekā attiecīgi pieciem vai desmit gadiem, aizdevuma bruto dotācijas ekvivalentu aprēķina kā atbilstīgo proporciju no attiecīgā robežlieluma, kas noteikts 3. panta 2. punktā; vai

c) bruto dotācijas ekvivalents ir aprēķināts, pamatojoties uz piešķiršanas laikā piemērojamo atsauces likmi.

4. Atbalstu kapitāla iepludināšanas veidā uzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu vienīgi tad, ja iepludinātā publiskā kapitāla kopsumma nepārsniedz *de minimis* robežlielumu.

5. Atbalstu riska finansējuma pasākumu veidā, kas izpaužas kā pašu kapitāla vai kvazikapitāla ieguldījumi, uzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu vienīgi tad, ja vienam vienotam uzņēmumam nodrošinātais kapitāls nepārsniedz *de minimis* robežlielumu.

6. Atbalstu garantiju veidā uzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, ja:

a) saņēmējam netiek piemērota kolektīva maksātnespējas procedūra vai tas neatbilst savas valsts tiesību aktos noteiktiem kritērijiem, lai tam pēc kreditoru pieprasījuma piemērotu kolektīvu maksātnespējas procedūru. Lielo uzņēmumu gadījumā, saņēmējam jābūt situācijā, kas pielīdzināma vismaz B-kreditreitingam; un

b) garantijas apmērs nepārsniedz 80 % no pamatā esošā aizdevuma un vai nu garantētā summa ir EUR 1 500 000 (vai EUR 750 000 kravu autopārvadājumu uzņēmumiem) un garantijas ilgums ir pieci gadi, vai arī garantētā summa ir EUR 750 000 (vai EUR 375 000 kravu autopārvadājumu uzņēmumiem) un garantijas ilgums ir desmit gadi; ja garantētā summa ir mazāka par minētajām summām un/vai garantijas ilgums ir mazāks nekā attiecīgi pieci vai desmit gadi, šīs garantijas bruto dotācijas ekvivalentu aprēķina kā atbilstīgo proporciju no attiecīgā robežlieluma, kas noteikts 3. panta 2. punktā; vai

c) bruto dotācijas ekvivalents ir aprēķināts, pamatojoties uz drošības zonas prēmijām, kas noteiktas Komisijas paziņojumā; vai

d) pirms īstenošanas,

i) garantijas bruto dotācijas ekvivalenta aprēķināšanai izmantotā metode ir bijusi paziņota Komisijai saskaņā ar citu Komisijas regulu attiecīgajā valsts atbalsta jomā, kas ir piemērojama tajā laikā, un kuru Komisija ir akceptējusi kā tādu, kas atbilst Garantiju paziņojumam vai tam sekojošam paziņojumam, un

ii) minētā metode attiecas tieši uz attiecīgo garantijas veidu un attiecīgo pamatā esošā darījuma veidu šīs regulas piemērošanas kontekstā.

7. Atbalstu citu instrumentu veidā uzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, ja instrumentā ir paredzēts maksimālais apjoms, kas nodrošina, ka netiek pārsniegts attiecīgais robežlielums.

5. pants

Kumulācija

1. *De minimis* atbalstu, ko piešķir saskaņā ar šo regulu, var kumulēt ar *de minimis* atbalstu, ko piešķir saskaņā ar Komisijas Regulu (ES) Nr. 360/2012⁽¹⁾, līdz minētajā regulā noteiktajam robežlielumam. To var kumulēt ar *de minimis* atbalstu, ko piešķir saskaņā ar citām *de minimis* regulām, līdz šīs regulas 3. panta 2. punktā noteiktajam attiecīgajam robežlielumam.

2. *De minimis* atbalstu nedrīkst kumulēt ar valsts atbalstu attiecībā uz vienām un tām pašām attiecināmajām izmaksām vai valsts atbalstu tam pašam riska finansējuma pasākumam, ja šīs kumulācijas rezultātā tiktu pārsniegta attiecīgā maksimālā atbalsta intensitāte vai atbalsta summa, kāda konkrētā gadījuma īpašajiem apstākļiem noteikta Komisijas grupu atbrīvojuma regulā vai lēmumā. *De minimis* atbalstu, kas nav piešķirts konkrētu attiecināmo izmaksu segšanai vai kas nav attiecināms uz konkrētām attiecināmajām izmaksām, drīkst kumulēt ar citu valsts atbalstu, kurš piešķirts saskaņā ar Komisijas grupu atbrīvojuma regulu vai lēmumu.

6. pants

Uzraudzība

1. Ja dalībvalsts kādam uzņēmumam plāno piešķirt *de minimis* atbalstu saskaņā ar šo regulu, tā rakstiski informē šo uzņēmumu par atbalsta iespējamo summu, kas izteikta kā bruto dotācijas ekvivalents, un par atbalsta *de minimis* raksturu, skaidri atsaucoties uz šo regulu un norādot tās nosaukumu un atsauci uz publikāciju Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī. Ja *de minimis* atbalstu saskaņā ar šo regulu, pamatojoties uz kādu shēmu, piešķir dažādiem uzņēmumiem un ja šiem uzņēmumiem saskaņā ar minēto shēmu tiek piešķirtas dažādas individuālā atbalsta summas, attiecīgā dalībvalsts var izvēlēties šīs saistības pildīt, informējot attiecīgos uzņēmumus par fiksētu summu, kas atbilst maksimālajai atbalsta summai, kuru var piešķirt atbilstoši minētajai shēmai. Šādā gadījumā, nosakot, vai ir sasniegts 3. panta 2. punktā noteiktais attiecīgais robežlielums, izmanto fiksēto summu. Pirms atbalsta piešķiršanas dalībvalsts no attiecīgā uzņēmuma pieprasa rakstisku vai elektronisku deklarāciju par visu citu *de minimis* atbalstu, kuru iepriekšējo divu fiskālo gadu un kārtējā fiskālā gada laikā uzņēmums ir saņēmis saskaņā ar šo regulu vai citām *de minimis* regulām.

2. Ja dalībvalsts ir izveidojusi *de minimis* atbalsta centrālo reģistru, kas satur pilnīgu informāciju par visu *de minimis* atbalstu, ko piešķirusi jebkura minētās dalībvalsts iestāde, tad 1. punktu pārštāj piemērot no brīža, kad reģistrā ir dati par triju fiskālo gadu periodu.

⁽¹⁾ Komisijas 2012. gada 25. aprīļa Regula (ES) Nr. 360/2012 par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam, ko piešķir uzņēmumiem, kuri sniedz pakalpojumus ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi (OV L 114, 26.4.2012., 8. lpp.).

3. Dalībvalsts jaunu *de minimis* atbalstu saskaņā ar šo regulu piešķir tikai pēc tam, kad ir pārbaudījusi, ka šis atbalsts nepaļielina attiecīgajam uzņēmumam piešķirtā *de minimis* atbalsta kopsummu virs 3. panta 2. punktā noteiktā attiecīgā robežlieluma un ka ir ievēroti visi šajā regulā iekļautie nosacījumi.

4. Dalībvalstis reģistrē un apkopo visu informāciju par šīs regulas piemērošanu. Šajā informācijā ietver visus datus, kas vajadzīgi, lai pierādītu, ka šīs regulas nosacījumi ir ievēroti. Datus par individuālo *de minimis* atbalstu glabā 10 fiskālos gadus, sākot no šā atbalsta piešķiršanas dienas. Datus par *de minimis* atbalsta shēmu glabā 10 fiskālos gadus, sākot no dienas, kurā saskaņā ar šo shēmu piešķirts pēdējais individuālais atbalsts.

5. Pēc rakstiska pieprasījuma attiecīgā dalībvalsts 20 darbdienu laikā vai tādā ilgākā laikposmā, kāds noteikts pieprasījumā, sniedz Komisijai visu informāciju, ko Komisija uzskata par vajadzīgu, lai novērtētu, vai šīs regulas nosacījumi ir izpildīti, un jo īpaši informāciju par *de minimis* atbalsta kopsummu, ko uzņēmums saņēmis saskaņā ar šo regulu un saskaņā ar citām *de minimis* regulām.

7. pants

Pārejas noteikumi

1. Šo regulu piemēro atbalstam, kas piešķirts pirms tās stāšanās spēkā, ja tas atbilst šajā regulā paredzētajiem nosacījumiem. Jebkuru atbalstu, kas neatbilst minētajiem nosacījumiem, Komisija novērtēs atbilstoši attiecīgajām nostādnēm, pamatnostādnēm un paziņojumiem.

2. Uzskata, ka jebkurš individuālais *de minimis* atbalsts, kas piešķirts laikā no 2001. gada 2. februāra līdz 2007. gada 30. jūnijam un atbilst Regulas (EK) Nr. 69/2001 nosacījumiem, neatbilst visiem Līguma 107. panta 1. punkta kritērijiem un tādējādi ir atbrīvots no Līguma 108. panta 3. punktā noteiktās paziņošanas prasības.

3. Uzskata, ka jebkurš individuālais *de minimis* atbalsts, kas piešķirts laikā no 2007. gada 1. janvāra līdz 2014. gada 30. jūnijam un atbilst Regulas (EK) Nr. 1998/2006 nosacījumiem, neatbilst visiem Līguma 107. panta 1. punkta kritērijiem un tādējādi ir atbrīvots no Līguma 108. panta 3. punktā noteiktās paziņošanas prasības.

4. Pēc šīs regulas spēkā esības perioda beigām jebkurai *de minimis* atbalsta shēmai, kas atbilst šīs regulas nosacījumiem, šī regula ir piemērojama vēl sešus turpmākos mēnešus.

*8. pants***Stāšanās spēkā un piemērošanas periods**

Šī regula stājas spēkā 2014. gada 1. janvārī.

To piemēro līdz 2020. gada 31. decembrim.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2013. gada 18. decembrī

*Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs*
José Manuel BARROSO

KOMISIJAS REGULA (ES) Nr. 1408/2013

(2013. gada 18. decembris)

par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam lauksaimniecības nozarē

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 108. panta 4. punktu,

ņemot vērā Padomes 1998. gada 7. maija Regulu (EK) Nr. 994/98 par to, kā piemērot Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. pantu attiecībā uz dažu kategoriju valsts horizontālo atbalstu ⁽¹⁾,

publicējusi šīs regulas projektu ⁽²⁾,

apspriedusies ar Valsts atbalsta padomdevēju komiteju,

tā kā:

(1) Valsts finansējums, kas atbilst Līguma 107. panta 1. punkta kritērijiem, ir valsts atbalsts, un par to ir jāpaziņo Komisijai, kā paredzēts Līguma 108. panta 3. punktā. Tomēr Padome saskaņā ar Līguma 109. pantu var noteikt atbalsta kategorijas, kas ir atbrīvotas no minētās paziņošanas prasības. Saskaņā ar Līguma 108. panta 4. punktu Komisija var pieņemt regulas par minētajām valsts atbalsta kategorijām. Ar Regulu (EK) Nr. 994/98 Padome saskaņā ar Līguma 109. pantu nolēma, ka viena no šādām kategorijām varētu būt *de minimis* atbalsts. Attiecīgi tiek uzskatīts, ka *de minimis* atbalsts, kas ir vienam vienotam uzņēmumam noteiktā laikposmā piešķirts atbalsts, kurš nepārsniedz konkrēti noteiktu summu, neatbilst visiem Līguma 107. panta 1. punkta kritērijiem, un tāpēc paziņošanas procedūra uz to neattiecas.

(2) Komisija daudzos lēmumos ir skaidrojusi jēdzienu "atbalsts" Līguma 107. panta 1. punkta nozīmē. Turklāt Komisija savu politiku par *de minimis* robežlielumu, līdz kuram var uzskatīt, ka Līguma 107. panta 1. punkts nav

piemērojams, sākotnēji darīja zināmu paziņojumā par *de minimis* noteikumu valsts atbalstam ⁽³⁾ un pēc tam Komisijas Regulās (EK) Nr. 69/2001 ⁽⁴⁾ un (EK) Nr. 1998/2006 ⁽⁵⁾. Ņemot vērā īpašos noteikumus, ko piemēro lauksaimniecības nozarē, un risku, ka pat neliels atbalsta apjoms varētu atbilst Līguma 107. panta 1. punkta kritērijiem, lauksaimniecības nozare vai tās daļas tika izslēgtas no minēto regulu darbības jomas. Komisija jau ir pieņēmusi vairākas regulas, ar ko paredz noteikumus par *de minimis* atbalstu, kas piešķirts lauksaimniecības nozarē, un jaunākā no tām ir Komisijas Regula (EK) Nr. 1535/2007 ⁽⁶⁾. Ņemot vērā Regulas (EK) Nr. 1535/2007 piemērošanā gūto pieredzi, ir lietderīgi pārskatīt atsevišķus nosacījumus, kas paredzēti minētajā regulā, un aizstāt to.

(3) Ņemot vērā Komisijas pieredzi, kas gūta, piemērojot Regulu (EK) Nr. 1535/2007, atbalsta maksimālā summa vienam vienotam uzņēmumam triju gadu periodā būtu jāpalielina līdz EUR 15 000 un valsts maksimālais apjoms – līdz 1 % no gadā saražotās produkcijas. Minētie jaunie robežlielumi aizvien nodrošinās, ka neviens pasākums saskaņā ar šo regulu neietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm un nerada vai nedraud radīt konkurences izkropļojumus.

(4) Uzņēmums Līguma konkurences noteikumu nozīmē ir ikviens subjekts, kas veic saimniecisko darbību, neatkarīgi no tā juridiskā statusa un finansēšanas veida ⁽⁷⁾. Eiropas Savienības Tiesa ir atzinusi, ka visi subjekti, kurus (juridiski vai faktiski) kontrolē viens un tas pats subjekts, ir uzskatāmi par vienu vienotu uzņēmumu ⁽⁸⁾. Lai nodrošinātu juridisko noteiktību un samazinātu administratīvo slogu, šajā regulā būtu jāparedz izsmelošs saraksts ar

⁽¹⁾ OV L 142, 14.5.1998., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 227, 6.8.2013., 3. lpp.

⁽³⁾ Komisijas paziņojums par *de minimis* noteikumu valsts atbalstam (OV C 68, 6.3.1996., 9. lpp.).

⁽⁴⁾ Komisijas 2001. gada 12. janvāra Regula (EK) Nr. 69/2001 par EK Līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam (OV L 10, 13.1.2001., 30. lpp.).

⁽⁵⁾ Komisijas 2006. gada 15. decembra Regula (EK) Nr. 1998/2006 par Līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam (OV L 379, 28.12.2006., 5. lpp.).

⁽⁶⁾ Komisijas 2007. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 1535/2007 par Līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam lauksaimniecības produktu ražošanas nozarē (OV L 337, 21.12.2007., 35. lpp.).

⁽⁷⁾ Spriedums lietā C-222/04 *Ministero dell'Economia e delle Finanze/Cassa di Risparmio di Firenze SpA* un citi, 2006, Krājums, I-289. lpp.

⁽⁸⁾ Spriedums lietā C-382/99 *Niederlande/Komisija*, 2002, Recueil, I-5163. lpp.

skaidriem kritērijiem, lai noteiktu, kad divi vai vairāki vienas dalībvalsts uzņēmumi ir uzskatāmi par vienu vienotu uzņēmumu. No "saistītu uzņēmumu" noteikšanas kritērijiem, kas iedibināti mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) definīcijā Komisijas Ieteikumā 2003/361/EK ⁽¹⁾ un Komisijas Regulas (EK) Nr. 800/2008 ⁽²⁾ I pielikumā, Komisija ir atlasījusi tos kritērijus, kas ir piemēroti šīs regulas mērķiem. Attiecīgie kritēriji publiskajām iestādēm jau ir zināmi un, ņemot vērā šīs regulas darbības jomu, būtu jāpiemēro gan MVU, gan lielajiem uzņēmumiem. Minētajiem kritērijiem būtu jānodrošina, ka, piemērojot *de minimis* noteikumu, saistītu uzņēmumu grupu uzskata par vienu vienotu uzņēmumu, bet uzņēmumus, kuriem nav savstarpēju attiecību, izņemot to, ka ikvienam no tiem ir tieša saikne ar vienu un to pašu publisko struktūru vai struktūrām, neuzskata par savstarpēji saistītiem uzņēmumiem. Tādējādi tiek ņemta vērā īpaša situācija, kādā ir vienas un tās pašas publiskās struktūras vai struktūru kontrolētie uzņēmumi, kuriem var būt neatkarīgas lēmšanas pilnvaras. Tāpat minētajiem kritērijiem būtu jānodrošina tas, ka juridiskas personas vai fizisku vai juridisku personu grupas individuāli locekļi netiek uzskatīti par saistītiem tikai minētā iemesla dēļ, ja valsts tiesību akti paredz, ka šādi individuāli locekļi uzņemas tiesības un pienākumus, kas ir salīdzināmi ar tādu individuālu lauksaimnieku tiesībām un pienākumiem, kuriem ir saimniecības vadītāja statuss, jo īpaši attiecībā uz to ekonomisko, sociālo un nodokļu statusu, un ja tie ir devuši ieguldījumu attiecīgo juridisko personu vai grupu lauksaimniecības struktūru stiprināšanā.

- (5) Ņemot vērā lauksaimniecības produktu un nelauksaimniecības produktu pārstrādes un tirdzniecības līdzības, lauksaimniecības produktu pārstrāde un tirdzniecība ir iekļauta Komisijas Regulas (ES) Nr. 1407/2013 ⁽³⁾ darbības jomā.

- (6) Eiropas Savienības Tiesa ir noteikusi, ka, tiklīdz Savienība ir pieņēmusi tiesību aktu par tirgus kopīgu organizāciju konkrētā lauksaimniecības nozarē, dalībvalstu pienākums ir atturēties no tādu pasākumu veikšanas, kas varētu kaitēt kopīgajai organizācijai vai paredzēt izņēmumus no tās ⁽⁴⁾. Šā iemesla dēļ šī regula nebūtu piemērojama atbalstam, kura summa ir noteikta, pamatojoties uz iepirkto vai tirgū laisto produktu cenu vai daudzumu. Tāpat tā nebūtu piemērojama atbalstam, kas saistīts ar pienākumu šajā atbalstā dalīties ar primārajiem ražotājiem.

⁽¹⁾ Komisijas 2003. gada 6. maija Ieteikums 2003/361/EK par mikro, mazo un vidējo uzņēmumu definīciju (OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 2008. gada 6. augusta Regula (EK) Nr. 800/2008, kas atzīst noteiktas atbalsta kategorijas par saderīgām ar kopējo tirgu, piemērojot Līguma 87. un 88. pantu (OV L 214, 9.8.2008., 3. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas 2013. gada 18. decembra Regula (ES) Nr. 1407/2013 par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam (skatīt šā Oficiālā Vēstneša 1. lappusi).

⁽⁴⁾ Spriedums lietā C-456/00 Francija/Komisija, 2002, Recueil, I-11949. lpp.

- (7) Šī regula nebūtu piemērojama eksporta atbalstam un atbalstam, ko piešķir ar nosacījumu, ka importa preču vietā tiek izmantotas vietējās preces. Tā jo īpaši nebūtu piemērojama atbalstam izplatīšanas tīkla izveides un darbības finansēšanai citās dalībvalstīs vai trešās valstīs. Atbalstu par izdevumiem saistībā ar dalību tirdzniecības izstādēs vai pētījumu vai konsultāciju pakalpojumiem, kas vajadzīgi jauna vai esoša produkta laišanai jaunā tirgū citā dalībvalstī vai kādā trešā valstī, parasti neuzskata par eksporta atbalstu.

- (8) Trīs gadu laikposms, kuru ņem vērā šīs regulas mērķiem, būtu jānosaka pēc slidošā principa, tas ir, pirms katras jaunas *de minimis* atbalsta piešķiršanas ir jāņem vērā attiecīgajā fiskālajā gadā un iepriekšējos divos fiskālajos gados piešķirtā *de minimis* atbalsta kopsumma.

- (9) Ja uzņēmums nodarbojas ar lauksaimniecības produktu primāro ražošanu un darbojas arī citās nozarēs vai veic citas darbības, kas ietilpst Regulas (ES) Nr. 1407/2013 darbības jomā, atbalstam, kas piešķirts šīm citām nozarēm vai darbībām, būtu jāpiemēro minētās regulas noteikumi, ja attiecīgā dalībvalsts ar tādiem piemērotiem līdzekļiem kā darbības vai izmaksu nošķiršana nodrošina, ka lauksaimniecības produktu primārā ražošana negūst labumu no *de minimis* atbalsta, ko piešķir saskaņā ar minēto regulu.

- (10) Ja uzņēmums nodarbojas ar lauksaimniecības produktu primāro ražošanu, kā arī darbojas zvejniecības un akvakultūras nozarē, atbalstam, kas piešķirts pēdējai minētajai nozarei, būtu jāpiemēro Komisijas Regula (EK) Nr. 875/2007 ⁽⁵⁾, ja attiecīgā dalībvalsts ar tādiem piemērotiem līdzekļiem kā darbības vai izmaksu nošķiršana nodrošina, ka lauksaimniecības produktu primārā ražošana negūst labumu no *de minimis* atbalsta, ko piešķir saskaņā ar minēto regulu.

- (11) Šajā regulā būtu jāparedz noteikumi, kas nodrošina, ka nav iespējams apiet atbalsta maksimālās intensitātes, kuras noteiktas īpašās regulās vai Komisijas lēmumos. Tajā būtu arī jāparedz skaidri un viegli piemērojami kumulācijas noteikumi.

⁽⁵⁾ Komisijas 2007. gada 24. jūlija Regula (EK) Nr. 875/2007 par EK līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam zivsaimniecības nozarē un par Regulas (EK) Nr. 1860/2004 grozīšanu (OV L 193, 25.7.2007., 6. lpp.).

- (12) Šī regula neizslēdz iespēju, ka pasākums netiek uzskatīts par valsts atbalstu Līguma 107. panta 1. punkta nozīmē, to pamatojot ar šajā regulā neizklāstītiem apsvērumiem, piemēram, tāpēc, ka pasākums atbilst tirgus ekonomikas dalībnieka principam vai tas neparedz valsts līdzekļu nodošanu. Jo īpaši Savienības finansējums, kuru centrāli pārvalda Komisija un kurš nav dalībvalsts tiešā vai netiešā kontrolē, nav uzskatāms par valsts atbalstu un nebūtu jāņem vērā, nosakot, vai ir ievērots attiecīgais robežlielums vai valsts maksimālais apjoms.
- (13) Pārredzamības, vienlīdzīgas attieksmes un efektīvas uzraudzības labad šī regula būtu jāpiemēro tikai tādām *de minimis* atbalstam, kuram ir iespējams iepriekš precīzi aprēķināt bruto dotācijas ekvivalentu, neveicot riska novērtējumu ("pārredzams atbalsts"). Šādus precīzus aprēķinus ir iespējams veikt, piemēram, dotācijām, procentu likmju subsīdijām, nepārsniedzamiem nodokļu atbrīvojumiem vai citiem instrumentiem, kuros ir paredzēts maksimālais apjoms, kas nodrošina, ka netiek pārsniegts attiecīgais robežlielums. Maksimālā apjoma noteikšana nozīmē, ka tad, ja atbalsta precīzā summa nav vai vēl nav zināma, dalībvalstij ir jāpieņem, ka šī summa ir vienāda ar maksimālo robežu, lai tādējādi tiktu nodrošināts, ka vairāki paralēli atbalsta pasākumi nepārsniedz šajā regulā noteikto robežlielumu, un lai piemērotu kumulācijas noteikumus.
- (14) Pārredzamības, vienlīdzīgas attieksmes un *de minimis* robežlieluma pareizas piemērošanas labad visām dalībvalstīm būtu jāpiemēro viena un tā pati aprēķinu metode. Lai atvieglotu šo aprēķinu, atbalsta summas, kas nav naudas līdzekļu dotācijas, būtu jāizsaka kā to bruto dotācijas ekvivalents. Lai aprēķinātu bruto dotācijas ekvivalentu pārredzamiem atbalsta veidiem, kas nav dotācijas, un vairākās daļās maksājamam atbalstam, ir jāizmanto šā atbalsta piešķiršanas laikā spēkā esošās tirgus procentu likmes. Lai nodrošinātu valsts atbalsta noteikumu vienveidīgu, pārredzamu un vienkāršu piemērošanu, piemērojamajām tirgus likmēm šīs regulas nolūkiem vajadzētu būt atsaucies likmēm, kas noteiktas Komisijas paziņojumā par atsaucies likmes un diskonta likmes noteikšanas metodes pārskatīšanu⁽¹⁾.
- (15) Atbalsts aizdevumu veidā, tostarp *de minimis* riska finansējuma atbalsts aizdevumu veidā, būtu jāuzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, ja bruto dotācijas ekvivalents ir aprēķināts, pamatojoties uz tirgus procentu likmēm, kuras ir spēkā atbalsta piešķiršanas laikā. Lai vienkāršotu neliela apjoma īstermiņa aizdevumu izskatīšanu, šajā regulā būtu jāparedz skaidrs noteikums, kas ir viegli piemērojams un ņem vērā gan aizdevuma apjomu, gan ilgumu. Pamatojoties uz Komisijas pieredzi, attiecībā uz aizdevumiem, kuriem ir nodrošinājums vismaz 50 % apmērā no aizdevuma un kuri nepārsniedz vai nu EUR 75 000 un piecu gadu ilgumu, vai EUR 37 500 un desmit gadu ilgumu, var uzskatīt, ka to bruto dotācijas ekvivalents nepārsniedz *de minimis* robežlielumu. Ņemot vērā, ka ir sarežģīti noteikt bruto dotācijas ekvivalentu atbalstam, kas piešķirts uzņēmumiem, kuri varētu nespēt atmaksāt aizdevumu, šis noteikums nebūtu jāpiemēro šādiem uzņēmumiem.
- (16) Atbalstu kapitāla iepludināšanas veidā nebūtu jāuzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, izņemot, ja iepludinātā publiskā kapitāla kopsumma nepārsniedz *de minimis* robežlielumu. Atbalstu riska finansējuma pasākumu veidā, kas izpaužas kā pašu kapitāla vai kvazikapitāla ieguldījumi, kā minēts pamatnostādnes par riska finansējumu⁽²⁾, nebūtu jāuzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, izņemot, ja saskaņā ar attiecīgo pasākumu nodrošinātais kapitāls nepārsniedz *de minimis* robežlielumu.
- (17) Atbalsts garantiju veidā, tostarp *de minimis* riska finansējuma atbalsts garantiju veidā, būtu jāuzskata par pārredzamu atbalstu, ja bruto dotācijas ekvivalents ir aprēķināts, pamatojoties uz drošības zonas prēmijām, kas attiecīgajam uzņēmumu veidam noteiktas Komisijas paziņojumā⁽³⁾. Lai vienkāršotu izskatīšanas procedūru īstermiņa garantijām, ar kurām sedz lielākais 80 % no salīdzinoši neliela apjoma aizdevuma, šajā regulā būtu jāparedz skaidrs noteikums, kas ir viegli piemērojams un ņem vērā gan pamatā esošā aizdevuma apjomu, gan garantijas ilgumu. Šis noteikums nebūtu piemērojams garantijām par pamatā esošajiem darījumiem, kas nav aizdevumi, piemēram, garantijām par pašu kapitāla darījumiem. Ja garantijas apmērs nepārsniedz 80 % no pamatā esošā aizdevuma, garantētā summa nepārsniedz EUR 112 500 un garantijas ilgums nepārsniedz piecus gadus, garantiju var uzskatīt par tādu, kuras bruto dotācijas ekvivalents nepārsniedz *de minimis* robežlielumu. Tas pats attiecas uz garantiju, kuras apmērs nepārsniedz 80 % no pamatā esošā aizdevuma, garantētā summa nepārsniedz EUR 56 250, un garantijas ilgums nepārsniedz
- (1) Komisijas paziņojums par atsaucies likmes un diskonta likmes noteikšanas metodes pārskatīšanu (OV C 14, 19.1.2008., 6. lpp.).
- (2) Kopienas pamatnostādnes par valsts atbalstu, lai veicinātu riska kapitāla ieguldījumus mazos un vidējos uzņēmumos (OV C 194, 18.8.2006., 2. lpp.).
- (3) Piemēram, Komisijas paziņojums par EK līguma 87. un 88. panta piemērošanu valsts atbalstam garantiju veidā (OV C 155, 20.6.2008., 10. lpp.).

desmit gadus. Turklāt dalībvalstis var izmantot garantiju bruto dotācijas ekvivalenta aprēķināšanas metodi, kas ir bijusi paziņota Komisijai saskaņā ar citu Komisijas regulu attiecīgajā valsts atbalsta jomā, kas ir piemērojama tajā laikā, un kuru Komisija ir akceptējusi kā tādu, kas atbilst Garantiju paziņojumam vai tam sekojošam paziņojumam, ar nosacījumu, ka akceptētā metode attiecas tieši uz attiecīgo garantijas veidu un attiecīgo pamatā esošā darījuma veidu šīs regulas piemērošanas kontekstā. Ņemot vērā, ka ir sarežģīti noteikt bruto dotācijas ekvivalentu atbalstam, kas piešķirts uzņēmumiem, kuri varētu nespēt atmaksāt aizdevumu, šis noteikums nebūtu jāpiemēro šādiem uzņēmumiem.

- (18) Ja *de minimis* atbalsta shēmu īsteno ar finanšu starpnieku palīdzību, būtu jānodrošina, ka tie nesaņem nekādu valsts atbalstu. To var panākt, piemēram, pieprasot, lai finanšu starpnieki, kuri gūst labumu no valsts garantijas, maksā tirgus apstākļiem atbilstīgu prēmiju vai pilnībā nodod gūto labumu galīgajiem saņēmējiem, vai ievērojot *de minimis* robežlielumu un pārējos šīs regulas nosacījumus arī starpnieku līmenī.

- (19) Pamatojoties uz dalībvalsts paziņojumu, Komisija var pārbaudīt, vai pasākums, kas nav dotācija, aizdevums, garantija, kapitāla iepludināšana vai riska finansēšanas pasākums pašu kapitāla vai kvazikapitāla ieguldījumu veidā, atbilst bruto dotācijas ekvivalentam, kurš nepārsniedz *de minimis* robežlielumu, un uz ko tādējādi varētu attiekties šī regula.

- (20) Komisijai ir pienākums nodrošināt, ka tiek ievēroti valsts atbalsta noteikumi, un saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 4. panta 3. punktā paredzēto sadarbības principu dalībvalstīm būtu jāatvieglo šā mērķa sasniegšana, izveidojot vajadzīgos instrumentus, lai nodrošinātu, ka *de minimis* atbalsta kopsumma, kas piešķirta vienam vienotam uzņēmumam saskaņā ar *de minimis* noteikumiem, nepārsniedz kopējo pieļaujamo robežlielumu. Tālab dalībvalstīm, piešķirot *de minimis* atbalstu, attiecīgais uzņēmums būtu jāinformē par piešķirtā *de minimis* atbalsta summu un tā *de minimis* raksturu un konkrēti jāatsaucas uz šo regulu. Dalībvalstīm būtu jāuzrauga piešķirtais atbalsts, lai nodrošinātu, ka attiecīgie robežlielumi netiek pārsniegti un tiek ievēroti kumulācijas noteikumi. Lai ievērotu minēto pienākumu, pirms šāda atbalsta piešķiršanas attiecīgajai dalībvalstij no uzņēmuma būtu jāiegūst deklarācija par citu *de minimis* atbalstu, uz kuru attiecas šī regula vai citas *de minimis* regulas un kas saņemts attiecīgajā fiskālajā gadā un iepriekšējos divos fiskālajos gados. Alternatīvi dalībvalstīm vajadzētu būt

iespējai izveidot centrālu reģistru, kurā ir pilnīga informācija par piešķirto *de minimis* atbalstu, un pārbaudīt, vai jauna atbalsta piešķiršana nepārsniedz attiecīgo robežlielumu.

- (21) Pirms jebkura jauna *de minimis* atbalsta piešķiršanas katrai dalībvalstij būtu jāpārbauda, vai ar jauno *de minimis* atbalstu šajā dalībvalstī netiks pārsniegts *de minimis* robežlielums un valsts maksimālais apjoms un vai ir izpildīti pārējie šīs regulas nosacījumi.

- (22) Ņemot vērā Komisijas pieredzi un jo īpaši to, cik bieži parasti ir jāpārskata valsts atbalsta politika, šīs regulas piemērošanas periodam vajadzētu būt ierobežotam. Ja šīs regulas piemērošanas laiks beidzas un netiek pagarināts, dalībvalstīm attiecībā uz *de minimis* atbalstu, uz ko attiecas šī regula, būtu jādod sešu mēnešu pielāgošanās periods,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro atbalstam, kas piešķirts uzņēmumiem, kuri nodarbojas ar lauksaimniecības produktu primāro ražošanu, izņemot:

- a) atbalstu, kura apjoms noteikts, pamatojoties uz tirgū laisto produktu cenu vai daudzumu;
- b) atbalstu darbībām, kas saistītas ar eksportu uz trešām valstīm vai dalībvalstīm, tas ir, atbalstu, kas tieši saistīts ar eksportētajiem daudzumiem, izplatīšanas tīkla izveidi un darbību vai citiem kārtējiem izdevumiem, kas saistīti ar eksporta darbībām;
- c) atbalstu, ko piešķir ar nosacījumu, ka importa preču vietā tiek izmantotas vietējās preces.

2. Ja uzņēmums nodarbojas ar lauksaimniecības produktu primāro ražošanu un darbojas arī vienā vai vairākās nozarēs vai veic citas darbības, kas ietilpst Regulas (ES) Nr. 1407/2013 darbības jomā, atbalstam, kas piešķirts pēdējām minētajām nozarēm vai darbībām, šo regulu piemēro ar nosacījumu, ka attiecīgā dalībvalsts ar tādiem piemērotiem līdzekļiem kā darbības vai izmaksu nošķiršana nodrošina, ka lauksaimniecības produktu primārā ražošana negūst labumu no *de minimis* atbalsta, ko piešķir saskaņā ar minēto regulu.

3. Ja uzņēmums nodarbojas ar lauksaimniecības produktu primāro ražošanu, kā arī darbojas zvejniecības un akvakultūras nozarē, atbalstam, kas piešķirts pēdējai minētajai nozarei, piemēro Regulas (EK) Nr. 875/2007 noteikumus ar nosacījumu, ka attiecīgā dalībvalsts ar tādiem piemērotiem līdzekļiem kā darbības vai izmaksu nošķiršana nodrošina, ka lauksaimniecības produktu primārā ražošana negūst labumu no *de minimis* atbalsta, ko piešķir saskaņā ar minēto regulu.

2. pants

Definīcijas

1. Šajā regulā "lauksaimniecības produkti" ir Līguma I pielikumā uzskaitītie produkti, izņemot zvejas un akvakultūras produktus, uz kuriem attiecas Padomes Regula (EK) Nr. 104/2000 ⁽¹⁾.

2. "Viens vienots uzņēmums" šīs regulas nolūkā ietver visus uzņēmumus, kuru starpā pastāv vismaz vienas no šādām attiecībām:

- a) vienam uzņēmumam ir akcionāru vai dalībnieku balsstiesību vairākums citā uzņēmumā;
- b) vienam uzņēmumam ir tiesības iecelt vai atlaist cita uzņēmuma pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras locekļu vairākumu;
- c) vienam uzņēmumam ir tiesības īstenot dominējošu ietekmi pār citu uzņēmumu saskaņā ar līgumu, kas noslēgts ar šo uzņēmumu, vai saskaņā ar tā dibināšanas līguma klauzulu vai statūtiem;
- d) viens uzņēmums, kas ir cita uzņēmuma akcionārs vai dalībnieks, vienpersoniski kontrolē akcionāru vai dalībnieku vairākuma balsstiesības minētajā uzņēmumā saskaņā ar vienošanos, kas panākta ar pārējiem minētā uzņēmuma akcionāriem vai dalībniekiem.

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 17. decembra Regula (EK) Nr. 104/2000 par zivsaimniecības un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju (OV L 17, 21.1.2000., 22. lpp.).

Uzņēmumi, kuriem kādas no pirmās daļas a) līdz d) apakšpunktā minētajām attiecībām pastāv ar vienu vai vairāku citu uzņēmumu starpniecību, arī ir uzskatāmi par vienu vienotu uzņēmumu.

3. pants

De minimis atbalsts

1. Atbalsta pasākumus, kas atbilst šajā regulā paredzētajiem nosacījumiem, uzskata par tādiem, kuri neatbilst visiem Līguma 107. panta 1. punkta kritērijiem un tādējādi ir atbrīvoti no Līguma 108. panta 3. punktā noteiktās paziņošanas prasības.

2. Kopējais *de minimis* atbalsts, ko viena dalībvalsts piešķirusi vienam vienotam uzņēmumam, jebkurā triju fiskālo gadu periodā nepārsniedz EUR 15 000.

3. Kumulatīvā *de minimis* atbalsta summa, ko dalībvalsts triju fiskālo gadu laikā piešķirusi uzņēmumiem, kas nodarbojas ar lauksaimniecības produktu primāro ražošanu, nepārsniedz pielikumā noteikto valsts maksimālo apjomu.

4. *De minimis* atbalstu uzskata par piešķirtu brīdī, kad uzņēmumam saskaņā ar piemērojamo valsts tiesisko regulējumu ir piešķirtas likumīgās tiesības saņemt atbalstu, neatkarīgi no datuma, kurā *de minimis* atbalsts uzņēmumam izmaksāts.

5. Robežlielumu, kas noteikts 2. punktā, un valsts maksimālo apjomu, kas minēts 3. punktā, piemēro neatkarīgi no *de minimis* atbalsta veida vai izvirzītā mērķa un neatkarīgi no tā, vai dalībvalsts piešķirto atbalstu pilnībā vai daļēji finansē no Savienības resursiem. Triju fiskālo gadu periodu nosaka, ņemot vērā fiskālo gadu sistēmu, kuru uzņēmums izmanto attiecīgajā dalībvalstī.

6. Lai piemērotu 2. punktā noteikto robežlielumu un 3. punktā minēto valsts maksimālo apjomu, atbalstu izsaka kā naudas līdzekļu dotāciju. Izmanto bruto summas, tas ir, summas pirms nodokļiem vai citiem atskaitījumiem. Ja atbalstu piešķir citā veidā, nevis kā dotāciju, atbalsta summa ir atbalsta bruto dotācijas ekvivalents.

Atbalstu, kas izmaksājams vairākās daļās, diskontē atbilstoši tā vērtībai piešķiršanas brīdī. Procentu likme, ko izmanto diskontēšanai, ir atbalsta piešķiršanas laikā piemērojamā diskonta likme.

7. Ja, piešķirot jaunu *de minimis* atbalstu, tiktu pārsniegts 2. punktā noteiktais robežlielums vai 3. punktā minētais valsts maksimālais apjoms, šo regulu nevar piemērot nevienai minētā jaunā atbalsta daļai.

8. Lai uzņēmumu apvienošanās vai iegādes gadījumā noteiktu, vai ar jaunu *de minimis* atbalstu jaunajam uzņēmumam vai uzņēmumam, kas veic iegādi, netiktu pārsniegts robežlielums vai valsts maksimālais apjoms, ņem vērā visu katram apvienošanās iesaistītajam uzņēmumam iepriekš piešķirto *de minimis* atbalstu. Pirms apvienošanās vai iegādes likumīgi piešķirtais *de minimis* atbalsts arī pēc tam tiek uzskatīts par likumīgu.

9. Ja vienu uzņēmumu sadala divos vai vairākos atsevišķos uzņēmumos, pirms sadalīšanas piešķirto *de minimis* atbalstu attiecina uz uzņēmumu, kurš no šā atbalsta guva labumu un kurš principā ir uzņēmums, kas pārņem darbības, kurām tika izmantots attiecīgais *de minimis* atbalsts. Ja šāda attiecināšana nav iespējama, attiecīgo *de minimis* atbalstu attiecina proporcionāli, pamatojoties uz jauno uzņēmumu pašu kapitāla bilances vērtību sadales faktiskajā datumā.

4. pants

Bruto dotācijas ekvivalenta aprēķins

1. Šo regulu piemēro vienīgi atbalstam, kuram ir iespējams iepriekš precīzi aprēķināt bruto dotācijas ekvivalentu, neveicot riska novērtējumu ("pārredzams atbalsts").

2. Atbalstu dotāciju vai procentu likmju subsīdiju veidā uzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu.

3. Atbalstu aizdevumu veidā uzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, ja:

- a) saņēmējam netiek piemērota kolektīva maksātnespējas procedūra vai tas neatbilst savas valsts tiesību aktos noteiktiem kritērijiem, lai tam pēc kreditoru pieprasījuma piemērotu kolektīvu maksātnespējas procedūru. Lielo uzņēmumu gadījumā, saņēmējam jābūt situācijā, kas pielīdzināma vismaz B-kreditreitingam; un
- b) aizdevuma nodrošinājums ir vismaz 50 % apmērā no aizdevuma un aizdevuma summa nepārsniedz EUR 75 000 piecu gadu laikā vai EUR 37 500 desmit gadu laikā; ja aizdevuma summa ir mazāka par minētajām summām un/vai aizdevums ir piešķirts uz mazāk nekā attiecīgi pieciem vai desmit gadiem, aizdevuma bruto dotācijas ekvivalentu aprēķina kā atbilstīgo proporciju no robežlieluma, kas noteikts 3. panta 2. punktā; vai

c) bruto dotācijas ekvivalents ir aprēķināts, pamatojoties uz piešķiršanas laikā piemērojamo atsauces likmi.

4. Atbalstu kapitāla iepludināšanas veidā uzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu vienīgi tad, ja iepludinātā publiskā kapitāla kopsumma nepārsniedz *de minimis* robežlielumu.

5. Atbalstu riska finansējuma pasākumu veidā, kas izpaužas kā pašu kapitāla vai kvazikapitāla ieguldījumi, uzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu vienīgi tad, ja vienam vienotam uzņēmumam nodrošinātais kapitāls nepārsniedz *de minimis* robežlielumu.

6. Atbalstu garantiju veidā uzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, ja:

- a) saņēmējam netiek piemērota kolektīva maksātnespējas procedūra vai tas neatbilst savas valsts tiesību aktos noteiktiem kritērijiem, lai tam pēc kreditoru pieprasījuma piemērotu kolektīvu maksātnespējas procedūru. Lielo uzņēmumu gadījumā, saņēmējam jābūt situācijā, kas pielīdzināma vismaz B-kreditreitingam; un
- b) garantijas apmērs nepārsniedz 80 % no pamatā esošā aizdevuma un vai nu garantētā summa ir EUR 112 500 un garantijas ilgums ir pieci gadi, vai arī garantētā summa ir EUR 56 250 un garantijas ilgums ir desmit gadi; ja garantētā summa ir mazāka par minētajām summām un/vai garantijas ilgums ir mazāks nekā attiecīgi pieci vai desmit gadi, šīs garantijas bruto dotācijas ekvivalentu aprēķina kā atbilstīgo proporciju no robežlieluma, kas noteikts 3. panta 2. punktā; vai
- c) bruto dotācijas ekvivalents ir aprēķināts, pamatojoties uz drošības zonas prēmijām, kas noteiktas Komisijas paziņojumā; vai
- d) pirms īstenošanas,
- i) garantijas bruto dotācijas ekvivalenta aprēķināšanai izmantotā metode ir bijusi paziņota Komisijai saskaņā ar citu Komisijas regulu attiecīgajā valsts atbalsta jomā, kas ir piemērojama tajā laikā, un kuru Komisija ir akceptējusi kā tādu, kas atbilst Garantiju paziņojumam vai tam sekojošam paziņojumam, un

- ii) minētā metode attiecas tieši uz attiecīgo garantijas veidu un attiecīgo pamatā esošā darījuma veidu šīs regulas piemērošanas kontekstā.

7. Atbalstu citu instrumentu veidā uzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, ja instrumentā ir paredzēts maksimālais apjoms, kas nodrošina, ka netiek pārsniegts attiecīgais robežlielums.

5. pants

Kumulācija

1. Ja uzņēmums nodarbojas ar lauksaimniecības produktu primāro ražošanu un darbojas arī vienā vai vairākās nozarēs vai veic citas darbības, kuras ietilpst Regulas (ES) Nr. 1407/2013 darbības jomā, *de minimis* atbalstu, kas piešķirts darbībām lauksaimniecības produktu ražošanas nozarē saskaņā ar šo regulu, var kumulēt ar *de minimis* atbalstu, kas piešķirts pēdējām minētajām nozarēm vai darbībām līdz attiecīgajam robežlielumam, kas noteikts Regulas (ES) Nr. 1407/2013 3. panta 2. punktā, ja attiecīgā dalībvalsts ar tādiem piemērotiem līdzekļiem kā darbību vai izmaksu nošķiršana nodrošina, ka lauksaimniecības produktu primārā ražošana negūst labumu no *de minimis* atbalsta, kas piešķirts saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1407/2013.

2. Ja uzņēmums nodarbojas ar lauksaimniecības produktu primāro ražošanu, kā arī darbojas zvejniecības un akvakultūras nozarē, *de minimis* atbalstu, kas piešķirts darbībām lauksaimniecības produktu ražošanas nozarē saskaņā ar šo regulu, var kumulēt ar *de minimis* atbalstu darbībām pēdējā minētajā nozarē saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 875/2007 līdz robežlielumam, kas noteikts minētajā regulā, ja attiecīgā dalībvalsts ar tādiem piemērotiem līdzekļiem kā darbību vai izmaksu nošķiršana nodrošina, ka lauksaimniecības produktu primārā ražošana negūst labumu no *de minimis* atbalsta, kas piešķirts saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 875/2007.

3. *De minimis* atbalstu nedrīkst kumulēt ar valsts atbalstu attiecībā uz vienām un tām pašām attiecināmajām izmaksām vai valsts atbalstu tam pašam riska finansējuma pasākumam, ja šīs kumulācijas rezultātā tiktu pārsniegta attiecīgā maksimālā atbalsta intensitāte vai atbalsta summa, kāda konkrētā gadījuma īpašajiem apstākļiem noteikta Komisijas grupu atbrīvojuma regulā vai lēmumā. *De minimis* atbalstu, kas nav piešķirts konkrētām attiecināmām izmaksām segšanai vai kas nav attiecināms uz konkrētām attiecināmajām izmaksām, drīkst kumulēt ar citu valsts atbalstu, kurš piešķirts saskaņā ar Komisijas grupu atbrīvojuma regulu vai lēmumu.

6. pants

Uzraudzība

1. Ja dalībvalsts kādam uzņēmumam plāno piešķirt *de minimis* atbalstu saskaņā ar šo regulu, tā rakstiski informē šo uzņēmumu par atbalsta iespējamo summu, kas izteikta kā bruto dotācijas ekvivalents, un par atbalsta *de minimis* raksturu, skaidri atsaucoties uz šo regulu un norādot tās nosaukumu un atsauci uz publikāciju Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī. Ja *de minimis* atbalstu saskaņā ar šo regulu, pamatojoties uz kādu shēmu, piešķir dažādiem uzņēmumiem un ja šiem uzņēmumiem saskaņā ar minēto shēmu tiek piešķirtas dažādas individuālā atbalsta summas, attiecīgā dalībvalsts var izvēlēties šīs saistības pildīt, informējot attiecīgos uzņēmumus par fiksētu summu, kas atbilst maksimālajai atbalsta summai, kuru var piešķirt atbilstoši minētajai shēmai. Šādā gadījumā, nosakot, vai ir sasniegts 3. panta 2. punktā noteiktais robežlielums un nav pārsniegts 3. panta 3. punktā minētais valsts maksimālais apjoms, izmanto fiksēto summu. Pirms atbalsta piešķiršanas dalībvalsts no attiecīgā uzņēmuma pieprasa rakstisku vai elektronisku deklarāciju par visu citu *de minimis* atbalstu, kuru iepriekšējo divu fiskālo gadu un kārtējā fiskālā gada laikā uzņēmums ir saņēmis saskaņā ar šo regulu vai citām *de minimis* regulām.

2. Ja dalībvalsts ir izveidojusi *de minimis* atbalsta centrālo reģistru, kas satur pilnīgu informāciju par visu *de minimis* atbalstu, ko piešķirusi jebkura minētās dalībvalsts iestāde, tad 1. punktu pārstāj piemērot no brīža, kad reģistrā ir dati par triju fiskālo gadu periodu.

3. Dalībvalsts jaunu *de minimis* atbalstu saskaņā ar šo regulu piešķir tikai pēc tam, kad ir pārbaudījusi, ka šis atbalsts nepalielina attiecinājamam uzņēmumam piešķirtā *de minimis* atbalsta kopsummu virs 3. panta 2. punktā noteiktā robežlieluma un 3. panta 3. punktā minētā valsts maksimālā apjoma un ka ir ievēroti visi šajā regulā iekļautie nosacījumi.

4. Dalībvalstis reģistrē un apkopo visu informāciju par šīs regulas piemērošanu. Šajā informācijā ietver visus datus, kas vajadzīgi, lai pierādītu, ka šīs regulas nosacījumi ir ievēroti. Datus par individuālo *de minimis* atbalstu glabā 10 fiskālos gadus, sākot no šā atbalsta piešķiršanas dienas. Datus par *de minimis* atbalsta shēmu glabā 10 fiskālos gadus, sākot no dienas, kurā saskaņā ar šo shēmu piešķirts pēdējais individuālais atbalsts.

5. Pēc rakstiska pieprasījuma attiecīgā dalībvalsts 20 darbdienā laikā vai tādā ilgākā laikposmā, kāds noteikts pieprasījumā, sniedz Komisijai visu informāciju, ko Komisija uzskata par vajadzīgu, lai novērtētu, vai šīs regulas nosacījumi ir izpildīti, un jo īpaši informāciju par *de minimis* atbalsta kopsummu, ko uzņēmums saņēmis saskaņā ar šo regulu un saskaņā ar citām *de minimis* regulām.

7. pants

Pārejas noteikumi

1. Šo regulu piemēro atbalstam, kas piešķirts pirms tās stāšanās spēkā, ja tas atbilst šajā regulā paredzētajiem nosacījumiem. Jebkuru atbalstu, kas neatbilst minētajiem nosacījumiem, Komisija novērtēs atbilstoši attiecīgajām nostādnēm, pamatnostādnēm un paziņojumiem.

2. Uzskata, ka jebkurš individuālais *de minimis* atbalsts, kas piešķirts laikā no 2005. gada 1. janvāra līdz 2008. gada 30. jūnijam un atbilst Regulas (EK) Nr. 1860/2004

nosacījumiem, neatbilst visiem Līguma 107. panta 1. punkta kritērijiem un tādējādi ir atbrīvots no Līguma 108. panta 3. punktā noteiktās paziņošanas prasības.

3. Uzskata, ka jebkurš individuālais *de minimis* atbalsts, kas piešķirts laikā no 2008. gada 1. janvāra līdz 2014. gada 30. jūnijam un atbilst Regulas (EK) Nr. 1535/2007 nosacījumiem, neatbilst visiem Līguma 107. panta 1. punkta kritērijiem un tādējādi ir atbrīvots no Līguma 108. panta 3. punktā noteiktās paziņošanas prasības.

4. Pēc šīs regulas spēkā esības perioda beigām jebkurai *de minimis* atbalsta shēmai, kas atbilst šīs regulas nosacījumiem, šī regula ir piemērojama vēl sešus turpmākos mēnešus.

8. pants

Stāšanās spēkā un piemērošanas periods

Šī regula stājas spēkā 2014. gada 1. janvārī.

To piemēro līdz 2020. gada 31. decembrim.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2013. gada 18. decembrī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
José Manuel BARROSO

PIELIKUMS

Maksimālā kumulatīvā summa *de minimis* atbalstam, kas dalībvalstīs piešķirts lauksaimniecības produktu ražošanas uzņēmumiem, kā minēts 3. panta 3. punktā

(EUR)

Dalībvalsts	De minimis atbalsta maksimālā summa
Beļģija	76 070 000
Bulgārija	43 490 000
Čehija	48 340 000
Dānija	105 750 000
Vācija	522 890 000
Igaunija	8 110 000
Īrija	66 280 000
Grieķija	109 260 000
Spānija	413 750 000
Francija	722 240 000
Horvātija	28 610 000
Itālija	475 080 000
Kipra	7 060 000
Latvija	10 780 000
Lietuva	25 860 000
Luksemburga	3 520 000
Ungārija	77 600 000
Malta	1 290 000
Nīderlande	254 330 000
Austrija	71 540 000
Polija	225 700 000
Portugāle	62 980 000
Rumānija	180 480 000
Slovēnija	12 320 000
Slovākija	22 950 000
Somija	46 330 000
Zviedrija	57 890 000
Apvienotā Karaliste	270 170 000

EIROPAS CENTRĀLĀS BANKAS REGULA (ES) Nr. 1409/2013**(2013. gada 28. novembris)****par maksājumu statistiku****(ECB/2013/43)**

EIROPAS CENTRĀLĀS BANKAS PADOME,

statistikas kvalitāti un uzticamību un lai nodrošinātu, ka tiek aptverta visa pārskatu sniedzēju kopa, attiecīgā informācija jāvēc tieši no pārskatu sniedzējiem.

ņemot vērā Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas Statūtus un jo īpaši to 5. pantu,

ņemot vērā Padomes 1998. gada 23. novembra Regulu (EK) Nr. 2533/98 par statistiskās informācijas vākšanu, ko veic Eiropas Centrālā banka ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 5. panta 1. punktu un 6. panta 4. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas atzinumu,

tā kā:

(1) Eiropas Centrālajai bankai (ECB) savu uzdevumu izpildei vajadzīga maksājumu statistika par katru valsti atsevišķi, kā arī salīdzinājumā ar citām valstīm. Regulas (EK) Nr. 2533/98 2. panta 1. punkts nosaka, ka var tikt vākta informācija maksājumu un maksājumu sistēmu statistikas jomā. Šie dati ir būtiski, lai identificētu un kontrolētu attīstības tendences dalībvalstu maksājumu tirgos un palīdzētu veicināt maksājumu sistēmu raitu darbību.

(2) Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas Statūtu (turpmāk – “ECBS Statūti”) 5.1. pantā noteikts, ka ECB ar nacionālo centrālo banku (NCB) atbalstu vāc Eiropas Centrālo banku sistēmas (ECBS) uzdevumu veikšanai vajadzīgo statistisko informāciju no kompetentajām nacionālajām iestādēm vai tieši no uzņēmējiem. ECBS Statūtu 5.2. pantā noteikts, ka 5.1. pantā izklāstītos uzdevumus, ciktāl iespējams, veic NCB.

(3) Eurosistēma maksājumu informāciju vāc saskaņā ar Pamatnostādni ECB/2007/9 ⁽²⁾. Lai uzlabotu maksājumu

(4) Metodoloģijai, saskaņā ar kuru tiek vākta maksājumu informācija, jāņem vērā tiesiskā regulējuma attīstības tendences attiecībā uz maksājumiem Eiropas Savienībā, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/64/EK ⁽³⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/110/EK ⁽⁴⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 924/2009 ⁽⁵⁾ 5. pants.

(5) ECB statistikas prasību izpildei vajadzīgās statistiskās informācijas vākšana no faktiskajiem pārskatu sniedzējiem ir NCB uzdevums, kas ir plašāka statistikas pārskatu sniegšanas regulējuma daļa, kuru NCB izveido savā atbildībā atbilstoši Savienības vai nacionālajiem tiesību aktiem vai iedibinātai praksei un kurš paredzēts arī citām statistikas vajadzībām ar nosacījumu, ka netiek apdraudēta ECB statistikas prasību izpilde. Tas var arī samazināt pārskatu sniegšanas pienākumu apjomu. Lai veicinātu caurredzamību, šādos gadījumos pārskatu sniedzēji jāinformē par to, ka dati tiek vākti citām statistikas vajadzībām. Konkrētos gadījumos ECB var izmantot šādām citām vajadzībām savāktu statistisko informāciju savu prasību izpildei.

(6) Lai gan ir atzīts, ka saskaņā ar ECBS Statūtu 34.1. pantu pieņemtās ECB regulas neparedz nekādas tiesības vai neuzliek pienākumus dalībvalstīm, kuru valūta nav euro (turpmāk – “ārpus eurozonas esošās dalībvalstis”), ECBS Statūtu 5. pants attiecas kā uz dalībvalstīm, kuru valūta ir euro (turpmāk – “eurozonas dalībvalstīm”), tā arī uz ārpus eurozonas esošajām dalībvalstīm. Regulas (EK) Nr. 2533/98 17. apsvērums atgādina, ka ECBS Statūtu 5. pants, kā arī Līguma par Eiropas Savienību 4. panta 3. punkts nosaka pienākumu izstrādāt un īstenot valsti

⁽¹⁾ OV L 318, 27.11.1998., 8. lpp.

⁽²⁾ 2007. gada 1. augusta Pamatnostādne ECB/2007/9 par monetāro, finanšu iestāžu un tirgu statistiku (OV L 341, 27.12.2007., 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 13. novembra Direktīva 2007/64/EK par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū (OV L 319, 5.12.2007., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Direktīva 2009/110/EK par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un konsultatīvu uzraudzību (OV L 267, 10.10.2009., 7. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Regula (EK) 924/2009 par pārrobežu maksājumiem Kopienā, ar kuru atceļ Regulu (EK) Nr. 2560/2001 (OV L 266, 9.10.2009., 11. lpp.).

visus pasākumus, ko ārpus eurozonas esošās dalībvalstis uzskata par lietderīgiem, lai savāktu ECB statistikas pārskatu sniegšanas prasību izpildei nepieciešamo statistisko informāciju un statistikas jomā laikus sagatavotos kļūt par eurozonas dalībvalstīm. Tādēļ šīs regulas noteikumu piemērošana var tikt paplašināti attiecināta uz ārpus eurozonas NCB, šīm NCB sadarbojoties ar Eurosistēmu uz ECB ieteikuma pamata.

- (7) Jāpieņem Regulas (EK) Nr. 2533/98 8. pantā noteiktie konfidencialitātes statistiskās informācijas aizsardzības un izmantošanas standarti.
- (8) Jāizveido procedūra, lai efektīvi veiktu tehniskus grozījumus šīs regulas pielikumos, ar nosacījumu, ka šādi grozījumi nemaina pamatā esošo konceptuālo sistēmu un neietekmēs esošos pārskatu sniegšanas pienākumus. Piemērojot šo procedūru, tiks ņemts vērā ECBS Statistikas komitejas ("STK") viedoklis. NCB un citas ECBS komitejas priekšlikumus par tehniskiem grozījumiem pielikumos var iesniegt ar STK palīdzību.

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Definīcijas

Šajā regulā:

- a) "pārskatu sniedzējs" un "rezidents" ir jēdzieni Regulas (EK) Nr. 2533/98 1. panta nozīmē;
- b) "maksājumu pakalpojums", "maksājumu pakalpojuma sniedzējs", "maksājuma iestāde" un "maksājumu sistēma" ir jēdzieni Direktīvas 2007/64/EK 4. pantā nozīmē;
- c) "elektroniskās naudas emitents" un "elektroniskā nauda" ir jēdzieni Direktīvas 2009/110/EK 2. panta nozīmē;
- d) "maksājumu sistēmas operators" ir juridiskā persona, kura juridiski atbild par maksājumu sistēmas darbības nodrošināšanu.

2. pants

Faktiskie pārskatu sniedzēji

1. Faktiskie pārskatu sniedzēji ir maksājumu pakalpojumu sniedzēji (t. sk. elektroniskās naudas emitenti) un/vai maksājumu sistēmu operatori.
2. Uz pārskatu sniedzējiem attiecas visas statistikas pārskatu sniegšanas prasības.

3. pants

Statistikas pārskatu sniegšanas prasības

1. Faktiskie pārskatu sniedzēji statistisko informāciju sniedz tās dalībvalsts NCB, kurā pārskatu sniedzēji ir rezidenti, ievērojot III pielikumā norādīto un ņemot vērā I un II pielikumā sniegtos precizējumus un definīcijas.
2. NCB, ņemot vērā nacionālās īpatnības, nosaka un ievieš pārskatu sniegšanas kārtību, kura jāievēro faktiskajiem pārskatu sniedzējiem. NCB nodrošina, ka šī pārskatu sniegšanas kārtība sniedz prasīto statistisko informāciju un ļauj pareizi pārbaudīt IV pielikumā izklāstīto obligāto datu nosūtīšanas, precizitātes, konceptuālās atbilstības un labojumu standartu ievērošanu.

4. pants

Atbrīvojumi

1. NCB var pārskatu sniedzējiem piešķirt atbrīvojumus no dažām vai visām šajā regulā izklāstītajām pārskatu sniegšanas prasībām:

- a) maksājumu iestāžu gadījumā – ja tās atbilst nosacījumiem, kas noteikti Direktīvas 2007/64/EK 26. panta 1. un 2. punktā;
- b) elektroniskās naudas iestāžu gadījumā – ja tās atbilst nosacījumiem, kas noteikti Direktīvas 2009/110/EK 9. panta 1. un 2. punktā;
- c) citu, a) un b) apakšpunktā neminētu maksājumu pakalpojumu sniedzēju gadījumā – ja tie atbilst Direktīvas 2009/110/EK 9. panta 1. un 2. punkta nosacījumiem vai Direktīvas 2007/64/EK 26. panta 1. un 2. punkta nosacījumiem.

2. Atbrīvojumus pārskatu sniedzējiem saskaņā ar 1. punktu NCB var piešķirt, ja šie pārskatu sniedzēji nesniedz nacionālajā līmenī statistiski nozīmīgu datu apjomu par maksājumu darījumiem attiecībā uz katru maksājumu pakalpojumu veidu.

3. NCB var piešķirt pārskatu sniedzējiem atbrīvojumus attiecībā uz pārskatu sniegšanu par darījumiem ar MFI, ja: a) III pielikuma 4. tabulā norādīto pakalpojumu, ko snieguši šādu atbrīvojumu saņēmušie pārskatu sniedzēji, kopējā vērtība nacionālajā līmenī nepārsniedz 5 % attiecībā uz katru no šādiem pakalpojumiem; un b) ņemot vērā šādu pārskatu sniedzēju lielumu, pārskatu sniegšanas apjoms būtu neproporcionāli liels.

4. Ja NCB piešķir atbrīvojumu saskaņā ar 1. vai 3. punktu, tā par to paziņo ECB tajā pašā laikā, kad tā sniedz informāciju atbilstoši 6. panta 1. punktam.

5. ECB publicē to iestāžu sarakstu, kurām NCB piešķirušas atbrīvojumus.

5. pants

Maksājumu pakalpojumu sniedzēju un maksājumu sistēmu operatoru saraksts statistikas vajadzībām

1. ECB Valde izveido un uztur maksājumu pakalpojumu sniedzēju, t. sk. elektroniskās naudas emitentu, un maksājumu sistēmu operatoru, uz kuriem attiecas šī regula, sarakstu. Saraksta pamatā būs jau pastāvošie nacionālo iestāžu izveidotie uzraudzīto maksājumu pakalpojumu sniedzēju un maksājumu sistēmu operatoru saraksti, ja šādi saraksti ir pieejami.

2. NCB un ECB 1. punktā minēto sarakstu un tā atjauninājumus atbilstošā veidā dara pieejamus attiecīgajiem pārskatu sniedzējiem, tostarp elektroniskiem līdzekļiem, izmantojot internetu vai – pēc attiecīgo pārskatu sniedzēju pieprasījuma – izdrukas veidā.

3. Saraksts, kas minēts 1. punktā, ir tikai informācijas nolūkiem. Ja 1. punktā minētā saraksta jaunākais pieejamais elektroniskais variants ir nepareizs, ECB tomēr nepiemēro sankcijas nevienai iestādei, kas nav pienācīgi izpildījusi pārskatu sniegšanas prasības, ja tā labticīgi ir palāvusies uz nepareizo sarakstu.

6. pants

Savlaicīgums

1. III pielikumā norādīto statistisko informāciju NCB nosūta ECB katru gadu līdz darba dienas beigām maija pēdējā darb-dienā pēc tā gada beigām, uz kuru attiecas informācija.

2. NCB lemj par to, kad un ar kādu periodiskumu tām jāsaņem dati no pārskatu sniedzējiem, lai tās varētu ievērot pārskatu sniegšanas ECB termiņus, un attiecīgi informē pārskatu sniedzējus.

7. pants

Pārbaude un piespiedu vākšana

NCB realizē tiesības pārbaudīt vai vākt piespiedu kārtā informāciju, kas pārskatu sniedzējiem jāsniedz saskaņā ar šo regulu, neierobežojot ECB tiesības pašai īstenot šādas tiesības. Šīs tiesības NCB jo īpaši īsteno, ja pārskatu sniedzējs neievēro šīs regulas IV pielikumā noteiktos datu nosūtīšanas, precizitātes, konceptuālās atbilstības un labojumu obligātos standartus.

8. pants

Pirmā pārskatu sniegšana

Atkāpjoties no 6. panta noteikumiem, pirmā pārskatu sniegšana saskaņā ar šo regulu sākas 2015. gada jūnijā, sniedzot statistisko informāciju, kas attiecas uz 2014. kalendāra gada otrās puses atsauces laika posmu (t. i., no 2014. gada jūlija).

9. pants

Vienkāršotā grozījumu procedūra

Nemot vērā STK viedokli, ECB Valdei ir tiesības veikt tehniskus grozījumus šīs pamatnostādnes pielikumos, ja šādi grozījumi nemaina konceptuālo pamatsistēmu un neietekmē pārskatu sniegšanas pienākumu apjomu. ECB Valde par šādiem grozījumiem bez nepamatotas kavēšanās informē ECB Padomi.

10. pants

Noslēguma noteikums

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.

Frankfurtē pie Mainas, 2013. gada 28. novembrī

ECB Padomes vārdā –
ECB priekšsēdētājs
Mario DRAGHI

I PIELIKUMS

MAKSĀJUMU STATISTIKAS VISPĀRĪGĀ STRUKTŪRA

1. DAĻA PĀRSKATS

1.1. daļa Tabulu pārskats

1. Eiropas Centrālā banka (ECB) maksājumu statistiku apkopo, izmantojot datu saskaņotu vākšanu, ko nacionālajā līmenī pārvalda nacionālās centrālās bankas (NCB). Apkopotie dati ir izkārtoti septiņās turpmāk tekstā norādītajās tabulās, kurās iekļauj nacionālos datus par katru dalībvalsti, kuras valūta ir euro (turpmāk – “eurozonas dalībvalstis”), tos vēlāk apkopojot salīdzinošajās tabulās, kuras aptver visas eurozonas dalībvalstis.

Tabula	Satura apraksts
1. tabula Iestādes, kas piedāvā maksājumu pakalpojumus nemonetārajām finanšu iestādēm (ne-MFI)	Dalījumi rāda noguldījumu uz nakti skaitu, maksājumu kontu skaitu, e-naudas kontu skaitu un atlikumu e-naudas datu nesējos, ko izsniegušas kredītiestādes, elektroniskās naudas iestādes, maksājumu iestādes un citi maksājumu pakalpojumu sniedzēji (MPS), un e-naudas emitenti.
2. tabula Maksājumu karšu funkcijas	Valsts rezidentu MPS izsniegto karšu skaits. Datus par kartēm apkopo karšu funkciju dalījumā.
3. tabula Maksājumu kartes pieņemošās ierīces	Valsts rezidentu MPS uzstādīto termināļu skaits. Datus par termināļiem nošķir bankomātos, pārdošanas punkta (POS) termināļus un e-naudas karšu termināļus.
4. tabula Maksājumu darījumi saistībā ar ne-MFI	Ne-MFI nosūtīto un saņemto maksājumu darījumu skaits un vērtība, izmantojot valsts rezidentu MPS. Darījumus apkopo pēc maksājumu pakalpojuma ģeogrāfiskajā dalījumā.
5. tabula Maksājumu darījumi saistībā ar ne-MFI pēc termināļa veida	Ne-MFI nosūtīto maksājumu darījumu skaits un vērtība, izmantojot valstī rezidējošos MPS. Darījumus apkopo pēc izmantotā termināļa veida ģeogrāfiskajā dalījumā.
6. tabula Dalība atsevišķās maksājumu sistēmās	Dalībnieku skaits katrā no valstī esošajām maksājumu sistēmām, nošķirot tiešos un netiešos dalībniekus, tiešos dalībniekus iedalot pēc iestādes veida.
7. tabula Atsevišķu maksājumu sistēmu apstrādātie maksājumi	Katras valstī atrodošās maksājumu sistēmas apstrādāto maksājumu darījumu skaits un vērtība pēc maksājumu pakalpojuma ģeogrāfiskajā dalījumā.

1.2. daļa Informācijas veids

1. Krājumu dati, kas iekļauti 1., 2., 3. un 6. tabulā, attiecas uz perioda beigām, t. i., pozīcijām atsaucēs kalendāra gada pēdējā darb dienā. Atlikuma izsniegtajos e-naudas datu nesējos rādītājus apkopo euro, un tie attiecas uz maksājumu datu nesējiem visās valūtās.

2. Plūsmu dati, kas iekļauti 4., 5. un 7. tabulā, attiecas uz maksājumu darījumiem, kas uzkrāti visā periodā, t. i., kopsummu atsaucies kalendāra gadā. Darījumu vērtības rādītājus apkopo euro, un tie attiecas uz maksājumu darījumiem visās valūtās.

1.3. daļa Konsolidācija vienas valsts teritorijā

1. Katrā eurozonas dalībvalstī pārskatu sniedzēji ir MPS un/vai maksājumu sistēmu operatori.
2. MPS ir iestādes, kas reģistrētas un atrodas šajā teritorijā, t. sk. ārpus šīs teritorijas esošo mātesuzņēmumu meitasuzņēmumi, un tādu iestāžu filiāles, kuru galvenais birojs atrodas ārpus šīs teritorijas.
 - a) Meitasuzņēmumi ir atsevišķas reģistrētas struktūras, kurās citai struktūrai ir vairākuma vai pilna līdzdalība.
 - b) Filiāles ir neregistrētas struktūras bez neatkarīga juridiska statusa, kas pilnībā pieder mātesuzņēmumam.
3. Statistikas vajadzībām MPS konsolidācijai valstu ietvaros piemēro šādus principus:
 - a) ja mātesuzņēmums un tā meitasuzņēmumi ir MPS, kas atrodas vienas valsts teritorijā, mātesuzņēmumam atļauts savos statistikas pārskatos konsolidēt šo meitasuzņēmumu darbību. To piemēro tikai gadījumā, ja mātesuzņēmums un tā meitasuzņēmumi klasificēti kā viena veida MPS;
 - b) ja iestādei ir filiāles, kas atrodas citu eurozonas dalībvalstu teritorijā, reģistrētais vai galvenais birojs, kurš atrodas attiecīgajā eurozonas dalībvalstī, šīs filiāles uzskata par rezidentiem citās eurozonas dalībvalstīs. Turpretī filiāle, kas atrodas attiecīgajā eurozonas dalībvalstī, reģistrēto vai galveno biroju vai citas tās pašas iestādes filiāles, kas atrodas citu eurozonas dalībvalstu teritorijās, uzskata par rezidentiem citās eurozonas dalībvalstīs;
 - c) ja iestādei ir filiāles, kas atrodas ārpus eurozonas dalībvalstu teritorijas, reģistrētais vai galvenais birojs, kurš atrodas attiecīgajā eurozonas dalībvalstī, šīs filiāles uzskata par rezidentiem pārējā pasaulē. Turpretī filiāle, kas atrodas attiecīgajā eurozonas dalībvalstī, pozīcijas pret reģistrēto vai galveno biroju vai pret citām tās pašas iestādes filiālēm, kas atrodas ārpus eurozonas dalībvalstīm, uzskata par pozīcijām pret rezidentiem pārējā pasaulē.
4. Statistikas vajadzībām MPS pārrobežu konsolidācija nav atļauta.
5. Ja maksājumu sistēmu operators atbild par vairākām maksājumu sistēmām vienas valsts teritorijā, statistiku sniedz atsevišķi par katru maksājumu sistēmu.
6. Iestādes, kas atrodas ārzonas finanšu centros, statistikas vajadzībām uzskata par to teritoriju rezidentēm, kurās šie centri atrodas.

2. DAĻA ĪPAŠĀS IEZĪMES 2.–7. TABULĀ

2.1. daļa Maksājumu karšu funkcijas (2. tabula)

1. Ja karte ar maksājumu funkciju (izņemot kartes, kam ir vienīgi e-naudas funkcija) pilda vairākas funkcijas, to uzskaita katrā apakš kategorijā, kas uz to attiecas. Tādēļ karšu ar maksājumu funkciju kopējais skaits var būt mazāks par apakš kategoriju summu. Lai novērstu dubulto uzskaiti, apakš kategorijas nesummē.
2. "Karte ar e-naudas funkciju" var būt "karte, kurā e-naudu var glabāt tieši" vai "karte, kura nodrošina piekļuvi e-naudas kontos glabātai e-naudai". Tādēļ karšu ar e-naudas funkciju kopējais skaits ir abu apakš kategoriju summa.
3. Rezidentu MPS izsniegto karšu kopējo skaitu norāda atsevišķi ailē "kopējais karšu skaits (neatkarīgi no karšu funkciju skaita)". Šis rādītājs var nebūt "karšu ar skaidrās naudas funkciju", "karšu ar maksājumu funkciju" un "karšu ar e-naudas funkciju" summa, jo šīs kategorijas var nebūt savstarpēji izslēdzošas.
4. Rādītājs "karte ar debeta, skaidrās naudas un e-naudas funkciju apvienojumu" attiecas uz karti, ko izsniedzis MPS, kurš apvieno skaidrās naudas, debeta un e-naudas funkcijas". Turklāt datus par to sniedz katrā no apakš kategorijām:
 - a) "kartes ar skaidrās naudas funkciju";
 - b) "kartes ar debeta funkciju";
 - c) "kartes ar e-naudas funkciju".

5. Ja karte ar funkciju apvienojumu nodrošina papildu funkcijas, datus par to sniedz arī šajās apakškategoriņās.
6. Kartes skaita pēc kartes izsniedzēja, neņemot vērā karšu turētāju rezidences vietu vai ar karti saistītā konta atrašanās vietu.
7. Katra valsts sniedz datus par to karšu skaitu, ko izsniegušas valsts rezidentu MPS, neraugoties uz to, vai karte apzīmēta ar kopīgu zīmolu.
8. Apgrozībā esošās kartes uzskaita neatkarīgi no tā, kad tās tika izsniegtas, un no tā, vai tās ir lietotas.
9. Iekļauj arī kartes, ko izsniegušas karšu sistēmas, t. i., trīspusējas vai četru pušu sistēmas.
10. Neiekļauj kartes, kuru termiņš beidzies, vai anulētas kartes.
11. Tirgotāju izsniegtas kartes, t. i., mazumtirdzniecības kartes, neuzskaita, ja vien tās nav izsniegtas, sadarbojoties ar MPS, t. i., tās apzīmētas ar kopīgu zīmolu.

2.2. daļa Maksājumu kartes pieņemošās ierīces (3. tabula)

1. Sniedz datus par visiem rezidentu MPS nodrošinātajiem termināļiem, t. sk. termināļiem, kas atrodas pārskatu sniedzējā valstī, un termināļiem, kas atrodas ārpus pārskatu sniedzējas valsts.
2. Ieguvējs ir iestāde, kura nodrošina termināļus, neatkarīgi no tā, kas ir termināļu īpašnieks. Tādēļ uzskaita vienīgi ieguvēja nodrošinātos termināļus.
3. Datus par termināļiem, ko nodrošina ārvalstīs esoša MPS, filiāles un/vai meitasuzņēmumi, nesniedz šis MPS, bet gan pašas filiāles un/vai meitasuzņēmumi.
4. Katru termināli uzskaita atsevišķi pat tad, ja vienā tirdzniecības vietā ir vairāki viena veida termināļi.
5. Ja bankomātam ir vairāk nekā viena funkcija, to uzskaita katrā attiecīgajā apakškategoriņā. Tādēļ bankomātu kopējais skaits var būt mazāks par apakškategoriju summu. Lai novērstu dubulto uzskaiti, apakškategorijas nesummē.
6. POS termināļus iedala divās apakškategoriņās: "EFTPOS termināļos" un "e-naudas termināļos". Šīs kategorijas nesummē, jo tās ir "t. sk." kategorijas, kuras neveido kopsummu.
7. Ja e-naudas karšu terminālim ir vairāk nekā viena funkcija, to uzskaita katrā attiecīgajā apakškategoriņā. Tādēļ e-naudas karšu termināļu kopējais skaits var būt mazāks par apakškategoriju summu. Lai novērstu dubulto uzskaiti, apakškategorijas nesummē.

2.3. daļa Maksājumu darījumi saistībā ar ne-MFI (4. tabula)

1. Ne-MFI iniciēti maksājumu darījumi jebkuram darījumu partnerim vai MPS iniciēti maksājumu darījumi, ja darījumu partneris ir ne-MFI. Tas ietver:
 - a) maksājumu darījumus, kas notiek starp diviem kontiem dažādos MPS un kas tiek veikti ar starpnieka palīdzību, t. i., ja maksājumi tiek nosūtīti citam MPS vai maksājumu sistēmai; un
 - b) maksājumu darījumus, kas notiek starp diviem kontiem vienā MPS, piemēram, iekšējie darījumi, kuros norēķinus par darījumu veic paša MPS kontos vai ar starpnieka, t. i., cita MPS vai maksājumu sistēmas, palīdzību.
2. Maksājumu darījumus, ko iniciējusi rezidentu MPS un kas izpildīti ar konkrētu maksājuma rīkojumu, t. i., izmantojot maksājuma instrumentu, uzskaita kā "darījumus pēc maksājumu pakalpojuma veida".
3. Līdzekļu pārvedumus starp viena turētāja kontiem un starp dažāda veida kontiem, uzskaita pēc izmantotā maksājumu pakalpojuma. Pārvedumi starp dažāda veida kontiem iever, piemēram, pārvedumus no pārvedama noguldījuma uz kontu, kurā tur nepārvedamu noguldījumu.

4. Sniedzot datus par liela apmēra maksājumu darījumiem, uzskaita katru maksājuma darījumu atsevišķi.
5. Iekļauj arī maksājumu darījumus ārvalstu valūtā. Datus konvertē euro pēc šiem darījumiem piemērojamā ECB atsauces kursa.
6. Neiekļauj maksājumu darījumus, kurus iniciējuši rezidentu MPS un kuri izpildīti bez konkrēta maksājuma rīkojuma, t. i., neizmantojot maksājumu pakalpojumu, bet ar parastu grāmatojumu ne-MFI kontā. Ja tos nav iespējams nošķirt, šādus darījumus iekļauj "darījumos pēc maksājumu pakalpojuma veida".

Kopējie maksājumu darījumi

7. Rādītājs "kopējie maksājumu darījumi saistībā ar ne-MFI" ir šādu sešu savstarpēji izslēdzošu apakšskategoriju summa: "kredīta pārvedumi", "tiešais debets", "karšu maksājumi ar rezidentu MPS izsniegtām kartēm (izņemot kartes, kurām ir tikai e-naudas funkcija)", "e-naudas maksājumu darījumi", "čeki" un "citi maksājumu pakalpojumi".

Kredīta pārvedumi

8. Katrs darījums tiek iekļauts tikai vienā apakšskategorijā, t. i., "iniciēts papīra dokumenta veidā" vai "iniciēts elektroniski". Tā kā apakšskategorijas ir savstarpēji izslēdzošas, kredīta pārvedumu kopējais skaits ir apakšskategoriju summa. Tas pats princips attiecas uz kredīta pārvedumu kopējo vērtību.
9. Kredīta pārvedumi, kurus norāda pie "iniciēts elektroniski", tiek iedalīti "iniciētos datnē / datu paketē" un "iniciētos ar vienu maksājumu". Tā kā apakšskategorijas ir savstarpēji izslēdzošas, elektroniski iniciētu kredīta pārvedumu kopējais skaits ir apakšskategoriju summa. Tas pats princips attiecas uz elektroniski iniciētu kredīta pārvedumu kopējo vērtību.
10. Iekļauj arī kredīta pārvedumus, kas veikti, izmantojot bankomātus ar kredīta pārveduma funkciju.
11. Kredīta pārvedumos iekļauj arī darījumus, kuros maksājuma darījuma sākumā vai beigās izmanto skaidro naudu un kredīta pārveduma maksājumu pakalpojumu.
12. Iekļauj arī kredīta pārvedumus, kurus izmanto, lai veiktu norēķinus par nenokārtotajām saistībām darījumos ar kartēm, kurām ir kredīta vai atliktā debeta funkcija.
13. Kredīta pārvedumi ietver visus Vienotās euro maksājumu telpas (*Single Euro Payments Area; SEPA*) kredīta pārvedumus, kā arī ārpus *SEPA* darījumus. Datus par ārpus *SEPA* darījumiem sniedz apakšskategorijā "ārpus *SEPA*".
14. Apakšskategorijas "iniciēts datnē vai datu paketē" un "iniciēts ar vienu maksājumu" ietver visus *SEPA* un ārpus *SEPA* darījumus.
15. "Nosūtītie iekšzemes darījumi", "nosūtītie pārrobežu darījumi" un "saņemtie pārrobežu darījumi" ietver gan *SEPA*, gan ārpus *SEPA* darījumus.
16. Kredīta pārvedumos neiekļauj skaidrās naudas iemaksas kontā, kas veiktas, izmantojot bankas veidlapu.

Tiešais debets

17. Iekļauj gan vienreizēju, gan atkārtoto tiešo debetu. Atkārtotajā tiešā debeta gadījumā, katru atsevišķo maksājumu uzskaita kā vienu darījumu.
18. Iekļauj tiešo debetu, ko izmanto, lai veiktu norēķinus par nenokārtotajām saistībām darījumos ar kartēm, kurām ir kredīta vai atliktā debeta funkcija, jo tie ir atsevišķi kartes turētāja maksājumi kartes emitentam.
19. Tiešais debets tiek tālāk iedalīts "iniciēts datnē / datu paketē" un "iniciēts ar vienu maksājumu". Tā kā apakšskategorijas ir savstarpēji izslēdzošas, tiešā debeta kopējais skaits ir apakšskategoriju summa. Tas pats princips attiecas uz tiešā debeta kopējo vērtību.
20. Tiešais debets ietver visu *SEPA* tiešo debetu, kā arī ārpus *SEPA* darījumus. Datus par ārpus *SEPA* darījumiem sniedz apakšskategorijā "ārpus *SEPA*".

21. Apakš kategorijas “iniciēts datnē vai datu paketē” un “iniciēts ar vienu maksājumu” ietver visus *SEPA* un ārpus *SEPA* darījumus.
22. “Nosūtītie iekšzemes darījumi”, “nosūtītie pārrobežu darījumi” un “saņemtie pārrobežu darījumi” ietver gan *SEPA*, gan ārpus *SEPA* darījumus.
23. Tiešajā debitā neiekļauj skaidrās naudas izmaksu no konta, kas veikta, izmantojot bankas veidlapu.

Karšu maksājumi

24. Datus par maksājumu darījumiem ar kartēm, ko izsnieguši rezidentu MPS, sniedz neatkarīgi no kartes, ar kuru veikts maksājuma darījums, zīmola reģistrācijas vietas.
25. Maksājumu pakalpojumu sniedzēja sniegtie dati par darījumiem ietver datus par karšu darījumiem virtuālajos pārdošanas punktos, piemēram, izmantojot internetu vai telefonu.
26. Maksājumu darījumus veic, izmantojot kartes ar debeta, kredīta vai atliktā debeta funkciju terminālī vai citā veidā. Sniedz karšu maksājumu darījumu datus šādā dalījumā:
 - a) “maksājumi ar kartēm ar debeta funkciju”;
 - b) “maksājumi ar kartēm ar atliktā debeta funkciju”;
 - c) “maksājumi ar kartēm ar kredīta funkciju”;
 - d) “maksājumi ar kartēm ar debeta vai atliktā debeta funkciju”;
 - e) “maksājumi ar kartēm ar kredīta vai atliktā debeta funkciju”.
27. Datus par apakš kategorijām “maksājumi ar kartēm ar debeta vai atliktā debeta funkciju” un “maksājumi ar kartēm ar kredīta vai atliktā debeta funkciju” sniedz tikai tad, ja konkrēta kartes funkcija nevar tikt noteikta.
28. Katru darījumu iekļauj tikai vienā apakš kategorijā. Tā kā apakš kategorijas ir savstarpēji izslēdzošas, karšu maksājumu kopējais skaits ir apakš kategoriju summa. Tas pats princips attiecas uz karšu maksājumu kopējo vērtību.
29. Maksājumu darījumus ar kartēm iedala arī tādos, kas ir “iniciēti fiziskos *EFTPOS*” un “iniciēti attālināti”. Tā kā apakš kategorijas ir savstarpēji izslēdzošas, karšu maksājumu kopējais skaits ir apakš kategoriju summa. Tas pats princips attiecas uz karšu maksājumu kopējo vērtību.
30. Neiekļauj karšu maksājumus ar rezidentu MPS izsniegtām kartēm, kurām ir tikai e-naudas funkcija.

E-naudas maksājumu darījumi

31. Katrs darījums tiek iedalīts tikai vienā apakš kategorijā, t. i., “ar kartēm, kurās e-naudu var glabāt tieši” vai “ar e-naudas kontiem”. Tā kā apakš kategorijas ir savstarpēji izslēdzošas, e-naudas maksājumu darījumu kopējais skaits ir apakš kategoriju summa. Tas pats princips attiecas uz e-naudas maksājumu darījumu kopējo vērtību.
32. Darījumus “ar e-naudas kontiem” iedala sīkāk, lai sniegtu informāciju par tiem darījumiem, kuriem “piekļūst ar karti”.

Čeki

33. Iekļauj skaidrās naudas izņemšanu ar čeka palīdzību.
34. Skaidrās naudas izņemšanu, izmantojot banku veidlapas, neiekļauj.
35. Neiekļauj izrakstītos, bet izpildei neiesniegtos čekus.

Pārrobežu darījumi

36. Lai nosūtīto darījumu gadījumā novērstu dubulto uzskaiti, pārrobežu darījumus uzskaita valstī, no kuras cēlies darījums.
37. Lai saņemto darījumu gadījumā novērstu dubulto uzskaiti, pārrobežu darījumus uzskaita valstī, kurā darījums saņemts.
38. "Nosūtīto pārrobežu darījumu" un "saņemto pārrobežu darījumu" starpība rāda neto pozitīvo vai negatīvo saldo darījumiem, kas tiek nosūtīti vai saņemti pārskata sniedzējā valstī.

Līdzekļu plūsma

39. Līdzekļu plūsmas virziens ir atkarīgs no maksājumu pakalpojuma un izmantotā iniciācijas veida:
 - a) kredīta pārvedumu, e-naudas maksājumu un līdzīgu darījumu gadījumā, kurā maksātājs iniciē darījumu, nosūtītājs dalībnieks ir arī līdzekļu sūtītājs, un saņēmējs dalībnieks ir līdzekļu saņēmējs;
 - b) tiešā debeta, čeku, e-naudas maksājumu un līdzīgu darījumu gadījumā, kurā saņēmējs iniciē darījumu, nosūtītājs dalībnieks ir arī līdzekļu saņēmējs, un saņēmējs dalībnieks ir līdzekļu nosūtītājs;
 - c) kāršu maksājumu gadījumā, lai gan saņēmējs iniciē darījumu, saskaņā ar šo regulu uzskata, ka darījumu iniciējis maksātājs.

2.4. daļa Maksājumu darījumi saistībā ar ne-MFI pēc termināļa veida (5. tabula)

1. Visi rādītāji šajā tabulā attiecas uz skaidrās naudas vai bezskaidras naudas darījumiem fiziskā (ne virtuālā) terminālī.
2. Rezidentu MPS sniedz informāciju par visiem maksājumu darījumiem MPS nodrošinātajos (iegūtajos) termināļos.
3. Rezidentu MPS sniedz informāciju par visiem maksājumu darījumiem ar MPS izsniegtajām kartēm nerezidentu MPS nodrošinātajos termināļos.
4. Datus par maksājumu darījumiem MPS ārvalstu filiāļu vai meitasuzņēmumu nodrošinātajos termināļos mētasuzņēmums nesniedz.
5. Darījumus pēc termināļa veida iedala trīs atšķirīgās kategorijās pēc MPS rezidences vietas. Tālāk a) un b) apakšpunktā norādītās kategorijas uzskaita ieguvēja pusē, bet c) apakšpunkta kategoriju uzskaita izsniedzēja pusē:
 - a) maksājumu darījumi rezidentu MPS nodrošinātos termināļos ar rezidentu MPS izsniegtām kartēm;
 - b) maksājumu darījumi rezidentu MPS nodrošinātos termināļos ar nerezidentu MPS izsniegtām kartēm;
 - c) maksājumu darījumi nerezidentu MPS nodrošinātos termināļos ar rezidentu MPS izsniegtām kartēm.
6. 5. punktā minētās a), b) un c) kategorijas apakškategorijas nesummē.
7. Ģeogrāfisko dalījumu šajā tabulā nosaka termināļa atrašanās vieta.

2.5. daļa Dalība atsevišķās maksājumu sistēmās (6. tabula)

1. Šajā tabulā norāda maksājumu sistēmas dalībnieku numuru, veidu un institucionālo sektoru (neatkarīgi no to atrašanās vietas).
2. Rādītājs "dalībnieku skaits" ir divu savstarpēji izslēdzošu apakškategoriju "tiešie dalībnieki" un "netiešie dalībnieki" summa.

3. Rādītājs "tiešie dalībnieki" ir trīs savstarpēji izslēdzošu apakšskategoriju "kreditēstādes", "centrālā banka" un "citi tiešie dalībnieki" summa.
4. Rādītājs "netiešie dalībnieki" ir četru savstarpēji izslēdzošu apakšskategoriju "valsts pārvalde", "klīringa un norēķinu organizācijas", "citas finanšu iestādes" un "citi" summa.

2.6. daļa Atsevišķu maksājumu sistēmu apstrādātie maksājumi (7. tabula)

1. Šajā tabulā norāda maksājumu darījumus, kas apstrādāti maksājumu sistēmās.
2. Datus MPS maksājumu darījumiem savā vārdā sniedz attiecīgajos šīs tabulas rādītājos.
3. Maksājumu sistēmas, kurā norēķinu par savām pozīcijām veic cita maksājumu sistēma, piemēram, papildsistēma, gadījumā piemēro šādus principus.
 - a) norēķinu sistēma sniedz faktisko norēķinu operāciju skaitu un faktisko summu, par kādu veikti norēķini;
 - b) ja maksājumu darījumu klīringu veic ārpus maksājumu sistēmas un ar maksājumu sistēmas palīdzību tiek veikti norēķini tikai par neto pozīcijām, uzskaita tikai darījumus neto pozīciju norēķiniem, un tos iedala pēc norēķinu darījumam izmantotā maksājumu pakalpojuma.
4. Katru maksājuma darījumu uzskaita tikai vienu reizi nosūtītāja dalībnieka pusē, t. i., maksātāja konta debetēšanu un saņēmēja konta kreditēšanu neuzskaita atsevišķi. Sk. sadaļu par līdzekļu plūsmu 2.3. daļā.
5. Vairāku kredīta pārvedumu, t. i., liela apmēra maksājumu, gadījumā uzskaita katru maksājuma posteni.
6. Ieskaita sistēmu gadījumā sniedz datus par maksājumu darījumu bruto skaitu un vērtību, nevis rezultātu pēc ieskaita.
7. Maksājumu sistēmas nošķir un sniedz datus par iekšzemes un pārrobežu darījumiem pēc nosūtītāju un saņēmēju dalībnieku rezidences vietas. Klasifikācija "iekšzemes darījumi" un "pārrobežu darījumi" atspoguļo iesaistīto darījuma pušu atrašanās vietu.
8. Lai novērstu dubulto uzskaiti, pārrobežu darījumus uzskaita valstī, no kuras cēlies darījums.
9. Rādītājs "karšu maksājumi" ietver darījumus bankomātos, ja dati nevar tikt iedalīti, pretējā gadījumā darījumi bankomātos tiek uzrādīti atsevišķā rādītājā "darījumi bankomātos".
10. Rādītājs "karšu maksājumi" ietver visus maksājumu sistēmā apstrādātos maksājumu darījumus neatkarīgi no tā, kur karte tika izsniegta vai izmantota.
11. Atcelti maksājumu darījumi netiek iekļauti. Darījumus, uz kuriem vēlāk attiecas atcelšanas darījums, iekļauj.

II PIELIKUMS

DATU DEFINĪCIJAS

Termins	Definīcija
Ar vienu maksājumu iniciēti kredīta pārvedumi (<i>credit transfers initiated on a single payment basis</i>)	Elektroniski iniciēts kredīta pārvedums, kas iniciēts neatkarīgi, t. i., tas nav daļa no kopīgi iniciētu kredīta pārvedumu grupas.
Ar vienu maksājumu iniciēts tiešais debets (<i>direct debit initiated on a single payment basis</i>)	Elektroniski iniciēts tiešais debets, kas iniciēts neatkarīgi, t. i., tas nav daļa no kopīgi iniciētu tiešo debetu grupas
Atlikums e-naudas datu nesējos, ko izsniegušas elektroniskās naudas iestādes (<i>outstanding value on e-money storages issued by electronic money issuers</i>)	Tās e-naudas vērtība pārskata perioda beigās, kuru emitējuši elektroniskās naudas emitenti un kura ir iestāžu, kas nav emitents, t. sk. e-naudas emitentu, kas nav emitents, turējumā.
Attālināti iniciēti karšu maksājumi ar rezidentu MPS izsniegtām kartēm (<i>card payments with cards issued by resident PSPs initiated remotely</i>)	Elektroniski iniciēti karšu maksājumu darījumi, kas nav iniciēti fiziskā POS terminālī. Šajā postenī parasti iekļauj karšu maksājumus par precēm un pakalpojumiem pa telefonu vai internetā.
Bankomāti ar kredīta pārveduma funkciju (<i>ATM with a credit transfer function</i>)	Bankomāti, kas autorizētiem lietotājiem ļauj veikt kredīta pārvedumus, izmantojot maksājumu karti.
Bankomāti ar skaidrās naudas izņemšanas funkciju (<i>ATM with a cash withdrawal function</i>)	Bankomāti, kas autorizētiem lietotājiem ļauj izņemt skaidro naudu no viņu kontiem, izmantojot karti ar skaidrās naudas funkciju.
Bankomāts (<i>automated teller machine; ATM</i>)	Elektromehāniska ierīce, kas autorizētiem lietotājiem, kuri parasti lieto mašīnlasāmas fiziskas kartes, ļauj izņemt skaidru naudu no viņu kontiem un/vai izmantot citus pakalpojumus, piemēram, konta bilances apskati, līdzekļu pārvedumu vai naudas noguldīšanu. Ierīce, kas ļauj tikai apskatīt konta bilanci, nav bankomāts. Bankomāts var darboties tiešsaistes režīmā, autorizācijas pieprasījumiem notiekot reālajā laikā, vai nesaistes režīmā.
Centrālā banka (<i>central bank</i>)	Finanšu sabiedrība un kvazisabiedrība, kuras pamatfunkcija ir valūtas emisija, valūtas iekšējās un ārējās vērtības uzturēšana un valsts starptautisko rezervju vai to daļas turēšana.
Čeks (<i>cheque</i>)	Rakstisks vienas puses (izrakstītāja) rīkojums citai (izpildītājam, parasti kredītiestādei), kas liek izpildītājam samaksāt norādīto summu izrakstītājam vai izrakstītāja norādītai trešai personai.
Citi maksājumu pakalpojumi (<i>other payment services</i>)	Aptver šajā regulā tieši neuzskaitītus maksājumu pakalpojumus, kas definēti Direktīvas 2007/64/EK 4. pantā.
Darījumi bankomātā, izņemot e-naudas darījumus (<i>ATM transactions (except e-money transactions)</i>)	Skaidrās naudas izņemšana vai skaidrās naudas noguldījums bankomātā, izmantojot karti ar skaidrās naudas funkciju, kas aptver visus attiecīgos ar karti iniciētos darījumus, t. i.: a) visus darījumus, kuros ieguvējs un kartes izsniedzējs ir dažādas iestādes; un b) visus darījumus, kuros ieguvējs un kartes izsniedzējs ir viena iestāde. E-naudas maksājumu darījumus neiekļauj.

Termins	Definīcija
Darījumi nerezidentu MPS nodrošinātos termināļos ar rezidentu MPS izsniegtām kartēm (<i>transactions at terminals provided by non-resident PSPs with cards issued by resident PSPs</i>)	Maksājumu darījumi, kas veikti visos nerezidentu MPS iegūtajos termināļos, ja darījumos izmantotās kartes izsnieguši rezidentu MPS. Ģeogrāfiskais dalījums (kā noteikts III pielikumā) attiecas uz termināļu atrašanās vietu.
Darījumi rezidentu MPS nodrošinātos termināļos ar nerezidentu MPS izsniegtām kartēm (<i>transactions at terminals provided by resident PSPs with cards issued by non-resident PSPs</i>)	Maksājumu darījumi, kas veikti visos rezidentu MPS iegūtajos termināļos (t. i., neatkarīgi no tā, vai termināļi atrodas MPS atrašanās valstī vai ir ārpus tās), ja darījumos izmantotās kartes izsnieguši nerezidentu MPS. Ģeogrāfiskais dalījums (kā noteikts III pielikumā) attiecas uz termināļu atrašanās vietu.
Darījumi rezidentu MPS nodrošinātos termināļos ar rezidentu MPS izsniegtām kartēm (<i>transactions at terminals provided by resident PSPs with cards issued by resident PSPs</i>)	Maksājumu darījumi, kas veikti visos rezidentu MPS iegūtajos termināļos (t. i., neatkarīgi no tā, vai termināļi atrodas MPS atrašanās valstī vai ir ārpus tās), ja darījumos izmantotās kartes izsnieguši rezidentu MPS. Ģeogrāfiskais dalījums (kā noteikts III pielikumā) attiecas uz termināļu atrašanās vietu.
Datnē / datu paketē iniciēti kredīta pārvedumi (<i>credit transfers initiated in a file/batch</i>)	Elektroniski iniciēts kredīta pārvedums, kas ir daļa no kredīta pārvedumu grupas, kuru maksātājs iniciējis kopā, izmantojot tam paredzētu līniju. Sniedzot datus par darījumu skaitu, katru datu paketē iekļauto kredīta pārvedumu uzskaita kā atsevišķu kredīta pārvedumu.
Datnē / datu paketē iniciēts tiešais debets (<i>direct debit initiated in a file/batch</i>)	Elektroniski iniciēts tiešais debets, kas ir daļa no tiešo debetu grupas, kuru maksātājs iniciējis kopā. Sniedzot datus par darījumu skaitu, katru datu paketē iekļauto tiešo debetu uzskaita kā atsevišķu tiešo debetu.
EFTPOS termināļi (<i>EFTPOS terminals</i>)	EFTPOS termināļi, kas maksājumu informāciju iegūst elektroniski un dažos gadījumos ir domāti tam, lai šādu informāciju nosūtītu tiešsaistes režīmā, autorizācijas pieprasījumiem notiekot reālajā laikā, vai nesaistes režīmā. Iekļauj termināļus, kurus neapkalpo darbinieki.
Elektroniskā nauda (<i>electronic money</i>)	Elektroniski, t. sk. magnētiski, glabāta monetāra vērtība, kura ir prasījums pret emitentu un kuru emitē, saņemot naudas līdzekļus, ar mērķi veikt maksājuma darījumus, kā definēts Direktīvas 2007/64/EK 4. panta 5. punktā, un to kā maksāšanas līdzekli pieņem fiziskas vai juridiskas personas, kas nav elektroniskās naudas emitenti.
Elektroniskās naudas emitents (<i>electronic money issuer</i>)	"Elektroniskās naudas emitents" ir elektroniskās naudas emitents, kas definēts Direktīvas 2009/110/EK 2. pantā.
Elektroniskās naudas iestāde (<i>electronic money institution</i>)	"Elektroniskās naudas iestāde" ir elektroniskās naudas iestāde, kas definēta Direktīvas 2009/110/EK 2. pantā.
Elektroniski iniciēti kredīta pārvedumi (<i>credit transfers initiated electronically</i>)	Jebkurš kredīta pārvedums, kuru maksātājs iesniedz, neizmantojot papīra dokumentu veidā, t. i., elektroniski. Iekļauj iesniegumus pa faksu vai citā veidā, piemēram, izmantojot automatizētu telefonbanku, ja iesniegumi tiek pārvērsti elektroniskos maksājumos bez manuālas iejaukšanās. Iekļauj regulāros maksājumus, kas sākotnēji iesniegti papīra dokumentu veidā, bet tad izpildīti elektroniski. Iekļauj kredīta pārvedumus, ko MPS izpilda, sniedzot finanšu pakalpojumu, ja finanšu pakalpojums iniciēts elektroniski vai ja pakalpojuma iesnieguma veids nav zināms, bet MPS pārvedumu izpildījis elektroniski. Iekļauj arī kredīta pārvedumus, kas iniciēti, izmantojot bankomātus ar kredīta pārveduma funkciju.

Termins	Definīcija
E-naudas karšu papildināšanas/izņemšanas terminālis (<i>e-money card-loading and unloading terminal</i>)	Terminālis, kas ļauj elektronisku vērtību no elektroniskās naudas emitenta pārvest kartes ar e-naudas funkciju turētājam un atpakaļ, t. i., papildināšanu/izņemšanu.
E-naudas karšu terminālis (<i>e-money card terminal</i>)	Terminālis, kas ļauj elektronisku vērtību no elektroniskās naudas emitenta pārvest uz karti ar e-naudas funkciju un atpakaļ vai no kartes atlikuma pārvest saņēmējam.
E-naudas kartes papildināšana/izņemšana (<i>e-money card-loading and unloading</i>)	Darījumi, kas ļauj e-naudas vērtību no e-naudas emitenta pārvest uz karti ar e-naudas funkciju un atpakaļ. Iekļauj gan papildināšanas, gan izņemšanas darījumus.
E-naudas kartes pieņemošais terminālis (<i>e-money card-accepting terminal</i>)	Terminālis, kas personām, kuras kartē ar e-naudas funkciju tur e-naudu, ļauj e-naudas vērtību no kartes atlikuma pārvest tirgotājam vai citam saņēmējam.
E-naudas konti (<i>e-money accounts</i>)	Konti, kuros tiek glabāta elektroniskā nauda. Konta atlikumu konta turētājs var izmantot, lai veiktu maksājumus un lai pārvestu līdzekļus no viena konta uz otru. Neiekļauj kartes, uz kurām var tieši glabāt e-naudu.
E-naudas konti, kuriem piekļūst ar kartes palīdzību (<i>e-money accounts accessed through a card</i>)	Sk. "e-naudas kontu" un "kartes ar e-naudas funkciju" definīcijas.
E-naudas maksājums (<i>e-money payment</i>)	Darījums, kurā e-naudas turētājs pārved e-naudas vērtību no sava atlikuma saņēmējam, izmantojot karti, kurā var tieši glabāt e-naudu, vai izmantojot citus e-naudas kontus.
E-naudas maksājums, izmantojot e-naudas kontus (<i>e-money payment with e-money accounts</i>)	Darījums, kurā līdzekļi no maksātāja e-naudas konta tiek pārvesti uz maksājuma saņēmēja kontu. Sk. "e-naudas kontu" definīciju.
E-naudas maksājums, izmantojot e-naudas kontus, t. sk. piekļūstot ar karti (<i>e-money payment with e-money accounts of which: accessed through a card</i>)	Darījums, kurā karte tiek izmantota, lai piekļūtu e-naudas kontam un pēc tam līdzekļus no maksātāja e-naudas konta pārskaitītu uz maksājuma saņēmēja kontu. Sk. "e-naudas kontu" definīciju.
E-naudas maksājums, izmantojot kartes, kurās var tieši glabāt e-naudu (<i>e-money payment with cards on which e-money can be stored directly</i>)	Darījums, kurā kartes ar e-naudas funkciju turētājs e-naudas vērtību no sava kartes atlikuma pārved saņēmējam.
E-naudas sistēma (<i>e-money scheme</i>)	Tehnisko konceptu, noteikumu, protokolu, algoritmu, funkciju, juridisko un līgumisko noteikumu, komerciālo vienošanos un administratīvo procedūru kopums, kas veido pamatu noteiktu e-naudas produktu sniegšanai. Tas var ietvert arī mārketinga, apstrādes vai citu pakalpojumu sniegšanu dalībniekiem.
Filiāle (<i>branch</i>)	Komerccarbības vieta, kura nav galvenais birojs un kura atrodas pārskatu sniedzējā valstī, un kuru izveidojis maksājumu pakalpojumu sniedzējs (MPS), kurš reģistrēts citā valstī. Tā nav juridiska persona, un tā tieši veic dažus vai visus darījumus, kas raksturīgi MPS darbībai. Visas komerccarbības vietas, ko pārskatu sniedzējā valstī izveidojusi viena citā valstī reģistrēta iestāde, uzskata par vienu filiāli. Katru no šīm komerccarbības vietām uzskata par atsevišķu biroju.

Termins	Definīcija
Iegūšana (<i>acquiring</i>)	Pakalpojumi, kas ļauj maksājuma saņēmējam pieņemt maksājuma instrumentu vai maksājuma darījumu, sniedzot autentificēšanas, autorizācijas un norēķinu pakalpojumus, kuru rezultātā līdzekļi tiek pārskaitīti saņēmējam.
Ieguvējs (<i>acquirer</i>)	Šo terminu piemēro šādos gadījumos: a) iestāde, kurā atvērti noguldījumu konti karšu pieņēmējiem, t. i., tirgotājiem, un uz kuru kartes pieņēmējs nosūta datus saistībā ar darījumu. Ieguvējs atbild par darījuma informācijas savākšanu un norēķiniem ar pieņēmējiem; b) pārdošanas punkta (POS) darījumos – iestāde, kurai pieņēmējs, kas parasti ir komersants, nosūta informāciju, kas vajadzīga, lai apstrādātu kartes maksājumu. Ieguvējs ir iestāde, kas pārvalda tirgotāja kontu; c) bankomātu darījumos – iestāde, kas banknotes dara pieejamas kartes turētājam tieši vai izmantojot pakalpojumu sniedzējus, kas ir trešās personas; d) iestāde, kura nodrošina termināļus neatkarīgi no tā, kas ir termināļu īpašnieks.
Iekšzemes maksājuma darījums (<i>domestic payment transaction</i>)	“Iekšzemes maksājumu darījums” ir “nacionālais maksājumu darījums”, kas noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 260/2012 ⁽¹⁾ 2. pantā.
Iestādes, kas sniedz maksājumu pakalpojumus ne-MFI (<i>institutions offering payment services to non-MFIs</i>)	Aptver visus MPS, no kuriem atsevišķi rādītāji par kredītiestādēm, maksājumu iestādēm un e-naudas emitentiem jāsniedz 1. tabulā.
Līdzekļi (<i>funds</i>)	Banknotes un monētas, nauda ieraksta veidā un elektroniskā nauda.
Karšu kopskaits neatkarīgi no kartes funkciju skaita (<i>total number of cards (irrespective of the number of functions on the card)</i>)	Apgrozībā esošo karšu kopskaits. Tām var būt viena vai vairākas šādas funkcijas: skaidrā nauda, debets, atliktais debets, kredīts vai e-nauda.
Karšu maksājumi ar rezidentu MPS izsniegtajām kartēm, izņemot kartes, kurām ir tikai e-naudas funkcija (<i>card payments with cards issued by resident PSPs (except cards with an e-money function only)</i>)	Maksājumu darījumi, kurus veic, izmantojot kartes ar debeta, kredīta vai atliktā debeta funkciju terminālī vai citā veidā. Iekļauj visus maksājumu darījumus, kas iniciēti ar karti, t. i.: a) visus darījumus, kuros ieguvējs un kartes izsniedzējs ir dažādas iestādes; un b) visus darījumus, kuros ieguvējs un kartes izsniedzējs ir viena iestāde. Iekļauj atskaitījumus no MPS konta kartes darījuma norēķinu rezultātā, kurā ieguvējs un kartes izsniedzējs ir viena iestāde. Iekļauj maksājumu darījumus pa telefonu vai internetā, izmantojot karti. E-naudas maksājumu darījumus neiekļauj. Skaidrās naudas izņemšanu un noguldījumus bankomātos neiekļauj. Par tiem datus sniedz – “Skaidrās naudas izņemšana no bankomāta” vai “Skaidrās naudas noguldīšana bankomātā”. Kredīta pārvedumu bankomātā neiekļauj. Par tiem datus sniedz “kredīta pārvedumos”. Skaidrās naudas izsniegšanu POS termināļos neiekļauj.

Termins	Definīcija
Karšu sistēma (<i>card scheme</i>)	Tehniska un komerciāla sistēma, kura izveidota viena vai vairāku karšu zīmolu apkalpošanai un kura nosaka organizatorisko, juridisko un operacionālo regulējumu, kas vajadzīgs šo zīmolu piedāvāto pakalpojumu darbībai. Trīspusējā karšu sistēma ir karšu sistēma, kurā ir šādas iesaistītās personas: a) pati karšu sistēma izsniedzēja un ieguvēja statusā; b) kartes turētājs; c) pieņēmējs. Četru pušu karšu sistēma ir karšu sistēma, kurā ir šādas iesaistītās personas: a) izsniedzējs; b) ieguvējs; c) kartes turētājs; d) kartes pieņēmējs. Bankomātu darījumu gadījumā ieguvējs parasti ir tas, kurš piedāvā savus pakalpojumus ar bankomāta palīdzību.
Karte (<i>card</i>)	Ierīce, ko tās turētājs var izmantot, lai veiktu darījumus vai izņemtu naudu. Atbilstoši līgumam ar kartes izsniedzēju kartes to turētājiem dod iespēju izmantot vienu vai vairākas no šīm funkcijām: skaidrā nauda, debets, atliktais debets, kredīts un e-nauda. Kartes, kas saistītas ar e-naudas kontu, iekļauj kategorijā "kartes ar e-naudas funkciju", kā arī citās kategorijās, ņemot vērā karšu funkcijas. Kartes skaita nosūtošā dalībnieka pusē (t. i., kartes izsniedzēja pusē).
Karte ar atliktā debeta funkciju (<i>card with a delayed debit function</i>)	Karte, kas ļauj kartes turētājam par pirkumiem maksāt no konta, kuru atvēris kartes izsniedzējs, ievērojot atļauto limitu. Norēķini par šā konta bilanci pilnībā notiek iepriekš noteikta perioda beigās. Kartes turētājs parasti maksā gada maksu. Kartei ar debeta funkciju raksturīgā īpašība, kas to atšķir no kartes ar kredīta vai debeta funkciju, ir līgumiskā vienošanās, ar kuru piešķir kredītlīniju ar pienākumu par parādu norēķināties iepriekš noteikta perioda beigās. Šāda veida karti parasti sauc par "atliktā maksājuma karti".
Karte ar e-naudas funkciju (<i>card with an e-money function</i>)	Karte, kas ļauj veikt e-naudas darījumus. Iekļauj kartes, uz kurām var tieši glabāt e-naudu, un kartes, kas nodrošina piekļuvi e-naudai e-naudas kontos.
Karte ar e-naudas funkciju, kura papildināta vismaz vienu reizi (<i>card with an e-money function which has been loaded at least once</i>)	
Karte ar debeta funkciju (<i>card with a debit function</i>)	Karte, kas ļauj kartes turētājiem par pirkumiem tieši un nekavējoties maksāt no konta, kuru atvēris kartes izsniedzējs vai kāds cits. Karte ar debeta funkciju var būt saistīta ar kontu, kurš papildus sniedz pārsnieguma iespēju. Karšu ar debeta funkciju skaits norāda apgrozībā esošo karšu kopējo skaitu, nevis ar kartēm saistīto kontu skaitu.

Termins	Definīcija
	Kartei ar debeta funkciju raksturīgā īpašība, kas to atšķir no kartes ar kredīta vai atliktā debeta funkciju, ir līgumiskā vienošanās par pirkumiem maksāt tieši, izmantojot līdzekļus kartes turētāja pieprasījuma noguldījumu kontā.
Karte ar debeta, skaidrās naudas un e-naudas funkciju apvienojumu (<i>card with a combined debit, cash and e-money function</i>)	MPS izsniegta karte, kurā apvienotas skaidrās naudas, debeta un e-naudas funkcijas.
Karte ar debeta vai atliktā debeta funkciju (<i>card with a debit or delayed debit function</i>)	Karte ar debeta funkciju vai atliktā debeta funkciju. Šajā kategorijā datus parasti sniedz tikai tad, ja datus nevar iedalīt "kartēs ar debeta funkciju" un "kartēs ar atliktā debeta funkciju".
Karte ar kredīta funkciju (<i>card with a credit function</i>)	Karte, kas ļauj kartes turētājam veikt pirkumus un dažos gadījumos izņemt skaidro naudu līdz iepriekš noteiktam limitam. Par piešķirto kredītu var pilnībā norēķināties noteikta perioda beigās vai norēķināties daļēji, atlikumu uzskatot par papildu kredītu, par kuru parasti maksā procentus. Kartei ar kredīta funkciju raksturīgā īpašība, kas to atšķir no kartes ar debeta vai atliktā debeta funkciju, ir līgumiskā vienošanās, ar kuru kartes turētājam piešķirta kredītlīnija papildu kredīta saņemšanai.
Karte ar kredīta vai atliktā debeta funkciju (<i>card with a credit or delayed debit function</i>)	Karte ar kredīta vai atliktā debeta funkciju. Šajā kategorijā datus parasti sniedz tikai tad, ja datus nevar iedalīt "kartēs ar kredīta funkciju" un "kartēs ar atliktā debeta funkciju".
Karte ar maksājuma funkciju, izņemot kartes, kam ir vienīgi e-naudas funkcija (<i>card with a payment function (except cards with an e-money function only)</i>)	Karte, kurai ir vismaz viena no šādām funkcijām: debeta funkcija, atliktā debeta funkcija vai kredīta funkcija. Kartei var būt arī citas funkcijas, piemēram, e-naudas funkcija, bet kartes, kurām ir tikai e-naudas funkcija, šajā kategorijā neuzskaita.
Karte ar skaidrās naudas funkciju (<i>card with a cash function</i>)	Karte, kas ļauj turētājam izņemt skaidro naudu no bankomāta un/vai noguldīt skaidro naudu bankomātā.
Kartes izsniedzējs (<i>card issuer</i>)	Finanšu iestāde, kas kartes piedāvā karšu turētājiem, autorizē darījumus POS termināļos vai bankomātos un garantē maksājumu ieguvējam par darījumiem, kas atbilst attiecīgās sistēmas noteikumiem. Trīspusējo sistēmu gadījumā kartes izsniedzējs ir pati karšu sistēma. Četru pušu sistēmās kartes izsniedzējas var būt šādas iestādes: a) kredītiestāde; b) uzņēmums, kas ir karšu sistēmas dalībnieks un kam ir līgumiskas attiecības ar kartes turētāju, kuru rezultātā tiek izsniegta un lietota šīs sistēmas karte.
Kartes, kuras nodrošina piekļuvi e-naudas kontos glabātai e-naudai (<i>cards which give access to e-money stored on e-money accounts</i>)	Sk. "e-naudas kontu" definīciju.
Kartes maksājums (<i>card payment</i>)	Maksājuma darījums, kuru veic, izmantojot karti ar debeta, kredīta vai atliktā debeta funkciju terminālī vai citā veidā.

Termins	Definīcija
Kartes maksājums, kas iniciēts fiziskā EFTPOS (<i>card payment initiated at a physical EFTPOS</i>)	Elektroniski iniciēts kartes maksājuma darījums fiziskā POS, kurš atļauj elektroniskus līdzekļu pārvēdumus. Šajā postenī parasti iekļauj maksājumus ar kartēm elektronisko līdzekļu pārvēduma pārdošanas punkta (<i>electronic funds transfer at point of sale; EFTPOS</i>) termināli tirgotāja atrašanās vietā. Tas neietver e-naudas maksājumu darījumus.
Kartes, kurās var tieši glabāt elektronisko naudu (<i>cards on which e-money can be stored directly</i>)	Kartē turētā e-nauda e-naudas turētāja īpašumā. Sk. arī "elektroniskās naudas" definīciju.
Klīringa un norēķinu organizācija (<i>clearing and settlement organisation</i>)	Jebkura klīringa un norēķinu organizācija, kura ir maksājumu sistēmas tiešais dalībnieks.
Koncentrācijas koeficients (<i>concentration ratio</i>)	Koncentrācijas koeficients attiecībā uz daudzumu: piecu lielāko maksājumu sistēmas dalībnieku nosūtīto darījumu skaita, t. i., daudzuma, un caur maksājumu sistēmu nosūtīto darījumu kopējā skaita, t. i., daudzuma, koeficients. Koncentrācijas koeficients attiecībā uz vērtību: piecu lielāko maksājumu sistēmas dalībnieku nosūtīto darījumu vērtības un caur maksājumu sistēmu nosūtīto darījumu kopējās vērtības koeficients.
Kredīta pārvēdumi, t. sk. ārpus SEPA (<i>credit transfers of which: non-SEPA</i>)	Kredīta pārvēdumi, kuri neatbilst prasībām Vienotās euro maksājumu telpas (<i>Single Euro Payments Area; SEPA</i>) kredīta pārvēdumiem, kas noteiktas Regulā (ES) Nr. 260/2012.
Kredīta pārvēdums (<i>credit transfer</i>)	Maksājumu pārvēdums, kurš ļauj maksātājam dot rīkojumu iestādei, kurā ir viņa konts, pārvest līdzekļus to saņēmējam. Tas ir maksājuma rīkojums vai maksājuma rīkojumu virkne, kas izdarīta ar mērķi nodot līdzekļus saņēmēja rīcībā. Gan maksājuma rīkojums, gan tajā norādītie līdzekļi pārvietojas no maksātāja MPS uz maksājuma saņēmēja MPS, iespējams, izmantojot vairāku citu kredītiestāžu un/vai vienas vai vairāku maksājumu sistēmu starpniecību. Kredīta pārvēdumos iekļauj darījumus, kuros maksājuma darījuma sākumā vai beigās izmanto skaidro naudu un kredīta pārvēduma maksājumu pakalpojumu. Iekļauj arī kredīta pārvēdumus, kas iniciēti bankomātā ar kredīta pārvēduma funkciju.
Kredītiestāde (<i>credit institution</i>)	"Kredītiestāde" ir kredītiestāde, kas definēta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 575/2013 ⁽²⁾ 4. panta 1. punktā.
Maksājuma darījums (<i>payment transaction</i>)	"Maksājuma darījums" ir maksājuma darījums, kas definēts Direktīvas 2007/64/EK 4. pantā.
Maksājuma iniciācijas pakalpojums (<i>payment initiation service</i>)	Maksājuma iniciācijas pakalpojumi iniciē maksājumu darījumus, izmantojot ar interneta piekļuvi nodrošinātu maksājumu kontu. Pakalpojumus sniedz iestādes, kas ir trešās personas, kuras pašas nav piešķirušas izmantoto maksājumu kontu.
Maksājuma instruments (<i>payment instrument</i>)	"Maksājuma instruments" ir maksājuma instruments, kas definēts Direktīvas 2007/64/EK 4. pantā.
Maksājuma saņēmējs (<i>payee</i>)	"Maksājuma saņēmējs" ir maksājuma saņēmējs, kas definēts Direktīvas 2007/64/EK 4. pantā.
Maksājumi ar kartēm ar atliktā debeta funkciju (<i>payments with cards with a delayed debit function</i>)	Maksājumu darījumi, kurus veic, izmantojot kartes ar atliktā debeta funkciju fiziskā terminālī vai citā veidā.

Termins	Definīcija
Maksājumi ar kartēm ar debeta funkciju (<i>payments with cards with a debit function</i>)	Maksājumu darījumi, kurus veic, izmantojot kartes ar debeta funkciju fiziskā terminālī vai citā veidā.
Maksājumi ar kartēm ar debeta un/vai atliktā debeta funkciju (<i>payments with cards with a debit and/or delayed debit function</i>)	Maksājumu darījumi, kurus veic, izmantojot kartes ar debeta un/vai atliktā debeta funkciju fiziskā terminālī vai citā veidā. Šajā kategorijā datus parasti sniedz tikai tad, ja datus nevar iedalīt "maksājumos ar kartēm ar debeta funkciju" un "maksājumos ar kartēm ar atliktā debeta funkciju".
Maksājumi ar kartēm ar kredīta funkciju (<i>payments with cards with a credit function</i>)	Maksājumu darījumi, kurus veic, izmantojot kartes ar kredīta funkciju fiziskā terminālī vai citā veidā.
Maksājumi ar kartēm ar kredīta un/vai atliktā debeta funkciju (<i>payments with cards with a credit and/or delayed debit function</i>)	Maksājumu darījumi, kurus veic, izmantojot kartes ar kredīta un/vai atliktā debeta funkciju fiziskā terminālī vai citā veidā. Šajā kategorijā datus parasti sniedz tikai tad, ja datus nevar iedalīt "maksājumos ar kartēm ar kredīta funkciju" un "maksājumos ar kartēm ar atliktā debeta funkciju".
Maksājumu darījumi saistībā ar ne-MFI kopā (<i>total payment transactions involving non-MFIs</i>)	Darījumu, kuros saistībā ar ne-MFI izmanto maksājumu instrumentus, kopskaits. Darījumu, kuros saistībā ar ne-MFI izmanto maksājumu instrumentus, kopējā vērtība.
Maksājumu iestāde (<i>payment institution</i>)	"Maksājumu iestāde" ir maksājumu iestāde, kas definēta Direktīvas 2007/64/EK 4. pantā.
Maksājumu konts (<i>payment account</i>)	"Maksājumu konts" ir maksājumu konts, kas definēts Direktīvas 2007/64/EK 4. pantā.
Maksājumu pakalpojumi (<i>payment services</i>)	"Maksājumu pakalpojumi" ir maksājumu pakalpojumi, kas definēti Direktīvas 2007/64/EK 4. pantā.
Maksājumu pakalpojumu sniedzēji (MPS) (<i>payment service providers (PSPs)</i>)	"Maksājumu pakalpojumu sniedzēji" ir maksājumu pakalpojumu sniedzēji, kas uzskaitīti Direktīvas 2007/64/EK 1. pantā.
Maksājumu sistēma (<i>payment system</i>)	"Maksājumu sistēma" ir maksājumu sistēma, kas definēta Direktīvas 2007/64/EK 4. pantā.
Maksātājs (<i>payer</i>)	"Maksātājs" ir maksātājs, kas definēts Direktīvas 2007/64/EK 4. pantā.
Monetārās finanšu iestādes (<i>monetary financial institutions; MFI</i>)	MFI ir visas institucionālās vienības, kas iekļautas apakšsektoros "centrālā banka" (S.121), "noguldījumu pieņemošās sabiedrības, izņemot centrālo banku" (S.122) un "naudas tirgus fondi (NTF)" (S.123), kā tas noteikts pārstrādātajā Eiropas Kontu sistēmā, kas noteikta Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 21. maija Regulā (ES) Nr. 549/2013 par Eiropas nacionālo un reģionālo kontu sistēmu Eiropas Savienībā ⁽³⁾ .
Naudas izmaksa POS termināļos (<i>cash advance at POS terminals</i>)	Darījumi, kuros kartes turētājs saņem skaidro naudu POS terminālī reizē ar maksājuma darījumu par precēm vai pakalpojumiem. Ja nav iespējams nošķirt datus par skaidrās naudas izmaksu POS terminālī, datus par to sniedz "POS darījumos".

Termins	Definīcija
Ne-MFI (<i>non-MFI</i>)	Fiziska vai juridiska persona, kas neietilpst MFI sektorā. Maksājumu statistikas vajadzībām nevienam MPS netiek iekļauts "ne-MFI" sektorā.
Netiešais dalībnieks (<i>indirect participant</i>)	Dalībnieks vairāklīmeņu maksājumu sistēmā, kurš izmanto tiešo dalībnieku kā starpnieku, lai veiktu sistēmā atļautās darbības, t. sk. norēķinus. Norēķinus par visiem netiešā dalībnieka darījumiem veic tā tiešā dalībnieka kontā, kurš piekritis pārstāvēt attiecīgo netiešo dalībnieku. Katrs dalībnieks, kuram ir individuāla adrese sistēmā, tiek uzskaitīts atsevišķi neatkarīgi no tā, vai starp diviem vai vairāk šādiem dalībniekiem pastāv juridiska saikne.
Noguldījumu uz nakti skaits (<i>number of overnight deposits</i>)	Kontu skaits, kuros ir noguldījumi, kas konvertējami naudā un/vai pārvedami pēc pieprasījuma ar čeku, bankas rīkojumu, debeta ierakstu vai tamlīdzīgi bez ievērojamas kavēšanās, ierobežojumiem vai soda naudas.
Noguldījumu uz nakti skaits, t. sk.: ar internetu/datoru saistītu noguldījumu uz nakti skaits (<i>number of overnight deposits of which: number of internet/PC linked overnight deposits</i>)	Ne-MFI turētu tādu noguldījumu uz nakti skaits, kuriem konta turētājs var piekļūt un tos izmantot elektroniski ar interneta palīdzību vai izmantojot datora bankas pakalpojumu programmas ar īpašas programmatūras un īpašu telekomunikāciju līniju palīdzību.
Nosūtītais darījums (<i>transaction sent</i>)	MPS nosūtīts darījums, kurā iesaistīta ne-MFI. Informāciju pārskata sniedzējā valstī sniedz rezidentu MPS. Dažādiem maksājumu pakalpojumiem piemēro šādus noteikumus: a) kredīta pārvedumus uzskaita maksātāja pusē; b) tiešo debetu uzskaita maksājuma saņēmēja pusē; c) čekus uzskaita maksājuma saņēmēja pusē; d) karšu darījumus uzskaita maksātāja, t. i., izsniedzēja, pusē; e) e-naudas maksājumu darījumus uzskaita maksātāja vai maksājuma saņēmēja pusē atkarībā no iniciācijas veida. Ja darījumu maksātāja (saņēmēja) pusē uzskaita pie nosūtītajiem darījumiem, saņēmēja (maksātāja) pusē to uzskaita pie saņemtajiem darījumiem. Maksājumu sistēmu gadījumā – tas ir maksājumu darījums, ko dalībnieks nosūtījis apstrādei maksājumu sistēmā.
Nosūtītie darījumi kopā (<i>total transactions sent</i>)	Maksājumu sistēmā iesniegto un apstrādāto darījumu kopskaits. Maksājumu sistēmā iesniegto un apstrādāto darījumu kopējā vērtība.
Papīra dokumenta veidā iniciēti kredīta pārvedumi (<i>credit transfers initiated in paper-based form</i>)	Kredīta pārvedumi, kurus maksātājs iesniedz papīra dokumenta veidā.
Pārējās finanšu iestādes (<i>other financial institutions</i>)	Visas finanšu iestādes, kas piedalās maksājumu sistēmā un uz kurām attiecas attiecīgo iestāžu, t. i., centrālās bankas vai uzraudzības iestādes, veikta uzraudzība, bet kuras neatbilst kredītiestāžu definīcijai.

Termins	Definīcija
Pārējie e-naudas emitenti (<i>other e-money issuer</i>)	E-naudas emitenti, kas nav “e-naudas iestādes” un “kreditīstādes”. Sk. “e-naudas emitentu” definīciju.
Pārējie tiešie dalībnieki (<i>other direct participants</i>)	Jebkurš tiešais dalībnieks maksājumu sistēmā, izņemot kreditīstādes un centrālās bankas.
Pārrobežu darījums (<i>cross-border transaction</i>)	Maksātāja vai maksājuma saņēmēja maksājuma darījums, kurā maksātāja MPS un maksājuma saņēmēja MPS atrodas dažādās valstīs. Maksājumu sistēmu gadījumā – maksājumu darījums starp dalībniekiem dažādās valstīs.
Pārstāvis (<i>agent</i>)	“Pārstāvis” ir pārstāvis, kas definēts Direktīvas 2007/64/EK 4. pantā.
Pārvedami noguldījumi (<i>transferable deposits</i>)	Noguldījumi kategorijā “noguldījumi uz nakti”, kuri pēc pieprasījuma ir tieši pārvedami maksājumu veikšanai citiem uzņēmumiem, izmantojot parastos maksāšanas līdzekļus, bez ievērojamas kavēšanās, ierobežojumiem vai soda naudas.
Pārvedamu noguldījumu uz nakti skaits (<i>number of transferable overnight deposits</i>)	Tādu noguldījumu uz nakti kontu skaits, kuros tur noguldījumus, kas pēc pieprasījuma ir tieši pārvedami maksājumu veikšanai citiem uzņēmumiem, izmantojot parastos maksāšanas līdzekļus, bez ievērojamas kavēšanās, ierobežojumiem vai soda naudas.
Pārvedamu noguldījumu uz nakti skaits, t. sk. ar internetu/datoru saistītu pārvedamu noguldījumu uz nakti skaits (<i>number of transferable overnight deposits of which: number of internet/PC linked overnight transferable deposits</i>)	Ne-MFI turētu tādu pārvedamu noguldījumu uz nakti skaits, kuriem konta turētājs var piekļūt un tos izmantot elektroniski ar interneta palīdzību vai izmantojot datora bankas pakalpojumu programmas ar īpašas programmatūras un īpašu telekomunikāciju līniju palīdzību.
POS darījumi, izņemot e-naudas darījumus (<i>POS transactions (except e-money transactions)</i>)	Darījumi, ko veic POS terminālī, izmantojot karti ar debeta, kredīta vai atliktā debeta funkciju. Neiekļauj darījumus ar karti ar e-naudas funkciju.
POS terminālis (<i>POS terminal</i>)	POS ierīce, kas ļauj izmantot maksājumu kartes fiziskā (nevirtuālā) pārdošanas punktā. Maksājumu informāciju iegūst manuāli uz papīra sertifikātiem vai elektroniski, t. i., EFTPOS. POS terminālis ir izveidots tā, lai tas ļautu informāciju nosūtīt tiešsaistes režīmā, autorizācijas pieprasījumiem notiekot reālajā laikā, vai nesaistes režīmā.
Saņemtais darījums (<i>transaction received</i>)	No MPS saņemts darījums, kurā iesaistītas ne-MFI. Informāciju pārskata sniedzējā valstī sniedz rezidentu MPS. Dažādiem maksājumu pakalpojumiem piemēro šādus noteikumus: a) kredīta pārvedumus uzskaita maksājuma saņēmēja pusē; b) tiešo debetu uzskaita maksātāja pusē; c) čekus uzskaita maksātāja pusē;

Termins	Definīcija
	d) karšu darījumus uzskaita maksājuma saņēmēja, t. i., ieguvēja, pusē; e) e-naudas maksājumu darījumus uzskaita maksātāja vai maksājuma saņēmēja pusē atkarībā no iniciācijas veida. Ja darījumu maksātāja (saņēmēja) pusē uzskaita pie saņemtajiem darījumiem, saņēmēja (maksātāja) pusē to uzskaita pie nosūtītajiem darījumiem.
Skaidrā nauda (<i>cash</i>)	Banknotes un monētas monetāro finanšu iestāžu (MFI) naudas glabātavās. Neiekļauj piemēras monētas, kas parasti netiek lietotas maksājumu darījumu veikšanai.
Skaidrās naudas izņemšana no bankomāta, izņemot e-naudas darījumus (<i>ATM cash withdrawal (except e-money transactions)</i>)	Skaidrās naudas izņemšana no bankomāta, izmantojot karti ar skaidrās naudas funkciju. Skaidrās naudas izmaksas POS termināļos, izmantojot karti ar debeta, kredīta vai atliktā debeta funkciju, iekļauj tikai tad, ja tās nav saistītas ar maksājuma darījumu. Neiekļauj skaidrās naudas izņemšanu kopā ar maksājuma darījumu. Šādos gadījumos tā ir "POS darījums".
Skaidrās naudas noguldīšana bankomātā, izņemot e-naudas darījumus (<i>ATM cash deposit (except e-money transactions)</i>)	Skaidrās naudas noguldīšana bankomātā, izmantojot karti ar skaidrās naudas funkciju. Aptver visus darījumus, kuros skaidrā nauda tiek noguldīta termināli bez manuālas ieviešanas un kuros maksātāju identificē ar maksājumu kartes palīdzību.
Tiešais dalībnieks (<i>direct participant</i>)	Iestāde, kuru identificējusi vai atzinusi maksājumu sistēma un kurai atļauts nosūtīt un saņemt maksājuma rīkojumus tieši sistēmai un no sistēmas bez starpnieku palīdzības, vai uz kuru tieši attiecas noteikumi, kuri nosaka maksājumu sistēmas darbību. Dažās sistēmās tiešie dalībnieki nosūta rīkojumus arī netiešo dalībnieku vārdā. Katru dalībnieku ar individuālu piekļuvi sistēmai uzskaita atsevišķi.
Tiešais debets (<i>direct debit</i>)	Maksājumu pakalpojums maksājuma saņēmēja maksājumu konta debetēšanai, iespējams, atkārtoti, kurā maksājuma darījumu ierosina maksājuma saņēmējs uz maksātāja piekrišanas pamata, kas sniegta maksājuma saņēmējam, maksājuma saņēmēja MPS vai paša maksātāja MPS.
Tiešais debets, t. sk. ārpus SEPA (<i>direct debits of which: non-SEPA</i>)	Tiešais debets, kas neatbilst prasībām SEPA tiešajam debitam, kas noteiktas Regulā (ES) Nr. 260/2012.
Tirgotājs (<i>Merchant</i>)	Struktūra, kurai atļauts saņemt līdzekļus apmaiņā pret preču un/vai pakalpojumu piegādi un kura noslēgusi vienošanos ar MPS par šo līdzekļu pieņemšanu.
Valsts pārvalde (<i>public administration</i>)	Institucionālās vienības, kas ir ārpus tirgus ražotāji, kuru darba rezultāts ir domāts individuālam un kolektīvam patēriņam un kuras finansē obligāti maksājumi, ko veic citu sektoru vienības, un institucionālās vienības, kuru galvenā nodarbošanās ir nacionālā ienākuma un bagātības pārdale, kā definēts attiecībā uz vispārējās valdības sektoru.
Zīmols (<i>brand</i>)	Konkrēts maksājumu produkts, jo īpaši karte, ko tās īpašnieks licencējis izmantošanai kādā teritorijā.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 14. marta Regula (ES) Nr. 260/2012, ar ko nosaka tehniskās prasības kredīta pārvedumiem un tiešajiem debetiem euro (OV L 94, 30.3.2012., 22. lpp.).

(²) OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.

(³) OV L 174, 26.6.2013., 1. lpp.

III PIELIKUMS

DATU SNIEGŠANAS SHĒMAS

1. tabula

Iestādes, kas sniedz maksājumu pakalpojumus ne-MFI

(Perioda beigas)

	Skaitis	Vērtības
Kredītiestādes		
Noguldījumu uz nakti skaits (tūkst.)	Geo 0	
t. sk.:		
Ar internetu/datoru saistītu noguldījumu uz nakti skaits (tūkst.)	Geo 0	
Pārvedamu noguldījumu uz nakti skaits (tūkst.)	Geo 0	
t. sk.:		
Ar internetu/datoru saistītu pārvedamu noguldījumu uz nakti skaits (tūkst.)	Geo 0	
Maksājumu kontu skaits	Geo 0	
Elektroniskās naudas kontu skaits	Geo 0	
Atlikums e-naudas datu nesējos (tūkst. EUR) ⁽¹⁾		Geo 0
Elektroniskās naudas iestādes		
Maksājumu kontu skaits	Geo 0	
Elektroniskās naudas kontu skaits	Geo 0	
Atlikums e-naudas datu nesējos (tūkst. EUR) ⁽¹⁾		Geo 0
Maksājumu iestādes		
Maksājumu kontu skaits	Geo 0	
Citi MPS un e-naudas emitenti		
Maksājumu kontu skaits	Geo 0	
Elektroniskās naudas kontu skaits	Geo 0	
Atlikums e-naudas datu nesējos (tūkst. EUR) ⁽¹⁾		Geo 0

⁽¹⁾ Atlikums e-naudas nesējos, ko izsniegušas elektroniskās naudas iestādes.

2. tabula

Maksājumu karšu funkcijas

(Perioda beigas, oriģinālās vienības)

	Skaitis
Rezidentu MPS izsniegtās kartes	
Kartes ar skaidrās naudas funkciju	Geo 0

	Skaitis
Kartes ar maksājuma funkciju (izņemot kartes, kam ir vienīgi e-naudas funkcija)	Geo 0
t. sk.:	
Kartes ar debeta funkciju	Geo 0
Kartes ar atliktā debeta funkciju	Geo 0
Kartes ar kredīta funkciju	Geo 0
Kartes ar debeta un/vai atliktā debeta funkciju	Geo 0
Kartes ar kredīta un/vai atliktā debeta funkciju	Geo 0
Kartes ar e-naudas funkciju	Geo 0
Kartes, kurās var tieši glabāt elektronisko naudu	Geo 0
Kartes, kuras nodrošina piekļuvi e-naudas kontos glabātai e-naudai	Geo 0
t. sk.:	
Kartes ar e-naudas funkciju, kuras tika papildinātas vismaz vienu reizi	Geo 0
Karšu kopskaits (neatkarīgi no kartes funkciju skaita)	Geo 0
t. sk.:	
Kartes ar debeta, kredīta un e-naudas funkciju apvienojumu	Geo 0

3. tabula

Maksājumu kartes pieņemošās ierīces

(Perioda beigas, oriģinālās vienības)

	Skaitis
Rezidentu MPS nodrošinātie termināļi	
Bankomāti (ATM)	Geo 3
t. sk.:	
Bankomāti ar skaidrās naudas izņemšanas funkciju	Geo 3
Bankomāti ar kredīta pārveduma funkciju	Geo 3
POS termināļi	Geo 3
t. sk.:	
EFTPOS termināļi	Geo 3
E-naudas karšu termināļi	Geo 3
E-naudas karšu termināļi	Geo 3
t. sk.:	
E-naudas kartes papildināšanas/izņemšanas darījumi	Geo 3
E-naudas kartes pieņemšie termināļi	Geo 3

4. tabula

Maksājumu darījumi saistībā ar ne-MFI

(Kopā par periodu; darījumu skaits milj.; darījumu vērtība milj. EUR)

	Nosūtīti		Saņemti	
	Darījumu skaits	Darījumu vērtība	Darījumu skaits	Darījumu vērtība
Darījumi pēc maksājumu pakalpojuma veida				
Kredīta pārvedumi	Geo 3	Geo 3	Geo 2	Geo 2
Iniciēti papīra dokumenta veidā	Geo 1	Geo 1		
Iniciēti elektroniski	Geo 1	Geo 1		
Iniciēti datnē / datu paketē	Geo 1	Geo 1		
Iniciēti ar vienu maksājumu	Geo 1	Geo 1		
t. sk.:				
Ārpus SEPA	Geo 1	Geo 1		
Tiešais debets	Geo 3	Geo 3	Geo 2	Geo 2
Iniciēti datnē / datu paketē	Geo 1	Geo 1		
Iniciēti ar vienu maksājumu	Geo 1	Geo 1		
t. sk.:				
Ārpus SEPA	Geo 1	Geo 1		
Karšu maksājumi ar rezidentu MPS izsniegtajām kartēm (izņemot kartes, kurām ir tikai e-naudas funkcija)	Geo 3	Geo 3		
Maksājumi ar kartēm ar debeta funkciju	Geo 1	Geo 1		
Maksājumi ar kartēm ar atliktā debeta funkciju	Geo 1	Geo 1		
Maksājumi ar kartēm ar kredīta funkciju	Geo 1	Geo 1		
Maksājumi ar kartēm ar debeta un/vai atliktā debeta funkciju	Geo 1	Geo 1		
Maksājumi ar kartēm ar kredīta un/vai atliktā debeta funkciju	Geo 1	Geo 1		
Iniciēti fiziskos EFTPOS	Geo 1	Geo 1		
Iniciēti attālināti	Geo 1	Geo 1		
E-naudas maksājuma darījumi ar rezidenta MPS emitēto e-naudu	Geo 3	Geo 3	Geo 2	Geo 2
Ar kartēm, kurās var tieši glabāt elektronisko naudu	Geo 1	Geo 1		
Ar e-naudas kontiem	Geo 1	Geo 1		
t. sk.:				
Piekļūstot ar karti	Geo 1	Geo 1		
Čeki	Geo 3	Geo 3	Geo 2	Geo 2
Citi maksājuma pakalpojumi	Geo 3	Geo 3	Geo 2	Geo 2
Maksājumu darījumi saistībā ar ne-MFI kopā	Geo 3	Geo 3	Geo 2	Geo 2

5. tabula

Maksājumu darījumi saistībā ar ne-MFI pēc termināļa veida

(Kopā par periodu; darījumu skaits milj.; darījumu vērtība milj. EUR)

	Darījumu skaits	Darījumu vērtība
Darījumi pēc termināļa veida ⁽¹⁾		
a) Darījumi rezidentu MPS nodrošinātos termināļos ar rezidentu MPS izsniegtām kartēm;	Geo 3	Geo 3
<i>t. sk.:</i>		
Skaidrās naudas izņemšana no bankomāta (izņemot e-naudas darījumus)	Geo 3	Geo 3
Skaidrās naudas noguldīšana bankomātā (izņemot e-naudas darījumus)	Geo 3	Geo 3
POS darījumi (izņemot e-naudas darījumus)	Geo 3	Geo 3
E-naudas kartes papildināšanas/izņemšanas darījumi	Geo 3	Geo 3
E-naudas maksājumu darījumi ar kartēm, kurām ir e-naudas funkcija	Geo 3	Geo 3
b) Maksājumu darījumi rezidentu MPS nodrošinātos termināļos ar nerezidentu MPS izsniegtām kartēm	Geo 3	Geo 3
<i>t. sk.:</i>		
Skaidrās naudas izņemšana no bankomāta (izņemot e-naudas darījumus)	Geo 3	Geo 3
Skaidrās naudas noguldīšana bankomātā (izņemot e-naudas darījumus)	Geo 3	Geo 3
POS darījumi (izņemot e-naudas darījumus)	Geo 3	Geo 3
E-naudas kartes papildināšanas/izņemšanas darījumi	Geo 3	Geo 3
E-naudas maksājumu darījumi ar kartēm, kurām ir e-naudas funkcija	Geo 3	Geo 3
c) Maksājumu darījumi nerezidentu MPS nodrošinātos termināļos ar rezidentu MPS izsniegtām kartēm	Geo 3	Geo 3
<i>t. sk.:</i>		
Skaidrās naudas izņemšana no bankomāta (izņemot e-naudas darījumus)	Geo 3	Geo 3
Skaidrās naudas noguldīšana bankomātā (izņemot e-naudas darījumus)	Geo 3	Geo 3
POS darījumi (izņemot e-naudas darījumus)	Geo 3	Geo 3
E-naudas kartes papildināšanas/izņemšanas darījumi	Geo 3	Geo 3
E-naudas maksājumu darījumi ar kartēm, kurām ir e-naudas funkcija	Geo 3	Geo 3

⁽¹⁾ Ģeogrāfiskā dalījuma (Geo) pamatā ir termināļa atrašanās vieta.

6. tabula

Dalība atsevišķās maksājumu sistēmās

(Perioda beigas, oriģinālās vienības)

	Skaitis
Maksājumu sistēma (kas nav TARGET2)	
Dalībnieku skaits	Geo 1
Tiešie dalībnieki	Geo 1
Kreditistādes	Geo 1

	Skaitis
Centrālā banka	Geo 1
Pārējie tiešie dalībnieki	Geo 1
Valsts pārvalde	Geo 1
Kliringa un norēķinu organizācijas	Geo 1
Pārējās finanšu iestādes	Geo 1
Citi	Geo 1
Netiešie dalībnieki	Geo 1

7. tabula

Atsevišķu maksājumu sistēmu apstrādātie maksājumi

(Kopā par periodu; darījumu skaits milj.; darījumu vērtība milj. EUR)

	Nosūtīti	
	Darījumu skaits	Darījumu vērtība
Maksājumu sistēma (kas nav TARGET2)		
Darījumi kopā	Geo 4	Geo 4
Kredīta pārvedumi	Geo 4	Geo 4
Iniciēti papīra dokumenta veidā	Geo 1	Geo 1
Iniciēti elektroniski	Geo 1	Geo 1
Tiešais debets	Geo 4	Geo 4
Karšu maksājumi	Geo 4	Geo 4
Darījumi bankomātā (izņemot e-naudas darījumus)	Geo 4	Geo 4
E-naudas maksājumu darījumi	Geo 4	Geo 4
Čeki	Geo 4	Geo 4
Citi maksājuma pakalpojumi	Geo 4	Geo 4
Koncentrācijas rādītājs	Geo 1	Geo 1

Ģeogrāfiskais dalījums

Geo 0	Geo 1	Geo 2	Geo 3	Geo 4
Iekšzemes	Iekšzemes un pārrobežu kopā	Pārrobežu	Iekšzemes Atsevišķu valstu dalījums par visām Savienības valstīm Pārējā pasaule	Iekšzemes Pārrobežu

IV PIELIKUMS

FAKTISKO PĀRSKATU SNIEDZĒJU PIEMĒROTIE OBLIGĀTIE STANDARTI

Pārskatu sniedzēji ievēro šādus obligātos standartus, lai atbilstu Eiropas Centrālās bankas (ECB) statistikas pārskatu sniegšanas prasībām.

1. Datu nosūtīšanas obligātie standarti:

- a) pārskatu sniegšana tiek veikta laikus, attiecīgās NCB noteiktajos termiņos;
- b) statistikas pārskati tiek noformēti tādā veidā un formātā, kā noteikts attiecīgās NCB pārskatu sniegšanas tehniskajās prasībās;
- c) pārskatu sniedzēji attiecīgajai NCB sniedz ziņas par vienu vai vairākām kontaktpersonām;
- d) tiek ievērotas tehniskās specifikācijas datu nosūtīšanai uz attiecīgo NCB.

2. Precizitātes obligātie standarti:

- a) statistiskās informācijas pareizība: tiek ievēroti visi lineārie ierobežojumi (piemēram, apakšsummu summa ir vienāda ar kopsummu), un datiem jāsakrīt visos intervālos;
- b) pārskatu sniedzēji ir gatavi sniegt informāciju par notikumiem, kas izriet no pārsūtītajiem datiem;
- c) statistiskā informācija ir pilnīga, bez nepārtrauktiem un strukturāliem informācijas trūkumiem; esošie trūkumi jāatrunā, sniedzot paskaidrojumus attiecīgajai NCB, un attiecīgos apstākļos pēc iespējas drīz jāaizpilda;
- d) pārskatu sniedzēji ievēro NCB datu pārraidei noteiktās dimensijas, noapaļošanas politiku un decimāldaļas.

3. Konceptuālās atbilstības obligātie standarti:

- a) statistiskā informācija atbilst šajā regulā ietvertajām definīcijām un klasifikācijai;
- b) ja izdara atkāpes no šīm definīcijām un klasifikācijas, pārskatu sniedzēji regulāri uzrauga un kvantitatīvi atspoguļo atšķirību starp izmantoto metodi un šai regulai atbilstošu metodi;
- c) pārskatu sniedzēji spēj izskaidrot atšķirības starp iesniegtajiem datiem, salīdzinot tos ar iepriekšējo periodu skaitļiem.

4. Labojumu obligātie standarti:

Tiek ievērota ECB un attiecīgās NCB noteiktā labojumu politika un procedūras. Labojumiem, kas veikti, atkāpjoties no parastās labojumu kārtības, sniedz paskaidrojuma piezīmes.

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) Nr. 1410/2013**(2013. gada 23. decembris),****ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) ⁽¹⁾,ņemot vērā Komisijas 2011. gada 7. jūnija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 543/2011, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 piemērošanai attiecībā uz augļu un dārzeņu un pārstrādātu augļu un dārzeņu nozari ⁽²⁾, un jo īpaši tās 136. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Īstenošanas regulā (ES) Nr. 543/2011, piemērojot Urugvajas kārtas daudzpusējo tirdzniecības sarunu iznākumu, paredzēti kritēriji, pēc kuriem Komisija nosaka standarta

importa vērtības minētās regulas XVI pielikuma A daļā norādītajiem produktiem no trešām valstīm un laika periodiem.

- (2) Standarta importa vērtību aprēķina katru darbdienu saskaņā ar Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011 136. panta 1. punktu, ņemot vērā mainīgos dienas datus. Tāpēc šai regulai būtu jāstājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Standarta importa vērtības, kas paredzētas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011 136. pantā, ir tādas, kā norādīts šīs regulas pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2013. gada 23. decembrī

Komisijas
un tās priekšsēdētāja vārdā –
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
Jerzy PLEWA

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 157, 15.6.2011., 1. lpp.

PIELIKUMS

Standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai

(EUR/100 kg)

KN kods	Trešās valsts kods ⁽¹⁾	Standarta importa vērtība
0702 00 00	IL	153,9
	MA	71,1
	TN	110,9
	TR	117,6
	ZZ	113,4
0707 00 05	AL	99,8
	JO	158,2
	MA	158,2
	TR	148,8
	ZZ	141,3
0709 93 10	MA	80,0
	TR	168,2
	ZZ	124,1
0805 10 20	MA	61,8
	TR	45,3
	ZA	51,6
	ZZ	52,9
0805 20 10	MA	70,5
	ZZ	70,5
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	35,9
	IL	102,5
	JM	133,9
	MA	69,9
	TR	73,4
	ZZ	83,1
0805 50 10	AR	102,8
	TR	63,2
	ZZ	83,0
0808 10 80	CN	81,7
	MK	33,9
	US	92,0
	ZZ	69,2
0808 30 90	TR	124,7
	US	150,9
	ZZ	137,8

⁽¹⁾ Valstu nomenklatūra, kas paredzēta Komisijas Regulā (EK) Nr. 1833/2006 (OV L 354, 14.12.2006., 19. lpp.). Kods "ZZ" nozīmē "cita izcelsme".

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) Nr. 1411/2013

(2013. gada 23. decembris),

ar ko nosaka no 2014. gada 1. janvāra piemērojamo ievadumuitas nodokli labības nozarē

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) ⁽¹⁾,

ņemot vērā Komisijas 2010. gada 20. jūlija Regulu (ES) Nr. 642/2010 par Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 piemērošanas noteikumiem attiecībā uz ievadumuitas nodokļiem labības nozarē ⁽²⁾ un jo īpaši tās 2. panta 1. punktu,

tā kā:

(1) Regulas (EK) Nr. 1234/2007 136. panta 1. punktā paredzēts, ka produktiem ar KN kodu 1001 19 00, 1001 11 00, ex 1001 91 20 (parastie kvieši (sēklas)), ex 1001 99 00 (augstākā labuma parastie kvieši, izņemot sēklas), 1002 10 00, 1002 90 00, 1005 10 90, 1005 90 00, 1007 10 90 un 1007 90 00 ievadumuitas nodoklis ir vienāds ar intervences cenu šādu produktu ievēšanai, kura palielināta par 55 % un no kuras atskaitīta attiecīgajam sūtījumam piemērojamā CIF importa cena. Tomēr šis nodoklis nedrīkst pārsniegt kopējā muitas tarifa nodokļu likmi.

(2) Regulas (EK) Nr. 1234/2007 136. panta 2. punktā paredzēts, ka šā panta 1. punktā minētā ievadumuitas nodokļa aprēķināšanas nolūkā regulāri nosaka reprezentatīvas CIF importa cenas attiecīgajiem produktiem.

(3) Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 642/2010 2. panta 2. punktu produktiem ar KN kodu 1001 19 00, 1001 11 00, ex 1001 91 20 (parastie kvieši (sēklas)), ex 1001 99 00 (augstākā labuma parastie kvieši, izņemot sēklas), 1002 10 00, 1002 90 00, 1005 10 90, 1005 90 00, 1007 10 90 un 1007 90 00 cena, kas jāizmanto ievadumuitas nodokļa aprēķinam, ir reprezentatīvā dienas CIF importa cena, kas noteikta, kā precizēts minētās regulas 5. pantā.

(4) Laikposmam no 2014. gada 1. janvāra jānosaka ievadumuitas nodoklis, ko piemēro līdz tam laikam, kamēr stājas spēkā jauns ievadumuitas nodoklis.

(5) Tā kā jānodrošina šā pasākuma piemērošana iespējami drīzāk pēc atjaunināto datu nosūtīšanas, šai regulai jāstājas spēkā tās publicēšanas dienā,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

No 2014. gada 1. janvāra piemērojamais Regulas (EK) Nr. 1234/2007 136. panta 1. punktā minētais ievadumuitas nodoklis labības nozarē, pamatojoties uz II pielikumā norādītajiem datiem, ir noteikts šīs regulas I pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2013. gada 23. decembrī

Komisijas
un tās priekšsēdētāja vārdā –
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
Jerzy PLEWA

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 187, 21.7.2010., 5. lpp.

I PIELIKUMS

Regulas (EK) Nr. 1234/2007 136. panta 1. punktā minēto produktu ievadmuītas nodoklis, ko piemēro no 2014. gada 1. janvāra

KN kods	Preču apraksts	Ievadmuītas nodoklis ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 19 00	Cietie KVIEŠI (augstākā kvalitāte)	0,00
1001 11 00	vidēji augsta kvalitāte	0,00
	zema kvalitāte	0,00
ex 1001 91 20	Parastie KVIEŠI (sēklas)	0,00
ex 1001 99 00	Parastie KVIEŠI (augstākā kvalitāte, izņemot sēklas)	0,00
1002 10 00	RUDZI	0,00
1002 90 00		
1005 10 90	KUKURŪZA (sēklas, izņemot hibrīdu sēklas)	0,00
1005 90 00	KUKURŪZA (izņemot sēklas) ⁽²⁾	0,00
1007 10 90	Graudu SORGO (izņemot sēšanai paredzētus hibrīdus)	0,00
1007 90 00		

⁽¹⁾ Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 642/2010 2. panta 4. punkta noteikumiem importētājs var saņemt šādu nodokļa samazinājumu:

- EUR 3 par tonnu, ja izkraušanas osta atrodas Vidusjūras (ārpus Gibraltāra jūras šauruma) vai Melnās jūras piekrastē un ja preces Savienībā ievestas pa Atlantijas okeānu vai Suecas kanālu,
- EUR 2 par tonnu, ja izkraušanas osta atrodas Dānijā, Igaunijā, Īrijā, Latvijā, Lietuvā, Polijā, Somijā, Zviedrijā, Apvienotajā Karalistē vai Ibērijas pussalas Atlantijas piekrastē un ja preces Savienībā ievestas pa Atlantijas okeānu.

⁽²⁾ Importētājs var saņemt vienotas likmes samazinājumu, kura apmērs ir 24 EUR/t, ja ir izpildīti Regulas (ES) Nr. 642/2010 3. pantā paredzētie nosacījumi.

II PIELIKUMS

Dati I pielikumā noteiktā ievadmuītas nodokļa aprēķināšanai

13.12.2013-20.12.2013

1. Vidējie rādītāji par pārskata periodu, kas minēts Regulas (ES) Nr. 642/2010 2. panta 2. punktā:

	Parastie kvieši ⁽¹⁾	Kukurūza	Cietie kvieši (augsta kvalitāte)	Cietie kvieši (vidēja kvalitāte) ⁽²⁾	Cietie kvieši (zema kvalitāte) ⁽³⁾
Birža	Minnéapolis	Chicago	—	—	—
Kotējums	188,44	122,64	—	—	—
FOB cena, ASV	—	—	216,96	206,96	186,96
Piemaksa par Persijas līča reģionu	—	24,04	—	—	—
Piemaksa par Lielo Ezeru reģionu	50,52	—	—	—	—

⁽¹⁾ Ietverta piemaksa 14 EUR/t apmērā (Regulas (ES) Nr. 642/2010 5. panta 3. punkts).⁽²⁾ Atlaide 10 EUR/t apmērā (Regulas (ES) Nr. 642/2010 5. panta 3. punkts).⁽³⁾ Atlaide 30 EUR/t apmērā (Regulas (ES) Nr. 642/2010 5. panta 3. punkts).

2. Vidējie rādītāji par pārskata periodu, kas minēts Regulas (ES) Nr. 642/2010 2. panta 2. punktā:

Fraktēšanas izmaksas: Meksikas līcis–Roterdama	19,68 EUR/t
Fraktēšanas izmaksas: Lielo Ezeru reģions–Roterdama	52,63 EUR/t

LĒMUMI

PADOMES ĪSTENOŠANAS LĒMUMS

(2013. gada 16. decembris),

ar kuru īsteno Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris), ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādnēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību

(2013/797/ES)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 291. panta 2. punktu,

ņemot vērā Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris), ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādnēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību⁽¹⁾, un jo īpaši tās 26. panta 3. punktu,

tā kā:

- (1) Padome 2013. gada 15. oktobrī pieņēma Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris), ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādnēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību.
- (2) ECB uzticēto uzdevumu plānošanu un izpildi būtu pilnībā jāveic iekšējai struktūrai, kuras sastāvā ir tās priekšsēdētājs un priekšsēdētāja vietnieks, četri ECB pārstāvji un viens valsts kompetentās iestādes pārstāvis no katras iesaistītās dalībvalsts ("Uzraudzības valde").
- (3) Uzraudzības valdei vajadzētu būt nozīmīgai struktūrai to ECB uzticēto uzraudzības uzdevumu izpildē, kas līdz šim vienmēr ir bijuši valstu kompetento iestāžu kompetencē. Tāpēc būtu jādod Padomei pilnvaras pieņemt īstenošanas lēmumu iecelt *i.a.* Uzraudzības valdes priekšsēdētāju.

(4) Saskaņā ar minētās regulas 26. panta 3. punktu un pēc Uzraudzības valdes uzklaušanās ECB 22. novembrī iesniedza Eiropas Parlamentam apstiprināšanai priekšlikumu par Uzraudzības valdes priekšsēdētāja iecelšanu. Eiropas Parlaments 11. decembrī apstiprināja minēto priekšlikumu.

(5) ECB 2013. gada 11. decembrī attiecīgi iesniedza Padomei priekšlikumu par Uzraudzības valdes priekšsēdētāja iecelšanu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Danièle NOUY kundze tiek iecelta par Eiropas Centrālās bankas Uzraudzības valdes priekšsēdētāju.

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Briselē, 2013. gada 16. decembrī

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
V. JUKNA

⁽¹⁾ OV L 287, 29.10.2013., 63. lpp.

PADOMES LĒMUMS 2013/798/KĀDP

(2013. gada 23. decembris)

par ierobežojošiem pasākumiem pret Centrālāfrikas Republiku

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību un jo īpaši tā 29. pantu,

tā kā:

- (1) Padome 2013. gada 16. decembrī pauda lielas bažas par situāciju Centrālāfrikas Republikā.
- (2) Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padome 2013. gada 5. decembrī pieņēma Rezolūciju 2127 (2013), ar kuru paredz ieroču embargo pret Centrālāfrikas Republiku.
- (3) Lai īstenotu konkrētus pasākumus, ir vajadzīga turpmāka Savienības rīcība,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Dalībvalstu valstspiederīgajiem vai no dalībvalstu teritorijām, vai izmantojot kuģus, kuri kuģo ar dalībvalstu karogu, vai dalībvalstu gaisa kuģus, ir aizliegts pārdot, piegādāt, nodot vai eksportēt uz Centrālāfrikas Republiku bruņojumu un ar to saistītus visa veida materiālus, tostarp ieročus un munīciju, militāros transportlīdzekļus un ekipējumu, paramilitāro ekipējumu un visa minētā rezerves daļas, neatkarīgi no tā, vai to izcelsme ir attiecīgo dalībvalstu teritorijās.

2. Ir aizliegts:

- a) tieši vai netieši jebkurai fiziskai vai juridiskai personai, vienībai vai struktūrai Centrālāfrikas Republikā vai izmantošanai Centrālāfrikas Republikā sniegt tehnisko palīdzību, starpniecības pakalpojumus un citus pakalpojumus, tostarp nodrošināt bruņotus algotņus, kas saistīti ar militārām darbībām un ar bruņojuma un ar to saistītu visa veida materiālu, tostarp ieroču un munīcijas, militāro transportlīdzekļu un ekipējuma, paramilitārā ekipējuma un visa minētā rezerves daļu, piegādi, ražošanu, apkopi un izmantošanu;

- b) tieši vai netieši jebkurai fiziskai vai juridiskai personai, vienībai vai struktūrai Centrālāfrikas Republikā vai izmantošanai Centrālāfrikas Republikā sniegt finansējumu vai finansiālu palīdzību saistībā ar militārām darbībām, jo īpaši dotācijas, aizdevumus un eksporta kredītu apdrošināšanu, kā arī apdrošināšanu un pārapdrošināšanu bruņojuma un saistītu materiālu pārdošanai, piegādei, nodošanai vai eksportam, vai saistītas tehniskas palīdzības, starpniecības pakalpojumu un citu pakalpojumu sniegšanai;

- c) apzināti un tīši piedalīties darbībās, kuru mērķis ir apiet a) vai b) punktā minētos aizliegumus vai kuru rezultātā šie aizliegumi tiek apiet.

2. pants

1. Lēmuma 1. pantu nepiemēro:

- a) tāda bruņojuma un ar to saistītu materiālu pārdošanai, piegādei, nodošanai vai eksportam, kas ir paredzēts vienīgi Miera konsolidācijas misijas Centrālāfrikas Republikā (MICOPAX), Āfrikas valstu organizētā starptautiskā palīdzības misija Centrālāfrikas Republikā (MISCA), Apvienoto Nāciju Organizācijas integrētais miera veicināšanas birojs Centrālāfrikas Republikā (BINUCA) un tā apsardzes vienības Āfrikas Apvienības Reģionālā darba grupa (AU-RTF) un Centrālāfrikas Republikā izvietoto Francijas spēku atbalstam un to lietošanai;

- b) tāda aizsargapgādes, tostarp pretšķembu vestu un militāro ķiveru, pārdošanai, piegādei, nodošanai vai eksportam, kuru uz Centrālāfrikas Republiku uz laiku un tikai personiskai lietošanai eksportē Apvienoto Nāciju Organizācijas personāls, Savienības vai tās dalībvalstu personāls, plašsaziņas līdzekļu pārstāvji un humanitārie un attīstības atbalsta darbinieki un ar to saistītais personāls;

- c) tādu kājnieku ieroču un ar to saistītu materiālu pārdošanai, piegādei, nodošanai vai eksportam, kurus ir paredzēts izmantot vienīgi starptautiskās patruļās, ar kurām Sangas upes trīs valstu aizsargājamajā teritorijā (*Sangha River Tri-national Protected Area*) nodrošina aizsardzību pret malumniecību, ziloņkaula un ieroču kontrabandu un citām darbībām, kas nav pretrunā Centrālāfrikas tiesību aktiem vai Centrālāfrikas starptautiskajām juridiskajām saistībām.

2. Lēmuma 1. pantu nepiemēro:

- a) tāda militārā ekipējuma pārdošanai, piegādei, nodošanai vai eksportam, kas nav nāvējošs un kas paredzēts vienīgi humāniem vai aizsardzības mērķiem, un ar to saistītai tehniskajai palīdzībai;

b) bruņojuma un cita saistīta nāvējoša militārā ekipējuma pārdošanai, piegādei, nodošanai vai eksportam Centrālāfrikas Republikas drošības spēkiem, ja tas paredzēts vienīgi tam, lai ar to atbalstītu vai to lietotu Centrālāfrikas Republikas drošības sektora reformas procesā;

c) bruņojuma un ar to saistītu materiālu pārdošanai, piegādei, nodošanai vai eksportam, kā arī ar to saistītas tehniskas vai finansiālas palīdzības, tostarp personāla, nodrošināšanai;

kā iepriekš apstiprinājusi Komiteja, kas izveidota saskaņā ar ANO DPR 2127 (2013) 57. punktu.

3. pants

Šis lēmums stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Briselē, 2013. gada 23. decembrī

Padomes vārdā –

priekšsēdētājs

L. LINKEVIČIUS

KOMISIJAS LĒMUMS

(2013. gada 17. decembris)

par Spānijas Karalistes paziņoto valsts pārejas plānu, kas minēts 32. pantā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2010/75/ES par rūpnieciskajām emisijām

(izzinots ar dokumenta numuru C(2013) 9089)

(Autentisks ir tikai teksts spāņu valodā)

(2013/799/ES)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Direktīvu 2010/75/ES par rūpnieciskajām emisijām (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole) ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 32. panta 5. punkta otro daļu,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Direktīvas 2010/75/ES 32. panta 5. punkta pirmo daļu Spānijas Karaliste iesniedza Komisijai valsts pārejas plānu (VPP), 2012. gada 21. decembrī nosūtot e-pastu ⁽²⁾ un 2012. gada 28. decembrī nosūtot oficiālu vēstuli, kuru Komisija saņēma 2013. gada 2. janvārī ⁽³⁾.
- (2) VPP tika novērtēts saskaņā ar Direktīvas 2010/75/ES 32. panta 1., 3. un 4. punktu un ar Komisijas Īstenošanas lēmumu 2012/115/ES ⁽⁴⁾.
- (3) Spānijas Karalistes iesniegtā VPP pilnīguma izvērtēšanas laikā Komisija konstatēja, ka daudzas VPP ietvertās iekārtas neatbilst iekārtām, kas bija iekļautas 2009. gada emisiju pārskatā, kuru Spānijas Karaliste iesniedza saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/80/EK ⁽⁵⁾. Komisija konstatēja arī to, ka iekārtas

Nr. 5 veidotā daļa VPP noteiktajās maksimāli pieļaujamās SO₂ emisijās laikposmā no 2001. līdz 2007. gadam tika aprēķināta, pamatojoties uz sēra atdalīšanas minimālo pakāpi, un ka laikposmā no 2008. līdz 2010. gadam šī daļa tika noteikta, izmantojot emisiju robežvērtības metodi, lai gan šīs pieejas izmantošanas nosacījumi nebija izpildīti.

- (4) Tā kā neatbilstības starp VPP un Direktīvā 2001/80/EK paredzētajā emisijas pārskatā iekļautajiem datiem apgrūtināja VPP novērtēšanu, Komisija 2013. gada 11. jūnija vēstulē ⁽⁶⁾ lūdza Spānijas Karalistei sniegt skaidrojumu par konstatētajām atšķirībām. Komisija arī pieprasīja, lai Spānijas Karaliste pārrēķina iekārtas Nr. 5 veidoto daļu VPP noteiktajās maksimāli pieļaujamās SO₂ emisijās.

- (5) Spānijas Karaliste prasīto papildu informāciju Komisijai iesniedza ar 2013. gada 28. jūnija vēstuli ⁽⁷⁾, kurā bija ietverts skaidrojums par atšķirībām informācijā, kas sniegta VPP un 2009. gada emisiju pārskatā, kurš aprēdzēts Direktīvā 2001/80/EK. Spānijas Karalistes vēstulē norādīts arī tas, ka iekārtas Nr. 5 veidoto daļu VPP noteiktajās maksimāli pieļaujamās SO₂ emisijās pārskatīt nav nepieciešams.

- (6) Pēc turpmākas VPP novērtēšanas un Spānijas Karalistes iesniegtās papildinformācijas izvērtēšanas Komisija 2013. gada 19. septembrī nosūtīja Spānijas Karalistei vēl vienu vēstuli ⁽⁸⁾, kurā apstiprināja savu nostāju par sēra atdalīšanas minimālās pakāpes metodes izmantošanu, lai aprēķinātu iekārtas Nr. 5 veidoto daļu VPP noteiktajās maksimāli pieļaujamās SO₂ emisijās. Turklāt Komisija norādīja, ka, aprēķinot iekārtas Nr. 2 veidoto daļu VPP noteiktajās maksimāli pieļaujamās emisijās 2016. gadam, Spānijas Karaliste, pamatojoties uz Direktīvas 2001/80/EK 5. panta 2. punkta noteikumiem, ir izmantojusi SO₂ emisiju robežvērtību 800 mg/Nm³, kas pēc Komisijas ieskatiem šim nolūkam nav piemērojama. Komisija arī norādīja, ka, aprēķinot deviņu iekārtu veidoto daļu VPP noteiktajās maksimāli pieļaujamās emisijās 2016. gadam, pamatojoties uz Īstenošanas lēmuma 2012/115/ES pielikuma C

⁽¹⁾ OV L 334, 17.12.2010., 17. lpp.

⁽²⁾ Ares(2012) 1551138.

⁽³⁾ Ares(2013) 146.

⁽⁴⁾ Komisijas 2012. gada 10. februāra Īstenošanas lēmums 2012/115/ES, ar ko paredz noteikumus attiecībā uz valsts pārejas plāniem, kas minēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2010/75/ES par rūpnieciskajām emisijām (OV L 52, 24.2.2012., 12. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 23. oktobra Direktīva 2001/80/EK par ierobežojumiem attiecībā uz dažu piesārņojošo vielu emisiju gaisā no lielām sadedzināšanas iekārtām (OV L 309, 27.11.2001., 1. lpp.).

⁽⁶⁾ Ares(2013) 1984918.

⁽⁷⁾ Ares(2013) 2535734.

⁽⁸⁾ Ares(2013) 3085135.

papildinājuma C.1. tabulas 2. piezīmi, ir izmantota NO_x robežvērtība $1\,200\text{ mg/Nm}^3$, taču nav sniegta informācija par šajās iekārtās izmantotā cietā kurināmā gaistošo vielu saturu, kas attaisnotu šīs piezīmes piemērošanu. Komisija no Spānijas Karalistes pieprasīja arī papildu informāciju par pasākumiem, kurus paredzēts īstenot katrā no VPP ietvertajām iekārtām, lai laikus nodrošinātu atbilstību emisiju robežvērtībām, kas tiks piemērotas no 2020. gada 1. jūlija. Visbeidzot, Komisija pieprasīja, lai attiecībā uz jauktā kurināmā iekārtām un iekārtām, kuras sastāv no vairākiem dažādiem ierīču veidiem, Spānijas Karaliste sniegtu papildu datus par izmantoto kurināmā apjomu, emisiju robežvērtībām, vidējiem atgāzu caurplūduma līmeņiem un konversijas koeficientiem katram izmantotā kurināmā veidam vai katram ierīču veidam atsevišķi.

- (7) Spānijas Karaliste atbildēja uz Komisijas jautājumiem un sniedza papildu informāciju 2013. gada 30. septembra vēstulē⁽¹⁾, kas tika papildināta ar 2013. gada 10. oktobra vēstuli⁽²⁾. Attiecībā uz iekārtu Nr. 2 Spānijas Karalistes viedoklis palika nemainīgs: izmantoto SO_2 emisiju robežvērtību mainīt nav nepieciešams, jo šajā gadījumā ir piemērojams Direktīvas 2001/80/EK 5. panta 2. punkts. Attiecībā uz iekārtu Nr. 5 Spānijas Karaliste turpināja pastāvēt uz to, ka tā ir bijusi tiesīga izmantot sēra atdalīšanas minimālās pakāpes metodes un emisiju robežvērtības metodes kombināciju. Spānijas Karaliste sniedza informāciju par gaistošo vielu saturu cietajā kurināmajā, kas laikposmā no 2001. līdz 2010. gadam izmantots deviņās iekārtās, kuru 2016. gada maksimāli pieļaujamās vērtības aprēķināšanai piemērotā NO_x emisiju robežvērtība bija $1\,200\text{ mg/Nm}^3$; saskaņā ar šo informāciju tikai iekārtās Nr. 3., Nr. 4 un Nr. 19 cietā kurināmā gaistošo vielu vidējais saturs katru gadu laikposmā no 2001. līdz 2010. gadam ir bijis mazāks nekā 10 %, savukārt iekārtās Nr. 13., Nr. 15., Nr. 17, Nr. 18, Nr. 24 un Nr. 25 vidējais līmenis vienā vai vairākos gados ir pārsniedzis 10 %. Spānijas Karaliste iebilda, ka visu deviņu iekārtu gaistošo vielu satura vidējā vērtība visa pārskata perioda laikā (2001.–2010. gads) ir bijusi zemāka nekā īstenošanas lēmuma 2012/115/ES pielikuma C papildinājuma C.1. tabulas 2. piezīmē minētā vērtība.

- (8) Pamatojoties uz Spānijas iestāžu 2013. gada 30. septembrī un 2013. gada 10. oktobrī sniegto informāciju, Komisija norādīja, ka attiecībā uz jauktā kurināmā iekārtām, kurām norādītas emisiju robežvērtības visiem izmantotā kurināmā veidiem, un uz vienu šādu iekārtu, kurai norādīta visu izmantoto kurināmo veidu vidējā emisiju robežvērtība, ir jāprecizē, kā aprēķināta šo iekārtu veidotā daļa kopējās maksimāli pieļaujamās emisijās, norādot emisiju robežvērtības un vidējo atgāzu caurplūdumu gadā katram no šajās iekārtās izmantotā kurināmā veidiem.

- (9) Pabeigusi galīgo novērtējumu attiecībā uz Spānijas Karalistes paziņoto VPP, kurš grozīts saskaņā ar papildu informāciju un kurā ietvertas šā lēmuma I pielikumā norādītās lielās sadedzināšanas iekārtas, Komisija konstatēja trīs galvenos elementus, kas neatbilst spēkā esošajiem noteikumiem, proti:

— attiecībā uz iekārtu Nr. 2 Komisija uzskata, ka, aprēķinot tās veidoto daļu VPP noteiktajās maksimāli pieļaujamās emisijās 2016. gadam, nav pamata piemērot SO_2 emisiju robežvērtību 800 mg/Nm^3 , pamatojoties uz Direktīvas 2001/80/EK 5. panta 2. punktu, jo konkrētā robežvērtība nav minēta Direktīvas 2010/75/ES 32. panta 3. punktā,

— attiecībā uz iekārtu Nr. 5 Komisija uzskata, ka, aprēķinot tās veidoto daļu VPP noteiktajās maksimāli pieļaujamās SO_2 emisijās, nav pamata apvienot sēra atdalīšanas minimālās pakāpes pieeju ar emisiju robežvērtības pieeju,

— attiecībā uz iekārtām Nr. 13., Nr. 15., Nr. 17, Nr. 18, Nr. 24 un Nr. 25 Komisija uzskata, ka, aprēķinot to veidoto daļu VPP noteiktajās maksimāli pieļaujamās emisijās 2016. gadam, nav pamata piemērot NO_x emisiju robežvērtību $1\,200\text{ mg/Nm}^3$, jo nav izpildīti ar šīs emisiju robežvērtības piemērošanu saistītie nosacījumi, kas paredzēti īstenošanas lēmuma 2012/115/ES pielikuma C papildinājuma C.1. tabulas 2. piezīmē.

- (10) Turklāt Komisija VPP identificēja vairākas iekārtas, par kurām sniegtā informācija joprojām ir nekonsekventa un/vai sniegtie dati ir nepilnīgi. Šā lēmuma II pielikumā ir iekļauts pilnīgs trūkstošo datu saraksts un pieprasījumi sniegt precizējumus.

- (11) Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, Spānijas Karalistes paziņotais VPP nebūtu jāpieņem,

⁽¹⁾ Ares(2013) 3145031.

⁽²⁾ Ares(2013) 3217081.

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Valsts pārejas plāns, kuru Spānijas Karaliste 2012. gada 14. decembrī paziņoja Komisijai saskaņā ar Direktīvas 2010/75/ES 32. panta 5. punktu un kurā ietvertas šā lēmuma I pielikumā norādītās lielās sadedzināšanas iekārtas, neatbilst Direktīvas 2010/75/ES 32. panta 1., 3. un 4. punktā un īstenošanas lēmumā 2012/115/ES paredzētajām prasībām un tāpēc netiek pieņemts.

2. Ja Spānijas Karaliste vēlas īstenot valsts pārejas plānu atbilstīgi 32. panta 5. punktam, tai jāveic visi nepieciešamie pasākumi, lai pārstrādātā plāna redakcijā novērstu šādas nepilnības:

a) attiecībā uz iekārtu Nr. 2 jālabo emisiju robežvērtība, ko piemēro, lai aprēķinātu šīs iekārtas veidoto daļu maksimāli pieļaujamās SO₂ emisijās 2016. gadam; lai aprēķinātu šīs iekārtas daļu VPP noteiktajās maksimāli pieļaujamās emisijās 2016. gadam, nedrīkst piemērot SO₂ emisiju robežvērtību 800 mg/Nm³, pamatojoties uz Direktīvas 2001/80/EK 5. panta 2. punktu, jo šī emisiju robežvērtība nav minēta Direktīvas 2010/75/ES 32. panta 3. punktā;

b) attiecībā uz iekārtu Nr. 5 jālabo metode, ko piemēro, lai aprēķinātu tās veidoto daļu VPP noteiktajās maksimāli pieļaujamās SO₂ emisijās 2016. gadam; šīs iekārtas daļu visam laikposmam no 2001. līdz 2010. gadam aprēķina, pamatojoties vai nu uz sēra atdalīšanas minimālo pakāpi vai uz emisiju robežvērtībām;

c) attiecībā uz iekārtām Nr. 13., Nr. 15., Nr. 17, Nr. 18, Nr. 24 un Nr. 25 jālabo emisiju robežvērtības, ko piemēro, lai aprēķinātu šo iekārtu veidoto daļu maksimāli pieļaujamās NO_x emisijās 2016. gadam; lai attiecībā uz ierīcēm varētu piemērot emisiju robežvērtību 1 200 mg/Nm³, Spānijas Karalistei jāpierāda, ka vidējais šajās iekārtās izmantotā cietā kurināmā gaistošo vielu saturs VPP pārskata gados ir bijis mazāks nekā 10 %;

d) pareizi jāatjaunina kopējās maksimāli pieļaujamās emisijas attiecībā uz visiem gadiem, aprēķinot tās saskaņā ar iepriekšējos punktos minētajām koriģētajām vērtībām;

e) jāprecizē visi jautājumi un jāpapildina dati, kā noteikts šā lēmuma II pielikumā sniegtajā sarakstā.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts Spānijas Karalistei.

Briselē, 2013. gada 17. decembrī

Komisijas vārdā –
Komisijas loceklis
Janez POTOČNIK

I PIELIKUMS

VPP IETVERTO IEKĀRTU SARAKSTS

Numurs	Iekārtas nosaukums VPP	Kopējā nominālā ievadītā siltumjauda 31.12.2010. (MW)
1.	<i>C.T. Litoral I</i>	1 222
2.	<i>C.T. Litoral II</i>	1 268
3.	<i>C.T. Compostilla I (G2 un 3)</i>	1 332
4.	<i>C.T. Compostilla I (G4 un 5)</i>	1 960
5.	<i>C.T. As Pontes</i>	3 800
6.	<i>C.T. Teruel (Andorra)</i>	3 000
7.	<i>C.T. Besós 3 (CTCC)</i>	722
8.	<i>C.T. San Roque (G2) (CTCC)</i>	711
9.	<i>C.T. Foix</i>	1 315
10.	<i>C.T. Los Barrios</i>	1 645
11.	<i>C.T. Puente nuevo</i>	976
12.	<i>C.T. Tarragona I (CTCC)</i>	676
13.	<i>C.T. Anllares</i>	953
14.	<i>C.T. La Robla I</i>	691
15.	<i>C.T. La Robla II</i>	951
16.	<i>C.T. Meirama</i>	1 437
17.	<i>C.T. Narcea I</i>	193
18.	<i>C.T. Narcea II</i>	459
19.	<i>C.T. Narcea III</i>	993
20.	<i>C.T. Aboño I</i>	919
21.	<i>C.T. Aboño II</i>	1 364
22.	<i>C.T. Soto III</i>	830
23.	<i>C.T. de Lada 4</i>	986
24.	<i>C.T. de Velilla 1</i>	430
25.	<i>C.T. de Velilla 2</i>	1 010

Numurs	Iekārtas nosaukums VPP	Kopējā nominālā ievadītā siltumjauka 31.12.2010. (MW)
26.	Central GICC Puertollano	670
27.	San Ciprián I	147
28.	San Ciprián II	147
29.	San Ciprián III	147
30.	Cogecan	93
31.	Sniace Co-generation I	126
32.	Sniace Co-generation II	126
33.	Solal	146
34.	Solvay I	376

II PIELIKUMS

1. PANTA 2. PUNKTA E) APAKŠPUNKTĀ MINĒTAIS SARAKSTS

1. Attiecībā uz iekārtu Nr. 6, kurai noteiktā sēra atdalīšanas pakāpe 2016. gadā ir 92 %, jāprecizē, vai ir izpildīti šīs vērtības piemērošanas nosacījumi, kas paredzēti Īstenošanas lēmuma 2012/115/ES pielikuma C papildinājuma C.3. tabulā (līgums par dūmgāzu attīrīšanai no sēra paredzēta aprīkojuma vai kalķa iepūšanas aprīkojuma uzstādīšanu ir stājies spēkā un attiecīgie montāžas darbi sākti pirms 2001. gada 1. janvāra).
2. Attiecībā uz iekārtām Nr. 1, Nr. 2, Nr. 3, Nr. 4, Nr. 6, Nr. 13, Nr. 14, Nr. 15, Nr. 16, Nr. 18, Nr. 19, Nr. 20, Nr. 21, Nr. 22, Nr. 23, Nr. 24, Nr. 25, Nr. 30 un Nr. 34 jāprecizē, kā aprēķinātas šo iekārtu veidotās daļas kopējās VPP noteiktajās maksimāli pieļaujamās emisijās.
3. Attiecībā uz iekārtu Nr. 34 jāsniedz dati par katra šajā iekārtā izmantotā kurināmā veida atgāzu caurplūduma rādītājiem.

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS LĒMUMS

(2013. gada 18. decembris)

par Savienības finanšu iemaksām 2013. gadā, kuras paredzētas Vācijas, Spānijas, Francijas, Nīderlandes un Portugāles izdevumu segšanai attiecībā uz augiem vai augu produktiem kaitīgu organismu apkarošanu

(izzinots ar dokumenta numuru C(2013) 8999)

(Autentisks ir tikai teksts franču, nīderlandiešu, portugāļu, spāņu un vācu valodā)

(2013/800/ES)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2000. gada 8. maija Direktīvu 2000/29/EK par aizsardzības pasākumiem pret tādu organismu ieviešanu, kas kaitīgi augiem vai augu produktiem, un pret to izplatību Kopienā ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 23. panta 5. un 6. punktu,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Direktīvas 2000/29/EK 22. pantu dalībvalstis var saņemt Savienības finanšu iemaksas fitosanitārajai uzraudzībai, lai segtu izdevumus, kas tieši saistīti ar nepieciešamajiem pasākumiem, kuri ir veikti vai kurus ir plānots veikt, lai apkarotu no trešām valstīm vai citiem Savienības apgabaliem ievestus kaitīgos organismus, lai tos izskaustu vai – ja tas nav iespējams – apturētu to izplatību.
- (2) Vācija iesniedza trīs finanšu iemaksu pieteikumus. Pirmais pieteikums tika iesniegts 2013. gada 30. aprīlī saistībā ar 2012. gadā veiktiem pasākumiem *Diabrotica virgifera* izskaušanai vai izplatības ierobežošanai Reinzemē-Pfalcā. Šā kaitīgā organisma uzliesmojums tur tika konstatēts 2012. gada augustā un septembrī.
- (3) Otrais pieteikums tika iesniegts 2013. gada 30. aprīlī saistībā ar pasākumiem, kas laikposmā no 2011. gada augusta līdz 2012. gada augustam veikti *Anoplophora glabripennis* kontrolei Ziemeļreinā-Vestfālenē. Šā kaitīgā organisma uzliesmojums tur tika konstatēts 2009. gadā.
- (4) Trešais Vācijas pieteikums tika iesniegts 2013. gada 24. aprīlī saistībā ar 2012. gadā veiktiem pasākumiem *Diabrotica virgifera* izskaušanai vai izplatības ierobežošanai Bādenē-Virtembergā. Šā kaitīgā organisma uzliesmojumi dažādos minētās pavalsts lauku un pilsētu rajonos (Albas-Donavas reģionā, Biberahā, Breisgavā-Augššvarcvaldē, Emmendingenē, Karlsrūē, Konstancā, Lerahā, Raštatē un Ravensburgā) tika konstatēti dažādos gados, proti, 2009., 2010., 2011. un 2012. gadā. Minētajos gados veiktajiem pasākumiem tika piešķirts līdzfinansējums arī 2009., 2010., 2011. un 2012. gadā.
- (5) Spānija 2013. gada 17. aprīlī iesniedza četrus finanšu iemaksu pieteikumus. Pirmais pieteikums attiecas uz

pastiprinātām pārbaudēm, kas 2012. gadā tika veiktas četros autonomajos apgabalos, kas robežojas ar Portugāli, lai kontrolētu *Bursaphelenchus xylophilus*.

- (6) Otrais Spānijas pieteikums saistīts ar 2013. gadā veiktiem vai plānotiem pasākumiem attiecībā uz *Bursaphelenchus xylophilus* kontroli Galisijā. Šā kaitīgā organisma uzliesmojums 2010. gadā tika konstatēts Ašnevesas teritorijā.
- (7) Trešais pieteikums saistīts ar 2013. gadā veiktiem un plānotiem pasākumiem attiecībā uz *Pomacea insularum* kontroli Katalonijā. Šā kaitīgā organisma uzliesmojums tika konstatēts 2010. gadā.
- (8) Ceturtais Spānijas pieteikums saistīts ar 2013. gadā veiktiem vai plānotiem pasākumiem attiecībā uz *Bursaphelenchus xylophilus* kontroli Estremadurā. Šā kaitīgā organisma uzliesmojums 2012. gadā tika konstatēts Valverdes del Fresno teritorijā.
- (9) Francija 2013. gada 30. aprīlī iesniedza divus finanšu iemaksu pieteikumus. Pirmais pieteikums iesniegts saistībā ar pasākumiem, kas laikposmā no 2012. gada jūlija līdz 2013. gada novembrim veikti vai kurus plānots veikt *Anoplophora glabripennis* kontrolei Elzasā. Francijā šie pasākumi tika veikti, reaģējot uz kaitīgā organisma konstatēšanu Vācijas pierobežas teritorijā 2011. gada jūlijā.
- (10) Otrais pieteikums iesniegts saistībā ar pasākumiem, kas laikposmā no 2012. gada oktobra līdz 2013. gada septembrim veikti vai kurus plānots veikt *Rhynchophorus ferrugineus* kontrolei Provansas-Alpu-Azūra krasta reģionā. Šā kaitīgā organisma sākotnējie uzliesmojumi tika konstatēti 2009. gadā. Pasākumiem, kas veikti laikposmā no 2009. gada septembra līdz 2012. gada septembrim, līdzfinansējums tika piešķirts arī 2010. un 2012. gadā.
- (11) Nīderlande 2013. gada 30. aprīlī iesniedza vienu finanšu iemaksu pieteikumu. Šis pieteikums attiecas uz laikposmā no 2012. gada jūlija līdz oktobrim veiktiem pasākumiem *Anoplophora glabripennis* apkarošanai Vintersveikā. Šā kaitīgā organisma parādīšanās tika konstatēta 2012. gada 10. jūlijā.

⁽¹⁾ OV L 169, 10.7.2000., 1. lpp.

- (12) Portugāle 2013. gada 30. aprīlī iesniedza divus finanšu iemaksu pieteikumus saistībā ar pasākumiem, kas veikti *Bursaphelenchus xylophilus* kontrolei. Pirmais pieteikums iesniegts saistībā ar pasākumiem, kas 2013. un 2014. gadā veikti vai kuras plānots veikt kontinentālajā Portugālē, buferzonā, kas robežojas ar Spāniju.
- (13) Otrais Portugāles pieteikums attiecas tikai uz koksnes un koksnes iepakojuma materiālu termoapstrādes pasākumiem, kas 2013. gadā veikti Setubalas teritorijā. Pasākumiem, kas veikti 2010., 2011. un 2012. gadā, līdzfinansējums tika piešķirts arī 2011. un 2012. gadā.
- (14) Vācija, Spānija, Francija, Nīderlande un Portugāle savos pieteikumos ir iekļāvušas rīcības programmu, lai izskaustu vai apturētu to teritorijās ievesto kaitīgo organismu izplatību. Šajās programmās noteikti sasniedzamie mērķi, veiktie pasākumi, to termiņi un izmaksas.
- (15) Visos iepriekš minētajos pasākumos iekļautas dažādas fitosanitārās darbības, tostarp invadēto koku vai kultūraugu iznīcināšana, augu aizsardzības līdzekļu lietošana, sanitārie paņēmieni, inspekcijas un pārbaudes, kas oficiāli vai pēc oficiāla pieprasījuma veiktas monitoringa nolūkos, lai konstatētu attiecīgo kaitīgo organismu piesārņojuma klātbūtni vai apmēru un pārraudzītu iznīcināto augu aizstāšanu Direktīvas 2000/29/EK 23. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunkta nozīmē.
- (16) Vācija, Spānija, Francija, Nīderlande un Portugāle pieteikumus Savienības finanšu iemaksu saņemšanai attiecībā uz šiem pieteikumiem ir iesniegušas saskaņā ar prasībām, kas noteiktas Direktīvas 2000/29/EK 23. pantā, jo īpaši tā 1. un 4. punktā, un saskaņā ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1040/2002 ⁽¹⁾.
- (17) Vācijas, Spānijas, Francijas, Nīderlandes un Portugāles iesniegtā tehniskā informācija bija pietiekama, lai Komisija varētu veikt rūpīgu un vispusīgu situācijas analīzi. Komisija secināja, ka ir ievēroti Savienības finanšu iemaksu piešķiršanas nosacījumi, kas konkrēti formulēti Direktīvas 2000/29/EK 23. pantā. Tādējādi ir lietderīgi piešķirt Savienības finanšu iemaksas, lai segtu pieteikumus minētos izdevumus.
- (18) Pasākumi un izdevumi, par kuriem var saņemt Savienības finanšu iemaksas, ir paskaidroti Komisijas SANCO ģenerāldirektorāta 2012. gada 25. maija vēstulē dalībvalstu Augu veselības dienestu vadītājiem.
- (19) Saskaņā ar Direktīvas 2000/29/EK 23. panta 5. punkta otro daļu ar Savienības finanšu iemaksām var segt līdz 50 % no attiecināmajiem izdevumiem pasākumiem, kas veikti ne vēlāk kā divu gadu laikā pēc kaitīgā organisma parādīšanās konstatēšanas vai kuras plāno veikt minētajā laikposmā. Tomēr saskaņā ar minētā panta trešo daļu šo termiņu var pagarināt līdz četriem gadiem, ja ir konstatēts, ka pasākumu mērķis ir sasniedzams pieņemamā papildtermiņā; šādā gadījumā Savienības finanšu iemaksu likme attiecīgo gadu gaitā pakāpeniski tiek samazināta.
- (20) Ņemot vērā Komisijas Augu veselības vērtēšanas darba grupas secinājumus, kas 2013. gada 24. līdz 26. jūnijā pieņemti attiecībā uz iesniegto pieteikumu novērtēšanu, attiecīgajiem pieteikumiem ir lietderīgi pagarināt noteikto divu gadu laikposmu, vienlaikus samazinot šiem pasākumiem piešķirto Savienības finanšu iemaksu likmi līdz 45 % no attiecināmajiem izdevumiem šo pieteikumu trešajā gadā un līdz 40 % – ceturtajā gadā.
- (21) Tādēļ Savienības finanšu iemaksas līdz 50 % no attiecināmajiem izdevumiem būtu jāpiemēro šādiem pieteikumiem: Vācija, Bādene-Virtemberga, *Diabrotica virgifera*, Albas-Donavas reģiona, Bīberahas, Karlsrūes, Raštates un Ravensburgas lauku rajoni (2012. gads), Vācija, *Diabrotica virgifera*, Reinzeme-Pfalca (2012. gads), Spānija, Estremadura, *Bursaphelenchus xylophilus* (2013. gads), Francija, *Anoplophora glabripennis* (2012. gada novembris līdz 2013. gada oktobris), Nīderlande, *Anoplophora glabripennis*, Vintersveikas rajons (2012. gada jūlijs līdz oktobris).
- (22) Tādēļ Savienības finanšu iemaksas līdz 45 % no attiecināmajiem izdevumiem būtu jāpiemēro šādiem pieteikumiem: Vācija, *Anoplophora glabripennis* (2011. gada augusts līdz 2012. gada augusts), Vācija, Bādene-Virtemberga, *Diabrotica virgifera*, Breisgavas-Augššvarcvaldes lauku rajoni un Freiburgas pilsēta (2012. gads), jo attiecīgajiem pasākumiem pirmajos divos to īstenošanas gados jau ir piešķirtas Savienības finanšu iemaksas saskaņā ar Komisijas Īstenošanas lēmumu 2011/868/ES ⁽²⁾ un 2012/789/ES ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Komisijas 2002. gada 14. jūnija Regula (EK) Nr. 1040/2002, ar ko nosaka sīki izstrādātas normas to noteikumu ieviešanai, kas attiecas uz Kopienas finanšu iemaksu piešķiršanu fitosanitārajai kontrolei, un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 2051/97 (OV L 157, 15.6.2002., 38. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 2011. gada 19. decembra Īstenošanas lēmums 2011/868/ES par Savienības finanšu iemaksām 2011. gadā, lai segtu Vācijas, Spānijas, Itālijas, Kipras, Maltas, Nīderlandes un Portugāles izdevumus par tādu organismu apkarošanu, kas kaitīgi augiem vai augu produktiem (OV L 341, 22.12.2011., 57. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas 2012. gada 14. decembra Īstenošanas lēmums 2012/789/ES par Savienības finanšu iemaksām saskaņā ar Padomes Direktīvu 2000/29/EK tādu izdevumu segšanai, kas Vācijai, Spānijai, Francijai, Itālijai, Kiprai, Nīderlandei un Portugālei radās 2012. gadā saistībā ar tādu organismu apkarošanu, kuri kaitīgi augiem vai augu produktiem (OV L 348, 18.12.2012., 22. lpp.).

- (23) Turklāt Savienības finanšu iemaksas līdz 40 % būtu jāpieņem šādu pieteikumu ceturtajam gadam: Vācija, Bādene-Virtembergas, *Diabrotica virgifera*, Emmendingenes, Konstancas un Lerahas lauku rajoni (2012. gads), Spānija, Katalonija, *Pomacea insularum* (2013. gads), Spānija, Galisija, *Bursaphelenchus xylophilus* (2013), Francija, *Rhynchophorus ferrugineus* (2012. gada oktobris līdz 2013. gada septembris), Portugāle, *Bursaphelenchus xylophilus*, Setubalas teritorija (2013. gads), jo attiecīgajiem pasākumiem pirmajos trijos to īstenošanas gados jau ir piešķirtas Savienības finanšu iemaksas saskaņā ar Komisijas Lēmumu 2010/772/ES ⁽¹⁾ (Vācija, Spānija, *Pomacea insularum*, Francija un Portugāle), Īstenošanas lēmumu 2011/868/ES (Vācija, Spānija un Portugāle) un/vai 2012/789/ES (Vācija, Spānija, Francija un Portugāle).
- (24) Saskaņā ar Direktīvas 2000/29/EK 23. panta 6. punkta pirmo un otro daļu turpmāku rīcību var īstenot, ņemot vērā situācijas virzību Savienībā, un var pieņemt lēmumu par Savienības finanšu iemaksu piešķiršanu šādai turpmākai rīcībai. Rīcība jāīsteno, ievērojot konkrētas prasības vai papildu nosacījumus, ja tādi ir vajadzīgi, lai sasniegtu attiecīgo mērķi. Turklāt saskaņā ar Direktīvas 2000/29/EK 23. panta 6. punkta trešo daļu, ja šāda turpmāka rīcība galvenokārt ir paredzēta, lai aizsargātu Savienības teritorijas ārpus attiecīgās dalībvalsts, var pieņemt lēmumu, ka ar Savienības finanšu piešķirumu sedz vairāk nekā 50 % izdevumu.
- (25) Līdzfinansējot rīcības pret *Bursaphelenchus xylophilus* Portugālē, maksimālais četru gadu laikposms, kā noteikts Regulas (EK) Nr. 1040/2002 1. panta 2. punkta b) apakšpunktā, beidzās 2012. gadā. Tomēr, ņemot vērā *Bursaphelenchus xylophilus* lielo bīstamību skujkokiem un koksnei, slimības izplatības ātrumu, Spānijas tuvumu noteiktajam apgabalam Portugālē attiecībā uz minēto kaitīgo organismu un iespējamo ietekmi uz Savienības mežsaimniecību un starptautisko koksnes tirdzniecību, ir nepieciešama turpmāka rīcība, lai sasniegtu mērķi, proti, fitosanitāro aizsardzību Savienības teritorijā, gan Portugālē, gan citās dalībvalstīs. Šādai rīcībai vajadzētu būt saistītai ar pasākumiem, ko Portugāle veikusi buferzonā, kas robežojas ar Spāniju. Tādēļ šo turpmāko rīcību līdzfinansējums būtu jāpieņem Portugāles pieteikumam 2013. un 2014. gada pasākumiem *Bursaphelenchus xylophilus* kontrolei buferzonā, kas robežojas ar Spāniju. Turklāt ir lietderīgi šim pieteikumam piešķirt augstāku Savienības finanšu iemaksu likmi, it īpaši 75 % likmi, jo šī rīcība galvenokārt ir paredzēta, lai aizsargātu Savienības teritorijas ārpus Portugāles.
- (26) Spānija ir veikusi intensīvas inspekcijas attiecībā uz *Bursaphelenchus xylophilus* pierobežas zonā ar Portugāli šādos autonomajos apgabalos – Andalūzija, Kastīlija un Leona, Estremadura un Galisija, un ietvērusi apgabalus, kuri nav norobežoti attiecībā uz minēto kaitīgo organismu. Šo inspekciju mērķis ir intensīva uzraudzība attiecībā uz laicīgu atklāšanu un izskaušanu konkrētos apgabalos, lai pasargātu pārējo Savienības teritoriju. Turklāt Spānija ir piešķirusi ievērojamus resursus divu atsevišķu *Bursaphelenchus xylophilus* uzliesmojumu kontrolei Estremadurā un Galisijā. Šī rīcība tiek uzskatīta par tādu, kas galvenokārt paredzēta, lai aizsargātu Spānijas teritoriju, kā arī Savienības teritorijas ārpus Spānijas, ņemot vērā *Bursaphelenchus xylophilus* lielo bīstamību skujkokiem un koksnei, slimības izplatības ātrumu un iespējamo ietekmi uz Savienības mežsaimniecību un starptautisko koksnes tirdzniecību. Tāpēc ir svarīgi piešķirt lielāku Savienības finanšu iemaksu likmi minētajam pieteikumam un jo īpaši likmi 75 % apmērā.
- (27) Komisijas Pārtikas un veterinārā biroja (turpmāk PVB) apmeklējumā 2013. gada aprīlī tika konstatēti vairāki trūkumi to Savienības ārkārtas pasākumu piemērošanā pret *Bursaphelenchus xylophilus*, kuri pieņemti atbilstoši Komisijas Īstenošanas lēmumam 2012/535/ES ⁽²⁾. Šie trūkumi ir saistīti ar pasākumiem, ko Portugāle veikusi buferzonā, kas robežojas ar Spāniju. Jo īpaši to priedes koksnes nematodes pārnēsātāja skarto koku izciršana, aizvākšana un likvidēšana, kuri ir nokaltuši, slimi vai atrodas uguns vai vētras skartos apgabalos, netika pabeigta Īstenošanas Lēmumā 2012/535/ES noteiktajos termiņos. Norādot, ka to pašu iemeslu dēļ Komisija ar Īstenošanas Lēmumu 2011/868/ES un 2012/789/ES nolēma piemērot zemāku līdzfinansējuma likmi līdzīgiem pieteikumiem 2011. un 2012. gadā, ir lietderīgi piemērot vēl lielāku līdzfinansējuma samazinājumu attiecībā uz minētajām rīcībām. Šim samazinājumam vajadzētu būt samērīgam ar laikposmu, attiecībā uz kuru PVB apmeklējuma laikā konstatēja, ka Savienības pasākumi nav pienācīgi īstenoti, proti, 2013. gada pirmie trīs mēneši.
- (28) Saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1290/2005 ⁽³⁾ 3. panta 2. punkta a) apakšpunktu augu veselības aizsardzības pasākumus finansē no Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda. Veicot šo pasākumu finanšu kontroli, būtu jāpieņem iepriekš minētās regulas 9., 36. un 37. pants.

⁽¹⁾ Komisijas 2010. gada 14. decembra Lēmums 2010/772/ES par Savienības finanšu iemaksām 2010. gadā, lai segtu Vācijas, Spānijas, Francijas, Itālijas, Kipras un Portugāles izdevumus par tādu organismu apkarošanu, kas kaitīgi augiem vai augu produktiem (OV L 330, 15.12.2010., 9. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 2012. gada 26. septembra Īstenošanas lēmums 2012/535/ES par ārkārtas pasākumiem, lai novērstu *Bursaphelenchus xylophilus* (Steiner et Buhner) Nickle et al. (priedes koksnes nematodes) izplatīšanos Savienībā (OV L 266, 2.10.2012., 42. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 2005. gada 21. jūnija Regula (EK) Nr. 1290/2005 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu (OV L 209, 11.8.2005., 1. lpp.).

(29) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 ⁽¹⁾ 84. pantu un Komisijas Deleģētās regulas (ES) Nr. 1268/2012 ⁽²⁾ 94. panta 1. punktu pirms izdevumu saistību uzņemšanās no Savienības budžeta jāpieņem finansēšanas lēmums, ko pieņem iestāde, kurai piešķirtas pilnvaras, izklāstot tās rīcības būtiskos elementus, ar kuru saistās izdevumi.

(30) Šis lēmums ir finansēšanas lēmums par izdevumiem, kas paredzēti līdzfinansēšanas pieteikumos, ko iesniegušas dalībvalstis.

(31) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Augu veselības pastāvīgās komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Pamatojoties uz dalībvalstu iesniegtajiem pieteikumiem, ko Komisija analizējusi, ar šo tiek apstiprināta Savienības finanšu iemaksu piešķiršana 2013. gadam, lai segtu Vācijas, Spānijas, Francijas, Nīderlandes un Portugāles izdevumus, kas saistīti ar Direktīvas Nr. 2000/29/EK 23. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktā noteiktajiem nepieciešamajiem pasākumiem, kuri veikti, lai apkarotu attiecīgos organismus, kas minēti I pielikumā uzskaitītajos pieteikumos.

2. Pamatojoties uz Spānijas un Portugāles iesniegtajiem pieteikumiem, kurus analizējusi Komisija, ar šo tiek apstiprināta Savienības finanšu iemaksu piešķiršana 2013. gadam, lai segtu minēto dalībvalstu izdevumus, kas saistīti ar turpmāku rīcību, kā norādīts 23. panta 6. punktā, kura īstenota, lai kontrolētu *Bursaphelenchus xylophilus*, kas minēta II pielikumā uzskaitītajos pieteikumos.

2. pants

Šī lēmuma 1. panta 1. un 2. punktā minētās kopējās Savienības finanšu iemaksas ir EUR 7 713 355,31. Katram pieteikumam

piešķirtais maksimālais Savienības finanšu iemaksu apmērs ir norādīts attiecīgi I un II pielikumā.

3. pants

I un II pielikumā noteiktās Savienības finanšu iemaksas izmaksā, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) attiecīgā dalībvalsts ir iesniegusi pierādījumus par veiktajiem pasākumiem saskaņā ar Regulā (EK) Nr. 1040/2002 paredzētajiem noteikumiem;

b) attiecīgā dalībvalsts ir iesniegusi Komisijai finanšu iemaksu lūgumu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1040/2002 5. pantu.

Finanšu iemaksu izmaksāšana neskar pārbaudes, ko Komisija veikusi atbilstīgi Direktīvas 2000/29/EK 23. panta 8. punkta otrajai daļai, 23. panta 10. punktam un 24. pantam.

Savienības finanšu iemaksas netiks izmaksātas, ja b) punktā minētais finanšu iemaksu lūgums ir iesniegts vēlāk nekā 2014. gada 31. oktobrī. Izņēmuma gadījumā attiecībā uz pasākumiem, ko vēlāk 2014. gadā Portugāle veikusi buferzonā, kas robežojas ar Spāniju, minētā pieteikuma iesniegšanas termiņš ir 2015. gada 31. oktobris.

4. pants

Šis lēmums ir adresēts Vācijas Federatīvajai Republikai, Spānijas Karalistei, Francijas Republikai, Nīderlandes Karalistei un Portugāles Republikai.

Briselē, 2013. gada 18. decembrī

Komisijas vārdā –

Komisijas loceklis

Tonio BORG

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regula (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu (OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 2012. gada 29. oktobra Deleģētā regula (ES) Nr. 1268/2012 par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, piemērošanas noteikumiem (OV L 362, 31.12.2012., 1. lpp.).

I PIELIKUMS

PIETEIKUMI, KAS BALSTĪTI UZ DIREKTĪVAS 2000/29/EK 23. PANTA 5. PUNKTU UN ATTIECAS UZ SAVIENĪBAS FINANŠU IEMAKSĀM

I sadaļa

Pieteikumi, kuros Savienības finanšu iemaksas atbilst 50 % no attiecināmajiem izdevumiem.

Dalībvalsts	Apkarotie kaitīgie organismi	Skartie augi	Gads	a	Attiecināmie izdevumi, tostarp pieskaitāmās izmaksas (EUR)	Savienības maksimālās finanšu iemaksas (EUR)
Vācija, Reinzeme-Pfalca	<i>Diabrotica virgifera</i>	<i>Zea mays</i>	2012. g.	1	37 925,05	18 962,52
Vācija, Bādene-Virtemberga, Albas-Donavas, Biberahas, Karlsrūes un Ravensburgas lauku rajoni (pasākumu 1. gads), Raštates lauku rajons (pasākumu 2. gads)	<i>Diabrotica virgifera</i>	<i>Zea mays</i>	2012. g.	1 vai 2	76 335,15	38 167,58
Spānija, Estremadura (kaitīgā organisma uzliesmojums 2012. gadā)	<i>Bursaphelenchus xylophilus</i>	Skujkoki	2013. g.	2	873 501,52	436 750,76
Francija, Elzasa	<i>Anoplophora glabripennis</i>	Dažādas koku sugas	2012. gada novembris–2013. gada oktobris	2	157 334,94	78 667,47
Nīderlande, Vintersveika	<i>Anoplophora glabripennis</i>	Dažādas koku sugas	2012. gada jūlijs–oktobris	1	389 548,48	194 774,24

II sadaļa

Pieteikumi, kuros Savienības finanšu iemaksas likmes, piemērojot degresijas principu, ir atšķirīgas.

Dalībvalsts	Apkarotie kaitīgie organismi	Skartie augi vai augu produkti	Gads	a	Attiecināmie izdevumi, tostarp pieskaitāmās izmaksas (EUR)	Likme (%)	Savienības maksimālās finanšu iemaksas (EUR)
Vācija, Bādene-Virtemberga, Breisgavas-Augššvarcvaldes lauku rajoni un Freiburgas pilsēta	<i>Diabrotica virgifera</i>	<i>Zea mays</i>	2012. g.	3	17 716,79	45	7 972,56
Vācija, Bādene-Virtemberga, Emmendingenes, Lerahas un Konstancas lauku rajoni	<i>Diabrotica virgifera</i>	<i>Zea mays</i>	2012. g.	4	48 067,72	40	19 227,09
Vācija, Ziemeļreina-Vestfālēne	<i>Anoplophora glabripennis</i>	Dažādas koku sugas	2011. gada augusts – 2012. gada augusts	3	156 536,72	45	70 441,52

Dalībvalsts	Apkarotie kaitīgie organismi	Skartie augi vai augu produkti	Gads	a	Attiecināmie izdevumi, tostarp pieskaitāmās izmaksas (EUR)	Likme (%)	Savienības maksimālās finanšu iemaksas (EUR)
Spānija, Katalonija	<i>Pomacea insularum</i>	<i>Oryza sativa</i>	2013. g.	4	1 685 969,84	40	674 387,93
Spānija, Galisija	<i>Bursaphelenchus xylophilus</i>	Skujkoki	2013. g.	4	1 632 820	40	653 128
Francija, Provansas-Alpu-Azūra krasta reģions	<i>Rhynchophorus ferrugineus</i>	<i>Palmaceae</i>	2012. gada oktobris – 2013. gada septembris	4	476 231,32	40	190 492,52
Portugāle, Setubalas teritorija, termiskā apstrāde	<i>Bursaphelenchus xylophilus</i>	Koksne un koksnes iepakojuma materiāli	2013. g.	4	35 845	40	14 338

Paskaidrojums: a = pieteikumā norādītais pasākumu īstenošanas gads.

II PIELIKUMS

PIETEIKUMI, KAS BALSTĪTI UZ DIREKTĪVAS 2000/29/EK 23. PANTA 6. PUNKTU UN ATTIECAS UZ SAVIENĪBAS FINANŠU IEMAKSĀM.

Dalībvalsts	Apkarotie kaitīgie organismi	Skartie augi vai augu produkti	Gads	a	Attiecināmie izdevumi, tostarp pieskaitāmās izmaksas (EUR)	Likme (%)	Savienības maksimālās finanšu iemaksas (EUR)
Spānija, intensīva inspekcijas programma pie robežas ar Portugāli	<i>Bursaphelenchus xylophilus</i>	Skujkoki	2012. g.	1	533 935,71	75	400 451,75
Portugāle, Portugāles kontinentālā daļa, buferzona pie robežas ar Spāniju	<i>Bursaphelenchus xylophilus</i>	Skujkoki	2013. un 2014. g.	1 un 2	EUR 6 554 124,50 (= EUR 7 490 428 × 87,5 %, t.i. ar 12,5 % samazinājumu, kas lineāri atbilst vienam trimestrim 2013. gadā no astoņiem trimestriem divos gados)	75	4 915 593,37

Paskaidrojums: a = pieteikumā norādītais pasākumu īstenošanas gads.

Kopējās Savienības finanšu iemaksas (EUR)	7 713 355,31
---	--------------

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS LĒMUMS

(2013. gada 23. decembris),

ar ko izveido Inovācijas un tīklu izpildaģentūru un atceļ Lēmumu 2007/60/EK, kas grozīts ar Lēmumu 2008/593/EK

(2013/801/ES)

EIROPAS KOMISIJA,

- (4) Komisija ar Lēmumu 2007/60/EK ⁽²⁾ izveidoja Eiropas Transporta tīkla izpildaģentūru un uzticēja tai pārvaldīt Kopienas darbības Eiropas transporta tīkla jomā.

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

- (5) Pēc tam Komisija ar Lēmumu 2008/593/EK ⁽³⁾ pagarināja Eiropas Transporta tīkla izpildaģentūras pilnvaru termiņu un no jauna noteica tās mērķus un uzdevumus, papildinot tos ar tāda finanšu atbalsta īstenošanu, kurš ietverts Eiropas transporta tīkla budžetā saskaņā ar 2007.–2013. gada daudzgadu finanšu shēmu.

ņemot vērā Padomes 2002. gada 19. decembra Regulu (EK) Nr. 58/2003, ar ko nosaka statūtus izpildaģentūrām, kurām uztic konkrētus Kopienas programmu pārvaldības uzdevumus ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 3. pantu,

tā kā:

- (1) Ar Regulu (EK) Nr. 58/2003 Komisijai ir uzticēts deleģēt pilnvaras izpildaģentūrām, kuras tās vārdā un pārraudzībā pilnībā vai daļēji īsteno Savienības programmu vai projektu.

- (2) Ar programmu īstenošanu saistītu uzdevumi tiek uzticēti izpildaģentūrām, lai Komisija varētu koncentrēties uz pamatdarbībām un funkcijām, kurās nevar izmantot ārpalpojumus, nezaudējot kontroli pār darbībām, ko pārvalda minētās izpildaģentūras, un galīgo atbildību par tām.

- (3) Ar programmas īstenošanu saistītu uzdevumu deleģēšana izpildaģentūrai ir iespējama, skaidri nodalot programmas izstrādes posmu, kurā ir lielā mērā jāīsteno tiesības rīkoties pēc saviem ieskatiem saskaņā ar politiski pamatotu izvēli un par kuru atbild Komisija, un programmas īstenošanu, kuru plānots uzticēt izpildaģentūrai.

- (6) Eiropas Transporta tīkla izpildaģentūra ir parādījusi, ka tā ir labi organizēta aģentūra, kas efektīvi pilda tai uzticētos uzdevumus saskaņā ar tās darbību reglamentējošiem tiesību aktiem. Aģentūras starpposma novērtējums ir parādījis, ka tās paveiktā darba apjoma rādītāji ir labi un ka ieinteresētās personas ir apmierinātas ar tās tehnisko un finansiālo pārvaldību. Aģentūra ir sekmīgi palīdzējusi īstenot Eiropas transporta tīkla programmu, un Komisija tā vietā varēja koncentrēties uz savu politikas un institucionālo uzdevumu pārvaldību un uzlabot to. Starpposma novērtējums ir parādījis arī to, ka aģentūra Eiropas transporta tīkla programmas pārvaldību veic ar mazākām izmaksām, nekā to veiktu Komisijas dienesti. Aplēstais ietaupījums no uzdevumu deleģēšanas aģentūrai laikposmā no 2008. līdz 2015. gadam ir EUR 8 660 000.

- (7) Komisija 2011. gada 29. jūnija paziņojumā "Budžets stratēģijai "Eiropa 2020"" ⁽⁴⁾ ierosināja vairāk izmantot esošās izpildaģentūras, lai īsteno Savienības programmas, kas ietvertas 2014.–2020. gada daudzgadu finanšu shēmā.

- (8) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 58/2003 3. panta 1. punktu veiktā izmaksu un ieguvumu analīze ir parādījusi, ka, deleģējot Eiropas Transporta tīkla izpildaģentūrai uzdevumu pārvaldīt daļu no programmas "Eiropas infrastruktūras savienošanas instruments" transporta, enerģētikas

⁽¹⁾ OV L 11, 16.1.2003., 1. lpp.

⁽²⁾ Komisijas 2006. gada 26. oktobra Lēmums 2007/60/EK, ar ko nodibina Eiropas Transporta tīkla izpildaģentūru saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 58/2003 (OV L 32, 6.2.2007., 88. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas 2008. gada 11. jūlija Lēmums 2008/593/EK par Lēmuma 2007/60/EK grozījumiem attiecībā uz Eiropas Transporta tīkla izpildaģentūras uzdevumu un darbības ilguma maiņu (OV L 190, 18.7.2008., 35. lpp.).

⁽⁴⁾ COM(2011) 500 galīgā redakcija.

un telekomunikāciju jomās⁽¹⁾ un ar transporta un enerģētikas jomu pētījumiem saistīto daļu no pamatprogrammas “Apvārsnis 2020”⁽²⁾, būtu iespējams efektīvi īstenot minētās programmas ar mazākām izmaksām nekā tad, ja to veiktu Komisijas dienesti. Aplēstais efektivitātes pieaugums, ko nodrošinātu uzdevumu deleģēšana aģentūrai, 2014.–2020. gada daudzgadu finanšu shēmā sasniegtu EUR 54 000 000. Minētā analīze ir parādījusi arī to, ka transporta un enerģētikas jomas infrastruktūras un pētniecības projektu pārvaldības apvienošana radītu apjomradītu ietaupījumu un sinerģiju starp minētajām darbībām. Aģentūras pilnvaru pagarināšana ļautu Komisijai un ieinteresētajām personām auglīgi izmantot aģentūras zinātību, kā arī programmu pārvaldības un sniegto pakalpojumu augsto kvalitāti. Šāds lēmums arī nodrošinātu darbības nepārtrauktību Eiropas transporta tīkla programmas saņēmējiem un ļoti uzskatāmi parādītu, ka Savienība veicina aģentūras pārvaldītās programmas. Minētā analīze turklāt ir parādījusi arī to, ka Eiropas transporta tīkla programmas⁽³⁾ un programmas *Marco Polo*⁽⁴⁾ pārvaldības atpakaļ nodošana Komisijas dienestiem izraisītu darbības pārtraukumus un būtu neefektīva.

(9) Lai nodrošinātu izpildaģentūru saskaņotu atpazīstamību, Komisija, nosakot izpildaģentūru jaunās pilnvaras, darba uzdevumus ir pēc iespējas sagrupējusi atbilstoši politikas jomām.

(10) Jaunās aģentūras paplašinātajās pilnvarās būtu jāietver turpmāk minēto programmu daļu pārvaldība:

— jaunā programma “Eiropas infrastruktūras savienības instruments”, kuras pārvaldība ietver tādu tehnisku projektu īstenošanu, kas nav saistīti ar politisku lēmumu pieņemšanu, bet visā projekta ciklā prasa padziļinātas zināšanas tehnikas un finanšu jomās,

— daļa no pamatprogrammas “Apvārsnis 2020” īpašās programmas III daļas “Sabiedrības problēmu risināšana”, kuras pārvaldība ietver tādu tehnisku projektu

īstenošanu, kas nav saistīti ar politisku lēmumu pieņemšanu, bet visā projekta ciklā prasa padziļinātas zināšanas tehnikas un finanšu jomās,

— pārņemtās darbības saistībā ar Eiropas transporta tīkla programmu, kuras pārvaldība jau tika deleģēta Eiropas Transporta tīkla izpildaģentūrai saskaņā ar 2000.–2006. gada daudzgadu finanšu shēmu (no 2007. gada) un 2007.–2013. gada daudzgadu finanšu shēmu un kuras pārvaldība ietver tādu tehnisku projektu īstenošanu, kas nav saistīti ar politisku lēmumu pieņemšanu, bet visā projekta ciklā prasa padziļinātas zināšanas tehnikas un finanšu jomās,

— pārņemtās darbības saistībā ar programmu *Marco Polo*, kuru saskaņā ar 2007.–2013. gada daudzgadu finanšu shēmu pārvaldīja Konkurētspējas un jauninājumu izpildaģentūra un kuras pārvaldība ietver tādu tehnisku projektu īstenošanu, kas nav saistīti ar politisku lēmumu pieņemšanu, bet visā projekta ciklā prasa padziļinātas zināšanas tehnikas un finanšu jomās.

(11) Lai garantētu saskaņotu šā lēmuma un attiecīgo programmu savlaicīgu īstenošanu, ir jānodrošina, ka Aģentūra ar šo programmu īstenošanu saistītos uzdevumus pilda saskaņā ar attiecīgo programmu un no tās spēkā stāšanās dienas.

(12) Būtu jāizveido Inovācijas un tīklu izpildaģentūra. Tai vajadzētu aizstāt Eiropas Transporta tīkla izpildaģentūru, kas izveidota ar Lēmumu 2007/60/EK, kurā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2008/593/EK, un būt tās pēcteči. Tai būtu jādarbojas saskaņā ar Regulā (EK) Nr. 58/2003 noteiktajiem vispārējiem statūtiem.

(13) Tāpēc būtu jāatceļ Lēmums 2007/60/EK un Lēmums 2008/593/EK, un būtu jānosaka pārejas noteikumi.

(14) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Izpildaģentūru komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Izveidošana

Ar šo tiek izveidota Inovācijas un tīklu izpildaģentūra (turpmāk “Aģentūra”), kas darbosies laikposmā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2024. gada 31. decembrim.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regula (ES) Nr. 1316/2013, ar ko izveido Eiropas infrastruktūras savienības instrumentu (OV L 348, 20.12.2013., 129. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regula (ES) Nr. 1291/2013, ar ko izveido pētniecības un inovācijas pamatprogrammu 2014.–2020. gadam “Apvārsnis 2020” (OV L 347, 20.12.2013., 104. lpp.), un Padomes 2013. gada 3. decembra Lēmums 2013/743/ES, ar ko izveido īpašo programmu, ar kuru īsteno pētniecības un inovāciju pamatprogrammu 2014.–2020. gadam “Apvārsnis 2020” (OV L 347, 20.12.2013., 965. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 20. jūnija Regula (EK) Nr. 680/2007, ar ko paredz vispārīgus noteikumus Kopienas finansiālā atbalsta piešķiršanai Eiropas transporta un enerģētikas tīklu jomā (OV L 162, 22.6.2007., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 24. oktobra Regula (EK) Nr. 1692/2006, ar ko izveido otro *Marco Polo* programmu Kopienas finansiālās palīdzības piešķiršanai, lai uzlabotu kravu autopārvadājumu sistēmas ekoloģiskās īpašības (*Marco Polo II*) (OV L 328, 24.11.2006., 1. lpp.).

Aģentūras statūtus reglamentē Regula (EK) Nr. 58/2003.

Aģentūra aizstāj izpildaģentūru, kas izveidota ar Lēmumu 2007/60/EK, kurā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2008/593/EK, un ir tās pēctece.

2. pants

Atrašanās vieta

Aģentūra atrodas Briselē.

3. pants

Mērķi un uzdevumi

1. Ar šo Aģentūrai tiek uzticēts īstenot šādu Savienības programmu daļas:

- a) Eiropas infrastruktūras savienošanas instruments;
- b) pamatprogrammas "Apvārsnis 2020" īpašās programmas III daļa "Sabiedrības problēmu risināšana".

Šo punktu piemēro saskaņā ar attiecīgo programmu un no tās spēkā stāšanās dienas.

2. Ar šo Aģentūrai tiek uzticēts īstenot pārņemtās šādu programmu daļas:

- a) Eiropas transporta tīkla programma;
- b) programma *Marco Polo*.

3. Aģentūra atbild par šādiem uzdevumiem, kas saistīti ar 1. un 2. punktā minēto Savienības programmu daļu īstenošanu:

- a) atsevišķu programmas īstenošanas posmu un konkrētu projektu dažu posmu pārvaldība, pamatojoties uz attiecīgajām Komisijas pieņemtajām darba programmām, ja Komisija deleģēšanas aktā tai ir piešķīrusi attiecīgas pilnvaras;
- b) budžeta izpildes dokumentu pieņemšana attiecībā uz ieņēmumiem un izdevumiem, kā arī visu to darbību veikšana, kas vajadzīgas, lai pārvaldītu attiecīgo programmu, ja Komisija deleģēšanas aktā tai ir piešķīrusi attiecīgas pilnvaras;
- c) atbalsta nodrošināšana attiecībā uz programmas īstenošanu, ja Komisija deleģēšanas aktā tai ir piešķīrusi attiecīgas pilnvaras.

4. pants

Amata pilnvaru laiks

1. Koordinācijas komitejas locekļus ieceļ uz diviem gadiem.

2. Aģentūras direktoru ieceļ uz pieciem gadiem.

5. pants

Uzraudzība un ziņošana

Aģentūra ir Komisijas uzraudzībā un regulāri ziņo Komisijai par tai uzticēto Savienības programmu vai to daļu īstenošanas gaitu, ievērojot deleģēšanas aktā paredzēto kārtību un ziņojumu iesniegšanas termiņus.

6. pants

Darbības budžeta izpilde

Darbības budžeta izpildi Aģentūra veic saskaņā ar Komisijas Regulas (EK) Nr. 1653/2004⁽¹⁾ noteikumiem.

7. pants

Atcelšana un pārejas noteikumi

1. Lēmumu 2007/60/EK, kas grozīts ar Lēmumu 2008/593/EK, atceļ no 2014. gada 1. janvāra. Atsauces uz atcelto lēmumu uzskata par atsaucēm uz šo lēmumu.

2. Uzskata, ka Aģentūra ir ar Lēmumu 2007/60/EK, kurā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2008/593/EK, izveidotās izpildaģentūras tiesību pārņēmēja.

3. Neskarot Lēmuma C(2013) 9235 28. panta 2. punktu, 29. panta 2. punktu, 30. pantu un 31. panta 2. punktu, šis lēmums neietekmē Aģentūrā strādājošo darbinieku, tostarp tās direktora, tiesības un pienākumus.

8. pants

Stāšanās spēkā

Šis lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2014. gada 1. janvāra.

Briselē, 2013. gada 23. decembrī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ Komisijas 2004. gada 21. septembra Regula (EK) Nr. 1653/2004 par finanšu tipa regulu izpildi aģentūrām, piemērojot Padomes Regulu (EK) Nr. 58/2003 par atsevišķu uzdevumu izpildi aģentūru statūtiem attiecībā uz Kopienas programmu pārvaldi (OV L 297, 22.9.2004., 6. lpp.).

TIESĪBU AKTI, KO PIEŅEM STRUKTŪRAS, KURAS IZVEIDOTAS AR STARPTAUTISKIEM NOLĪGUMIEM

ES UN IRĀKAS SADARBĪBAS PADOMES LĒMUMS Nr. 1/2013

(2013. gada 8. oktobris),

ar ko pieņem tās reglamentu un Sadarbības komitejas reglamentu

(2013/802/ES)

ES UN IRĀKAS SADARBĪBAS PADOME,

ņemot vērā Partnerības un sadarbības nolīgumu starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Irākas Republiku, no otras puses ("nolīgums"), un jo īpaši tā 111. pantu,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar nolīguma 117. pantu dažus tā noteikumus piemēro provizoriski no 2012. gada 1. augusta.
- (2) Lai veicinātu efektīvu nolīguma īstenošanu, tā institucionālā sistēma būtu jāizveido cik drīz vien iespējams. Sadarbības padomes ziņā ir pieņemt šajā nolūkā vajadzīgos pasākumus.
- (3) Nolīguma 111. panta 3. punktā paredzēts, ka Sadarbības padomei jāpieņem savs iekšējais reglaments. Lai Sadarbības komiteja varētu sākt darboties cik drīz vien iespējams, Sadarbības padomei ir jāizstrādā arī Sadarbības komitejas reglaments.

(4) Saskaņā ar Sadarbības padomes reglamenta 10. pantu Sadarbības padome var pieņemt lēmumus, izmantojot rakstisku procedūru.

(5) Ir nepieciešams pieņemt šo lēmumu, izmantojot rakstisku procedūru,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

Vienīgais pants

Ar šo pieņem Sadarbības padomes reglamentu un Sadarbības komitejas reglamentu, kā noteikts attiecīgi I un II pielikumā.

Briselē, 2013. gada 8. oktobrī

*ES un Irākas Sadarbības padomes vārdā –
priekšsēdētāja
C. ASHTON*

I PIELIKUMS

ES UN IRĀKAS SADARBĪBAS PADOMES REGLAMENTS

1. pants

Priekšsēdētājs

Sadarbības padomes priekšsēdētāja amatu uz 12 mēnešiem pārmaiņus ieņem Eiropas Savienības Ārlietu padomes priekšsēdētājs, kas pārstāv Eiropas Savienību un tās dalībvalstis, un Irākas ārlietu ministrs. Pirmais termiņš sākas pirmās Sadarbības padomes sanāksmes dienā un beidzas tā paša gada 31. decembrī.

2. pants

Sanāksmes

Sadarbības padomes sanāksmes notiek ministru līmenī reizi gadā. Ja puses par to vienojas, tad pēc jebkuras puses lūguma var rīkot Sadarbības padomes īpašās sanāksmes. Ja vien puses nav vienojušās citādi, visas Sadarbības padomes sanāksmes notiek ierastajā Eiropas Savienības Padomes sanāksmju vietā dienā, par kuru abas puses vienojušās. Sadarbības padomes sanāksmes kopīgi sasauc Sadarbības padomes sekretāri, saskaņojot tās ar priekšsēdētāju.

3. pants

Pārstāvība

Sadarbības padomes locekļus var pārstāvēt, ja viņi nevar apmeklēt sanāksmes. Ja loceklis vēlas būt šādi pārstāvēts, viņam jāpaziņo priekšsēdētājam sava pārstāvja vārds pirms sanāksmes, kurā viņam jābūt pārstāvētam. Sadarbības padomes locekļa pārstāvim ir visas tās pašas tiesības, kādas ir loceklim.

4. pants

Delegācijas

Sadarbības padomes locekļus var pavadīt amatpersonas. Priekšsēdētājam pirms katras sanāksmes paziņo paredzamo katras puses delegācijas sastāvu.

Eiropas Investīciju bankas pārstāvis piedalās Sadarbības padomes sanāksmēs kā novērotājs, ja darba kārtībā ir jautājumi, kas saistīti ar bankas darbību.

Vajadzības gadījumā un savstarpēji vienojoties, personas, kas ir eksperti vai kas pārstāv citas struktūras, var tikt uzaicinātas piedalīties Sadarbības padomes sanāksmēs kā novērotāji vai informācijas sniegšanai par konkrētu tematu.

5. pants

Sekretariāts

Eiropas Savienības Padomes Ģenerālsekretariāta pārstāvis un pārstāvis no Irākas pārstāvniecības Eiropas Savienībā kopīgi veic Sadarbības padomes sekretāru pienākumus.

6. pants

Korespondence

Sadarbības padomei adresēto korespondenci sūta Sadarbības padomes priekšsēdētājam uz Eiropas Savienības Padomes adresi.

Abi sekretāri nodrošina korespondences pārsūtīšanu Sadarbības padomes priekšsēdētājam un vajadzības gadījumā arī pārējiem Sadarbības padomes locekļiem. Pārsūtāmo korespondenci nosūta Komisijas Ģenerālsekretariātam, Eiropas Ārējās darbības dienestam, dalībvalstu pastāvīgajām pārstāvniecībām un Eiropas Savienības Padomes Ģenerālsekretariātam, kā arī Irākas pārstāvniecībai Eiropas Savienībā.

Abi sekretāri Sadarbības padomes priekšsēdētāja paziņojumus nosūta adresātiem un vajadzības gadījumā arī pārējiem Sadarbības padomes locekļiem, nosūtot uz otrajā daļā norādītajām adresēm.

7. pants

Sanāksmju atklātums

Ja nav nolemts citādi, Sadarbības padomes sanāksmes nav atklātas.

8. pants

Sanāksmju darba kārtība

1. Priekšsēdētājs sagatavo provizorisku darba kārtību katrai sanāksmei. Sadarbības padomes sekretāri to nosūta 6. pantā minētajiem adresātiem ne vēlāk kā 15 dienas pirms sanāksmes. Provizoriskajā darba kārtībā iekļauj jautājumus, attiecībā uz ko priekšsēdētājs ir saņēmis pieprasījumu par iekļaušanu attiecīgajā darba kārtībā ne vēlāk kā 21 dienu pirms sanāksmes sākuma, tomēr jautājumus iekļauj provizoriskajā darba kārtībā tikai tad, ja pamatojošie dokumenti nosūtīti sekretāriem ne vēlāk kā provizoriskās darba kārtības nosūtīšanas dienā. Sadarbības padome pieņem darba kārtību katras sanāksmes sākumā. Provizoriskajā darba kārtībā neesošu jautājumu var tajā iekļaut, ja abas puses par to vienojas.

2. Vienojoties ar abām pusēm, priekšsēdētājs var saīsināt 1. punktā norādītos termiņus, lai ņemtu vērā konkrētā gadījuma vajadzības.

9. pants

Protokols

Katras sanāksmes protokola projektu kopīgi sagatavo abi sekretāri. Protokolā par katru darba kārtības jautājumu parasti tiek norādīti:

- Sadarbības padomē iesniegtie dokumenti;
- paziņojumi, attiecībā uz kuriem Sadarbības padomes locekļi izteikuši lūgumu par to iekļaušanu;
- pieņemtie ieteikumi, paziņojumi, par kuriem panākta vienošanās, un pieņemtie secinājumi.

Protokola projektu iesniedz apstiprināšanai Sadarbības padomē. Pēc apstiprināšanas protokolu paraksta priekšsēdētājs un abi sekretāri. Protokolu nodod glabāšanai arhīvos Eiropas Savienības Padomes Ģenerālsekretariātā, kas darbojas kā nolīguma dokumentu depozitārs. Visiem 6. pantā minētajiem adresātiem nosūta šā reglamenta apliecinātas kopijas.

10. pants

Lēmumi un ieteikumi

1. Sadarbības padome pieņem lēmumus un sniedz ieteikumus, pusēm savstarpēji vienojoties. Gadījumi, kad Sadarbības padome var pieņemt lēmumus, ir norādīti nolīgumā.

Ja abas puses par to vienojas, Sadarbības padome var ar rakstisku procedūru pieņemt lēmumus vai sniegt ieteikumus. Ja Sadarbības padome nolēm j izmantot rakstisko procedūru, pēc pušu savstarpējas vienošanās var paredzēt termiņu, kura beigās Sadarbības padomes priekšsēdētājs saskaņā ar abu sekretāru ziņojumu var paziņot, vai ir panākta abu pušu vienošanās.

2. Sadarbības padomes lēmumus un ieteikumus nolīguma 111. panta nozīmē attiecīgi sauc par "Lēmumu" un "Ieteikumu", norādot kārtas numuru, to pieņemšanas datumu un iekļaujot to jomas aprakstu. Sadarbības padomes lēmumus un ieteikumus paraksta priekšsēdētājs, un tos apstiprina abi sekretāri. Lēmumus un ieteikumus izsūta visiem šā reglamenta 6. pantā minētajiem adresātiem. Katra puse var izlemt par Sadarbības padomes lēmumu un ieteikumu publicēšanu savā attiecīgajā oficiālajā izdevumā.

11. pants

Valodas

Sadarbības padomes oficiālās valodas ir abu pušu oficiālās valodas. Ja nav nolemts citādi, Sadarbības padome savos lēmumos un apspriedēs pamatojas uz dokumentiem, kas izstrādāti šajās valodās.

*12. pants***Izdevumi**

Eiropas Savienība un Irāka katra sedz izdevumus, kuri rodas saistībā ar dalību Sadarbības padomes sanāksmēs un attiecas uz darbiniekiem, ceļu un uzturēšanos, kā arī uz pasta un telekomunikāciju pakalpojumiem. Izdevumus, kas saistīti ar mutisko tulkošanu sanāksmēs, dokumentu tulkošanu un pavairošanu, sedz Eiropas Savienība, izņemot izdevumus, kas saistīti ar mutisko tulkošanu vai dokumentu tulkošanu Irākas valsts valodā vai no tās; šos izdevumus sedz Irāka. Pārējos izdevumus, kas saistīti ar sanāksmju organizēšanu, sedz tā puse, kur notiek sanāksmes.

*13. pants***Sadarbības komiteja**

1. Saskaņā ar nolīguma 112. pantu tiek izveidota Sadarbības komiteja, kuras mērķis ir palīdzēt Sadarbības padomei veikt tās uzdevumus. Tajā darbojas Eiropas Savienības pārstāvji, no vienas puses, un Irākas valdības pārstāvji, no otras puses, parasti augstāko civildienesta ierēdņu līmenī.

2. Sadarbības komiteja sagatavo Sadarbības padomes sanāksmes un apspriedes, vajadzības gadījumā īsteno Sadarbības padomes lēmumus un ieteikumus, kā arī nodrošina attiecību turpināšanos un nolīguma pareizu darbību kopumā. Komiteja izskata visus jautājumus, kurus tai iesniedz Sadarbības padome, kā arī visus citus jautājumus, kas var rasties, īstenojot nolīgumu. Tā iesniedz priekšlikumus vai arī jebkuru lēmumu un/vai ieteikumu projektus to pieņemšanai Sadarbības padomē.

Sadarbības padome var piešķirt Sadarbības komitejai kādas no savām pilnvarām.

3. Gadījumos, kad nolīgumā paredzēts pienākums vai iespēja konsultēties vai kad puses, savstarpēji vienojoties, nolēmj savstarpēji konsultēties, šāda konsultēšanās var notikt Sadarbības komitejā. Tā var turpināties Sadarbības padomē, abām pusēm par to vienojoties.

II PIELIKUMS

SADARBĪBAS KOMITEJAS REGLAMENTS

1. pants

Priekšsēdētājs

Sadarbības komitejas priekšsēdētāja amatu uz 12 mēnešiem pārmaiņus ieņem Eiropas Savienības pārstāvis un Irākas valdības pārstāvis.

Pirmais termiņš sākas pirmās Sadarbības padomes sanāksmes dienā un beidzas tā paša gada 31. decembrī.

2. pants

Sanāksmes

Sadarbības komitejas sanāksmes rīko pēc vajadzības, abām pusēm vienojoties, un vismaz reizi gadā. Katra Sadarbības komitejas sanāksme notiek laikā un vietā, par kuru ir vienojušās abas puses.

Sadarbības komitejas sanāksmes sasauc priekšsēdētājs. Sadarbības komitejas ikgadējā sanāksme tiek sasaukta pirms Sadarbības padomes ikgadējās sanāksmes. Tā būtu jāsasauc pietiekami laikus, lai dotu iespēju Sadarbības komitejai sagatavot Sadarbības padomes sanāksmi.

3. pants

Delegācijas

Priekšsēdētājam pirms katras sanāksmes paziņo paredzamo katras puses delegācijas sastāvu.

4. pants

Sekretariāts

Eiropas Ārējās darbības dienesta pārstāvis un Irākas valdības pārstāvis kopīgi veic Sadarbības komitejas sekretāru pienākumus. Visi šajā lēmumā minētie Sadarbības komitejas priekšsēdētājam adresētie un viņa izdotie paziņojumi ir nododami Sadarbības komitejas sekretāriem un Sadarbības padomes sekretāriem un priekšsēdētājam.

5. pants

Sanāksmju atklātums

Ja nav nolemts citādi, Sadarbības komitejas sanāksmes nav atklātas.

6. pants

Sanāksmju darba kārtība

1. Priekšsēdētājs sagatavo provizorisku darba kārtību katrai sanāksmei. Sadarbības komitejas sekretāri to nosūta 4. pantā minētajiem adresātiem ne vēlāk kā 15 dienas pirms sanāksmes.

Provizoriskajā darba kārtībā iekļauj jautājumus, par kuru iekļaušanu darba kārtībā priekšsēdētājs ir saņēmis lūgumu ne vēlāk kā 21 dienu pirms sanāksmes, tomēr jautājumus iekļauj provizoriskajā darba kārtībā vienīgi tad, ja pamatojošie dokumenti nosūtīti sekretāriem ne vēlāk kā provizoriskās darba kārtības nosūtīšanas dienā.

Sadarbības komiteja var uzaicināt savās sanāksmēs piedalīties ekspertus, lai viņi sniegtu informāciju par konkrētiem jautājumiem.

Sadarbības komiteja pieņem darba kārtību katras sanāksmes sākumā. Provizoriskajā darba kārtībā neesošu jautājumu var tajā iekļaut, ja abas puses par to vienojas.

2. Pēc vienošanās ar abām pusēm priekšsēdētājs var saīsināt 1. punktā norādītos termiņus, lai ņemtu vērā vajadzības kādā konkrētā gadījumā.

7. pants

Protokols

Par katru sanāksmi sastāda protokolu, pamatojoties uz priekšsēdētāja kopsavilkumu attiecībā uz Sadarbības komitejas sanāksmes laikā izdarītajiem secinājumiem. Kad Sadarbības komiteja ir apstiprinājusi protokolu, to paraksta priekšsēdētājs un sekretāri, un to saglabā katra puse. Protokola kopiju nosūta visiem 4. pantā minētajiem adresātiem.

*8. pants***Lēmumi un ieteikumi**

Īpašos gadījumos, kad Sadarbības padome pilnvaro Sadarbības komiteju pieņemt konkrētus lēmumus/ieteikumus saskaņā ar Sadarbības padomes reglamenta 13. panta 2. punktu, šos tiesību aktus attiecīgi sauc par "Lēmumu" un "Ieteikumu", norādot kārtas numuru, to pieņemšanas datumu un iekļaujot to jomas aprakstu. Sadarbības komitejas lēmumus un ieteikumus pieņem, pusēm savstarpēji vienojoties.

Ja abas puses par to vienojas, Sadarbības komiteja var ar rakstisku procedūru pieņemt lēmumus vai sniegt ieteikumus. Ja Sadarbības komiteja nolēmj izmantot rakstisko procedūru, pēc pušu savstarpējas vienošanās var paredzēt termiņu, kura beigās Sadarbības komitejas priekšsēdētājs saskaņā ar abu sekretāru ziņojumu var paziņot, vai ir panākta abu pušu vienošanās.

Sadarbības komitejas lēmumus un ieteikumus paraksta priekšsēdētājs, to autentiskumu apliecina abi sekretāri, un tos nosūta visiem šā reglamenta 4. pantā minētajiem adresātiem. Katra puse var izlemt par Sadarbības komitejas lēmumu un ieteikumu publicēšanu savā attiecīgajā oficiālajā izdevumā.

*9. pants***Izdevumi**

Eiropas Savienība un Irāka katra sedz izdevumus, kuri rodas saistībā ar dalību Sadarbības komitejas sanāksmēs un attiecas uz darbiniekiem, ceļu un uzturēšanos, kā arī uz pasta un telekomunikāciju pakalpojumiem. Izdevumus, kas saistīti ar mutisko tulkošanu sanāksmēs, dokumentu tulkošanu un pavairošanu, sedz Eiropas Savienība, izņemot izdevumus, kas saistīti ar mutisko tulkošanu vai dokumentu tulkošanu Irākas valsts valodā vai no tās; šos izdevumus sedz Irāka. Pārējos izdevumus, kas saistīti ar sanāksmju organizēšanu, sedz tā puse, kur notiek sanāksmes.

*10. pants***Apakškomitejas un specializētas grupas**

Saskaņā ar Sadarbības padomes reglamenta 13. pantu Sadarbības komiteja var nolemt izveidot apakškomitejas vai specializētas darba grupas, kas darbojas Sadarbības komitejas pakļautībā un sniedz tai pārskatu pēc katras sanāksmes. Sadarbības komiteja var pieņemt lēmumu likvidēt jebkuru no apakškomitejām vai darba grupām, pieņemt vai grozīt to pilnvaras vai izveidot citas apakškomitejas vai darba grupas, kuras palīdzētu Sadarbības komitejai veikt tās uzdevumus. Šīs apakškomitejas un darba grupas nav pilnvarotas pieņemt lēmumus.

ES UN IRĀKAS SADARBĪBAS PADOMES LĒMUMS Nr. 2/2013**(2013. gada 8. oktobris)****par triju specializēto apakškomiteju izveidi un to pilnvaru pieņemšanu**

(2013/803/ES)

ES UN IRĀKAS SADARBĪBAS PADOME,

ņemot vērā Partnerības un sadarbības nolīgumu starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Irākas Republiku, no otras puses ⁽¹⁾ (turpmāk “nolīgums”), un jo īpaši tā 112. pantu,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar nolīguma 117. pantu daži tā noteikumi ir piemēroti provizoriski no 2012. gada 1. augusta.
- (2) Lai veicinātu efektīvu nolīguma īstenošanu, tā institucionālā sistēma būtu jāizveido cik drīz vien iespējams.
- (3) Nolīguma 112. pantā paredzēts, ka Sadarbības komitejai jāpalīdz Sadarbības padomei tās uzdevumu veikšanā un padome var nolemt izveidot jebkādu citu specializētu apakškomiteju vai struktūru, kas var palīdzēt veikt tās uzdevumus, un tai jānosaka minēto apakškomiteju vai struktūru sastāvs, uzdevumi un to, kā tās darbojas.
- (4) Lai nodrošinātu ekspertu līmeņa diskusijas par galvenajām jomām, uz kurām attiecas nolīguma provizorisksa piemērošana, būtu jāizveido trīs apakškomitejas. Pēc pušu vienošanās gan apakškomiteju sarakstu, gan atsevišķu apakškomiteju darbības jomu var mainīt.

(5) Saskaņā ar Sadarbības padomes reglamenta 10. pantu Sadarbības padome var pieņemt lēmumus, izmantojot rakstisku procedūru.

(6) Lai apakškomitejas varētu laikus sākt darboties, ir nepieciešams pieņemt šo lēmumu, izmantojot rakstisku procedūru,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

Vienīgais pants

Ar šo izveido I pielikumā uzskaitītās apakškomitejas.

Ar šo pieņem apakškomiteju pilnvaras, kā noteikts II pielikumā.

Briselē, 2013. gada 8. oktobrī

ES un Irākas Sadarbības padomes vārdā –
priekšsēdētāja
C. ASHTON

⁽¹⁾ OV L 204., 31.7.2012., 20. lpp.

*I PIELIKUMS***ES UN IRĀKAS SADARBĪBAS PADOME****Izveidotās apakškomitejas**

- 1) Cilvēktiesību un demokrātijas apakškomiteja
- 2) Tirdzniecības un ar to saistīto jautājumu apakškomiteja
- 3) Enerģētikas un ar to saistīto jautājumu apakškomiteja

II PIELIKUMS

Pilnvaras apakškomitejām, kas izveidotas I pielikumā saskaņā ar Partnerības un sadarbības nolīgumu starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Irākas Republiku, no otras puses

1. pants

Katra apakškomiteja savās sanāksmēs var izskatīt Partnerības un sadarbības nolīguma īstenošanu kādā no jomām vai visās jomās, kas attiecas uz šo komiteju.

Apakškomitejas var arī apspriest jautājumus vai īpašus projektus, kas saistīti ar attiecīgo divpusējās sadarbības jomu.

Var izskatīt atsevišķus gadījumus, ja to pieprasa jebkura no pusēm.

2. pants

Apakškomitejas strādā Sadarbības komitejas pakļautībā. Pēc katras sanāksmes tās ziņo un savus secinājumus iesniedz Sadarbības komitejai.

3. pants

Apakškomitejas dalībnieki ir pušu pārstāvji.

Abām pusēm vienojoties, apakškomitejas pēc vajadzības var uzaicināt uz savām sanāksmēm ekspertus un attiecīgā gadījumā var uzklaut tos par konkrētiem apakškomitejas sanāksmju darba kārtības punktiem.

4. pants

Saskaņā ar noteikumiem par Sadarbības komitejas pārmaiņus prezidentūru apakškomitejas priekšsēdētāja amatu pārmaiņus ieņem Eiropas Savienības pārstāvis, no vienas puses, un Irākas valdības pārstāvis, no otras puses.

5. pants

Eiropas Ārējās darbības dienesta pārstāvis un Irākas Republikas valdības pārstāvis kopīgi veic apakškomitejas pastāvīgo sekretāru pienākumus. Visus paziņojumus, kas attiecas uz konkrētu apakškomiteju, nosūta abiem pastāvīgajiem sekretāriem.

6. pants

Apakškomitejas, pusēm vienojoties un pamatojoties uz jebkuras puses rakstisku lūgumu, sanāk tik bieži, cik tas ir nepieciešams, bet ne retāk kā reizi gadā. Katra sanāksme notiek laikā un vietā, par ko vienojušās abas puses.

Pēc tam, kad saņemts kādas puses pieprasījums par apakškomitejas sanāksmes sasaukšanu, otras puses pastāvīgais sekretārs atbild 15 darba dienu laikā.

Īpašas steidzamības gadījumā, abām pusēm vienojoties, apakškomitejas sanāksmi var sasaukt īsākā laikā.

Pirms katras sanāksmes priekšsēdētājam tiek paziņots abu pušu paredzētais delegācijas sastāvs.

Apakškomitejas sanāksmes kopīgi sasauk abi pastāvīgie sekretāri, darbojoties ar Sadarbības komitejas sekretāru piekrišanu.

7. pants

Pastāvīgajiem sekretāriem darba kārtībā iekļaujamus jautājumus iesniedz vismaz 15 darba dienas pirms attiecīgās apakškomitejas sanāksmes. Visus pamatojošos dokumentus iesniedz pastāvīgajiem sekretāriem vēlākais 10 darba dienas pirms minētās sanāksmes.

Pamatojoties uz šiem jautājumiem, izstrādā provizorisks darba kārtību un ne vēlāk kā piecas darba dienas pirms minētās apakškomitejas sanāksmes to kopā ar pieejamiem pamatojošiem dokumentiem nosūta Sadarbības komitejas sekretāriem un dalībvalstu pastāvīgajām pārstāvniecībām. Izņēmuma gadījumos, rakstiski vienojoties abiem pastāvīgajiem sekretāriem, jautājumi darba kārtībā var tikt iekļauti īsākā laikposmā.

8. pants

Ja netiek nolemts citādi, apakškomitejas sanāksmes nav atklātas.

9. pants

Katrā sanāksmē raksta protokolu. Katras apakškomitejas sanāksmes protokola eksemplārs un secinājumi tiek nosūtīti Sadarbības komitejas sekretāriem. Arī dalībvalstu pastāvīgajām pārstāvniecībām tiek nosūtīti šādi eksemplāri.

ES UN MAROKAS ASOCIĀCIJAS PADOMES IETEIKUMS Nr. 1/2013

(2013. gada 16. decembris)

par ES un Marokas EKP rīcības plāna īstenošanu, ar ko tiek īstenots īpašais statuss (2013.–2017. g.)

ES UN MAROKAS ASOCIĀCIJAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumu par asociācijas izveidi starp Eiropas Kopienām un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Marokas Karalisti, no otras puses, un jo īpaši tā 80. pantu,

tā kā:

- (1) Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīguma 80. pants pilnvaro Asociācijas padomi sniegt piemērotus ieteikumus nolīguma mērķu sasniegšanai.
- (2) Saskaņā ar Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīguma 90. pantu Pusēm ir jāveic visi vispārējie vai konkrētie pasākumi, kuri vajadzīgi, lai izpildītu saistības, kas izriet no nolīguma, un jānodrošina, lai minētajā nolīgumā izvirzītie mērķi tiktu sasniegti.
- (3) Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīguma Puses ir vienojušās par tekstu ES un Marokas Eiropas kaimiņattiecību politikas (EKP) rīcības plānam, ar ko tiek īstenots īpašais statuss (2013.–2017. g.).
- (4) Ar ES un Marokas EKP rīcības plānu atbalstīs Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīguma īstenošanu, pēc pušu vienošanās izstrādājot un pieņemot konkrētus pasākumus, ar ko sniedz praktiskus ieteikumus nolīguma īstenošanai.

- (5) ES un Marokas EKP Rīcības plānam ir divi mērķi – noteikt konkrētus pasākumus Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumā noteikto pušu saistību izpildei un nodrošināt plašāku regulējumu ES un Marokas attiecību tālākai nostiprināšanai, lai panāktu augstāku ekonomikas integrācijas pakāpi un politiskās sadarbības padziļināšanu atbilstīgi Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīguma vispārīgajiem mērķiem,

IR PIEŅĒMUSI ŠO IETEIKUMU.

Vienīgais pants

Asociācijas padome iesaka Pusēm īstenot ES un Marokas EKP rīcības plānu, ar kuru tiek īstenots īpašais statuss (2013.–2017. g.) ⁽¹⁾, ciktāl īstenošana ir vērsta uz to mērķu sasniegšanu, kuri ir izvirzīti Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumā par asociācijas izveidi starp Eiropas Kopienām un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Marokas Karalisti, no otras puses.

Briselē, 2013. gada 16. decembrī

*Asociācijas padomes vārdā –
priekšsēdētājs
S. MEZOUAR*

⁽¹⁾ Skatīt dokumentu ST 17584/13 [http:// register.consilium.europa.eu](http://register.consilium.europa.eu)

KOPIENAS UN ŠVEICES IEKŠZEMES TRANSPORTA KOMITEJAS LĒMUMS Nr. 1/2013

(2013. gada 6. decembris),

ar ko groza Eiropas Kopienas un Šveices Konfederācijas nolīguma par preču un pasažieru pārvadāšanu pa dzelzceļu un autoceļiem 1. Pielikumu

(2013/804/ES)

KOMITEJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas un Šveices Konfederācijas nolīgumu par preču un pasažieru pārvadāšanu pa dzelzceļu un autoceļiem (turpmāk - nolīgums) un jo īpaši tā 52. panta 4. punktu,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar nolīguma 52. panta 4. punkta pirmo ievilkumu Apvienotajai komitejai jāpieņem lēmumi par 1. pielikuma pārskatīšanu.
- (2) Jaunākie labojumi 1. pielikumā izdarīti ar Apvienotās komitejas 2010. gada 22. decembra Lēmumu Nr. 1/2010.
- (3) Eiropas Savienībā ir pieņemti jauni tiesību akti jomās, uz kurām attiecas nolīgums. Tāpēc 1. pielikuma teksts būtu jāpārskata, lai ņemtu vērā attiecīgās izmaiņas Eiropas Savienības tiesību aktos. Juridiskās skaidrības un vienkāršošanas labad ir ieteicams aizstāt Nolīguma 1. pielikumu ar šā lēmuma pielikuma tekstu,

IR NOLĒMUSI ŠĀDI.

1. pants

Nolīguma 1. pielikumu aizstāj ar šā lēmuma pielikuma tekstu.

2. pants

1. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/49/EK ⁽¹⁾ piemērošanas nolūkos, pamatojoties uz savstarpīgumu, tiek atzīti:

- a) valsts drošības iestādes piešķirti drošības sertifikāti saskaņā ar 10. panta 2. punkta a) apakšpunktu;
- b) valsts drošības iestādes, kuras izveidotas Šveices Konfederācijā un Eiropas Savienībā, saskaņā ar 16. pantu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīva 2004/49/EK par drošību Kopienas dzelzceļos, un par Padomes Direktīvas 95/18/EK par dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu licencēšanu un Direktīvas 2001/14/EK par dzelzceļa infrastruktūras jaudas sadali un maksas iekasēšanu par dzelzceļa infrastruktūras izmantošanu un drošības sertifikāciju grozījumiem (Dzelzceļu drošības direktīva) (OV L 164, 30.4.2004., 44. lpp.).

2. Saskaņā ar Direktīvas 2004/49/EK 8. panta 2. un 4. punktu Šveices Konfederācija un Eiropas Savienība informē cita citu par valsts drošības noteikumiem un regulāri dara zināmus to grozījumus, lai tos nodotu dzelzceļa nozares un pārvadājumu uzņēmumu rīcībā.

3. pants

1. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/57/EK ⁽²⁾ piemērošanas nolūkos, pamatojoties uz savstarpīgumu, tiek atzīti:

- a) atbilstības deklarācijas vai deklarācijas par piemērotību lietošanai, kuras sagatavojis ražotājs vai tā pilnvarotais pārstāvis, kā paredzēts 11. pantā un definēts IV pielikumā;
- b) verificācijas sertifikāti, kurus izdevušas Šveicē vai Eiropas Savienības dalībvalstī akreditētas vai atzītas paziņotās iestādes, kā paredzēts VI pielikuma 2.3. punktā;
- c) verificācijas deklarācijas, ko sagatavojis līgumslēdzējs subjekts vai ražotājs, vai to pilnvarotais pārstāvis, kā paredzēts 18. panta 1. punktā un definēts V pielikumā;
- d) apakšsistēmu un ritekļu ekspluatācijas atļaujas, tostarp atļaujas, kas piešķirtas pirms 2008. gada 19. jūlija, jo īpaši saskaņā ar RIC un RIV, kā arī ritekļu tipa apstiprinājumi, ko piešķirušas valsts drošības iestādes, kā paredzēts V nodaļā;
- e) Šveices Konfederācijas un Eiropas Savienības atbilstības novērtēšanas iestāžu saraksts, kā paredzēts 28. pantā.

2. Saskaņā ar Direktīvas 2008/57/EK 9. panta 2. punktu un 17. panta 3. punktu Šveices Konfederācija un Eiropas Savienība informē cita citu par valsts tehniskajiem un ekspluatācijas noteikumiem, kas papildina vai atšķiras no attiecīgajiem ES noteikumiem, un regulāri dara zināmus to grozījumus.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Direktīva 2008/57/EK par dzelzceļa sistēmas savstarpēju izmantojamību Kopienā (OV L 191, 18.7.2008., 1. lpp.).

3. Saskaņā ar Direktīvas 2008/57/EK 28. panta 1. punktu Šveices Konfederācija ziņo Eiropas Komisijai par Šveices Konfederācijas atbilstības novērtēšanās iestādēm. Eiropas Komisija publicē šo informāciju savā tīmekļa vietnē, uzskaitot šīs iestādes (NANDO informācijas sistēma).

4. pants

Šis lēmums stājas spēkā 2014. gada 1. janvārī.

Briselē, 2013. gada 6. decembrī

Eiropas Savienības vārdā –
Priekšsēdētājs
Fotis KARAMITSOS

Šveices Konfederācijas vārdā –
Šveices delegācijas vadītājs
Peter FÜGLISTALER

PIELIKUMS

"1. PIELIKUMS

PIEMĒROJAMIE NOTEIKUMI

Saskaņā ar šā nolīguma 52. panta 6. punkta prasībām Šveice piemēro juridiskos noteikumus, kas līdzvērtīgi turpmāk minētajiem noteikumiem.

Attiecīgie Savienības tiesību aktu noteikumi

1. SADAĻA – ATĻAUJA VEIKT PROFESIONĀLO DARBĪBU

- Padomes 1996. gada 29. aprīļa Direktīva 96/26/EK par atļaušanu kravu autopārvadātājiem un pasažieru autopārvadātājiem veikt profesionālo darbību un par diplomu, sertifikātu un citu kvalifikāciju apliecinošo dokumentu savstarpēju atzīšanu, lai veicinātu šo pārvadātāju tiesības veikt uzņēmējdarbību iekšzemes un starptautisko autopārvadājumu nozarē (OV L 124, 23.5.1996., 1. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes 1998. gada 1. oktobra Direktīvu 98/76/EK (OV L 277, 14.10.1998., 17. lpp.).

2. SADAĻA – SOCIĀLĀS PRASĪBAS

- Padomes 1985. gada 20. decembra Regula (EEK) Nr. 3821/85 par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā (OV L 370, 31.12.1985., 8. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas 2009. gada 16. decembra Regulu (ES) Nr. 1266/2009 (OV L 339, 22.12.2009., 3. lpp.).
- Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 1. marta Regula (EK) Nr. 484/2002, ar ko groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 881/92 un Padomes Regulu (EEK) Nr. 3118/93, ieviešot vadītāja apliecību (OV L 76, 19.3.2002., 1. lpp.).

Šā nolīguma nolūkos:

- a) piemēro tikai Regulas (EK) Nr. 484/2002 1. pantu;
- b) Eiropas Kopiena un Šveices Konfederācija atbrīvo no pienākuma iegūt autovadītāja atestātu visus Šveices Konfederācijas, Eiropas Kopienas dalībvalstu un Eiropas Ekonomikas zonas dalībvalstu pilsoņus;
- c) Šveices Konfederācija no pienākuma iegūt autovadītāja atestātu b) apakšpunktā neminēto valstu pilsoņus var atbrīvot tikai pēc apspriešanās ar Eiropas Kopieni un pēc tās piekrišanas saņemšanas.
- Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 11. marta Direktīva 2002/15/EK par darba laika organizēšanu personām, kas ir autotransporta apkalpes locekļi (OV L 80, 23.3.2002., 35. lpp.).
- Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 15. jūlija Direktīva 2003/59/EK par dažu kravu vai pasažieru pārvadāšanai paredzētu autotransporta līdzekļu vadītāju sākotnējās kvalifikācijas iegūšanu un periodisku apmācību, par Padomes Regulas (EEK) Nr. 3820/85 un Padomes Direktīvas 91/439/EEK grozīšanu un Padomes Direktīvas 76/914/EEK atcelšanu (OV L 226, 10.9.2003., 4. lpp.).
- Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Regula (EK) Nr. 561/2006, ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu, groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 3821/85 un Padomes Regulu (EK) Nr. 2135/98 un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 3820/85 (OV L 102, 11.4.2006., 1. lpp.).
- Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Direktīva 2006/22/EK par minimālajiem nosacījumiem Padomes Regulu (EEK) Nr. 3820/85 un (EEK) Nr. 3821/85 īstenošanai saistībā ar sociālās jomas tiesību aktiem attiecībā uz darbībām autotransporta jomā un par Padomes Direktīvas 88/599/EEK atcelšanu (OV L 102, 11.4.2006., 35. lpp.), 2009. gada 30. janvāra Direktīvu 2009/5/EK (OV L 29, 31.1.2009., 45. lpp.).
- Komisijas 2010. gada 1. jūlija Regula (ES) Nr. 581/2010 par maksimālajiem termiņiem, kuros jāveic attiecīgo datu lejupielāde no transportlīdzekļa datu saglabāšanas ierīces un vadītāja kartes (OV L 168, 2.7.2010., 16. lpp.).

3. SADAĻA – TEHNISKĀS PRASĪBAS

Motorizētie transportlīdzekļi

- Padomes 1970. gada 6. februāra Direktīva 70/157/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu pieļaujamo trokšņu līmeni un izplūdes gāzu sistēmu (OV L 42, 23.2.1970., 16. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas 2007. gada 14. jūnija Direktīvu 2007/34/EK (OV L 155, 15.6.2007., 49. lpp.).

- Padomes 1987. gada 3. decembra Direktīva 88/77/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pasākumiem, kas jāveic, lai samazinātu gāzveida un daļiņveida piesārņotāju emisiju no kompresijaizdedzes motoriem, kuri paredzēti transportlīdzekļiem, un gāzveida piesārņotāju emisiju no dzirksteļizdedzes motoriem, ko darbina ar dabasgāzi vai sašķidrinātu naftas gāzi un kas paredzēti transportlīdzekļiem (OV L 36, 9.2.1988., 33. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas 2001. gada 10. aprīļa Direktīvu 2001/27/EK (OV L 107, 18.4.2001., 10. lpp.).
- Padomes 1991. gada 16. decembra Direktīva 91/671/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz obligātu drošības jostas izmantošanu transportlīdzekļos, kas sver mazāk nekā 3,5 tonnas (OV L 373, 31.12.1991., 26. lpp.), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 8. aprīļa Direktīvu 2003/20/EK (OV L 115, 9.5.2003., 63. lpp.).
- Padomes 1992. gada 10. februāra Direktīva 92/6/EEK par ātruma ierobežošanas ierīču uzstādīšanu un izmantošanu noteiktu kategoriju transportlīdzekļos Kopienā (OV L 57, 2.3.1992., 27. lpp.), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 5. novembra Direktīvu 2002/85/EK (OV L 327, 4.12.2002., 8. lpp.).
- Padomes 1992. gada 31. marta Direktīva 92/24/EEK par ātruma ierobežošanas ierīcēm vai līdzīgām ātruma ierobežošanas sistēmām dažu kategoriju mehāniskos transportlīdzekļos (OV L 129, 14.5.1992., 154. lpp.), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Direktīvu 2004/11/EK (OV L 44, 14.2.2004., 19. lpp.).
- Padomes 1996. gada 25. jūlija Direktīva 96/53/EK, ar kuru paredz noteiktu Kopienā izmantotu transportlīdzekļu maksimālos pieļaujamos gabarītus iekšzemes un starptautiskajos autopārvadājumos, kā arī šo transportlīdzekļu maksimālo pieļaujamo masu starptautiskajos autopārvadājumos (OV L 235, 17.9.1996., 59. lpp.), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 18. februāra Direktīvu 2002/7/EK (OV L 67, 9.3.2002., 47. lpp.).
- Padomes 1998. gada 3. novembra Regula (EK) Nr. 2411/98 par mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju reģistrācijas dalībvalsts pazišanas zīmes atzīšanu Kopienas iekšējā satiksmē (OV L 299, 10.11.1998., 1. lpp.).
- Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 6. jūnija Direktīva 2000/30/EK par Kopienā izmantotu komerciālo transportlīdzekļu tehniskām pārbaudēm uz ceļiem (OV L 203, 10.8.2000., 1. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas 2010. gada 5. jūlija Direktīvu 2010/47/ES (OV L 173, 8.7.2010., 33. lpp.).
- Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 28. septembra Direktīva 2005/55/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pasākumiem, kas jāveic, lai samazinātu gāzveida un daļiņveida piesārņotāju emisiju no kompresijaizdedzes motoriem, kuri paredzēti transportlīdzekļiem, un gāzveida piesārņotāju emisiju no dzirksteļizdedzes motoriem, ko darbina ar dabasgāzi vai sašķidrinātu naftas gāzi un kas paredzēti transportlīdzekļiem (OV L 275, 20.10.2005., 1. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas 2008. gada 18. jūlija Direktīvu 2008/74/EK (OV L 192, 19.7.2008., 51. lpp.).
- Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 6. maija Direktīva 2009/40/EK par mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju tehniskajām apskatēm (pārstrādāta versija) (OV L 141, 6.6.2009., 12. lpp.).
- Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 18. jūnija Regula (EK) Nr. 595/2009 par mehānisko transportlīdzekļu un motoru tipa apstiprinājumu attiecībā uz lielas celspējas/kravnesības transportlīdzekļu radītām emisijām (*Euro VI*), par piekļuvi transportlīdzekļu remonta un tehniskās apkopes informācijai, par grozījumiem Regulā (EK) Nr. 715/2007 un Direktīvā 2007/46/EK un par Direktīvu 80/1269/EEK, 2005/55/EK un 2005/78/EK atcelšanu (OV L 188, 18.7.2009., 1. lpp.), kas grozīta ar Komisijas 2011. gada 25. maija Regulu (ES) Nr. 582/2011 (OV L 167, 25.6.2011., 1. lpp.).
- Komisijas 2011. gada 25. maija Regula (ES) Nr. 582/2011, ar ko īsteno un groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 595/2009 attiecībā uz lielas celspējas/kravnesības transportlīdzekļu radītām emisijām (*Euro VI*) un groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2007/46/EK I un III pielikumu (OV L 167, 25.6.2011., 1. lpp.), kas grozīta ar Komisijas 2012. gada 23. janvāra Regulu (ES) Nr. 64/2012 (OV L 28, 31.1.2012., 1. lpp.).

Bīstamo kravu pārvadājumi

- Padomes 1995. gada 6. oktobra Direktīva 95/50/EK par vienotu kārtību, kādā pārbauda bīstamo kravu pārvadāšanu pa autoceļiem (OV L 249, 17.10.1995., 35. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Direktīvu 2008/54/EK (OV L 162, 21.6.2008., 11. lpp.).

- Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 24. septembra Direktīva 2008/68/EK par bīstamo kravu iekšzemes pārvadājumiem (OV L 260, 30.9.2008., 13. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas 2012. gada 3. decembra Direktīvu 2012/45/ES (OV L 332, 4.12.2012., 18. lpp.).

Šā nolīguma mērķiem Šveicē piemēro šādas Direktīvas 2008/68/EK atkāpes:

1. Autotransports

Atkāpes attiecībā uz Šveici saskaņā ar 6. panta 2. punkta a) apakšpunktu 2008. gada 24. septembra Direktīvā 2008/68/EK par iekšzemes bīstamo kravu pārvadājumiem.

RO - a - CH - 1

Par: dīzeļdegvielas un mazuta ar ANO klasifikācijas numuru 1202 pārvadājumiem autocisternās.

Atsauce uz šīs direktīvas I pielikuma I.1. iedaļu: 1.1.3.6. un 6.8.

Direktīvas pielikuma saturs: izņēmumi, kas attiecas uz pārvadātajiem daudzumiem uz vienu transporta vienību, noteikumi par cisternu konstrukciju.

Valsts tiesību aktu saturs: autocisternām, kuru uzbūve neatbilst 6.8., bet kuras ir būvētas saskaņā ar valsts tiesību aktiem, kuru tilpums ir mazāks par 1 210 l vai vienāds ar to un kuras izmanto, lai pārvadātu mazutu vai dīzeļdegvielu ar ANO klasifikācijas numuru 1202, var piemērot izņēmumus, kas iekļauti 1.1.3.6. ADR.

Sākotnējā atsauce uz valsts tiesību aktiem: 1. papildinājuma 1.1.3.6.3. punkta b) apakšpunkts un 6.14. punkts Rīkojumā par bīstamu kravu pārvadāšanu pa autoceļiem (SDR; RS 741621).

Spēkā līdz: 2017. gada 1. janvārim.

RO - a - CH - 2

Par: atbrīvojumu no prasības pēc pārvadājuma dokumenta dažiem 1.1.3.6. punktā definēto bīstamo kravu daudzumiem.

Atsauce uz šīs direktīvas I pielikuma I.1. iedaļu: 1.1.3.6. un 5.4.1.

Direktīvas pielikuma saturs: pienākums līdzī vest pārvadājuma dokumentu.

Valsts tiesību aktu saturs: uz tādu neiztīrītu tukšu cisternu, kas pieder 4. transporta kategorijai, un piepildītu vai tukšu gāzes balonu elpošanas aparātiem lietošanai avārijas dienestu vai niršanas ekipējumā, kas nepārsniedz noteiktos ierobežojumus, kas noteikti 1.1.3.6. punktā, pārvadājumiem neattiecas pienākums līdzī vest pārvadājuma dokumentu, kas paredzēts 5.4.1. punktā.

Sākotnējā atsauce uz valsts tiesību aktiem: Rīkojuma par bīstamu kravu pārvadāšanu pa autoceļiem 1. papildinājuma 1.1.3.6.3. punkta c) apakšpunkts (SDR; RS 741621).

Spēkā līdz: 2017. gada 1. janvārim.

RO - a - CH - 3

Par: neiztīrītu tukšu tvertņu pārvadājumiem, ko veic uzņēmumi, kas apkalpo ūdenim bīstamu šķidrumu glabātavas.

Atsauce uz šīs direktīvas I pielikuma I.1. iedaļu: 6.5., 6.8. un 8.2., un 9.

Direktīvas pielikuma saturs: tvertņu un transportlīdzekļu konstrukcija, aprīkošana un pārbaude. Autovadītāju apmācība.

Valsts tiesību aktu saturs: uz transportlīdzekļiem un neiztīrītām tukšām cisternām vai tvertnēm, ko izmanto uzņēmumi, kas apkalpo ūdenim bīstamu šķidrumu glabātavas, lai saturētu šķidrumus, kamēr stacionārās tvertnes tiek apkalpotas, neattiecas konstrukcijas, aprīkojuma un pārbaudes noteikumi vai marķēšanas un oranžās numurzīmes identifikācijas noteikumi, kā noteikts ADR. Uz tiem attiecas īpaši marķēšanas un identifikācijas noteikumi, kā arī transportlīdzekļa vadītājam nav obligāti jāievēro apmācību prasība, kas noteikta 8.2. sadaļā.

Sākotnējā atsauce uz valsts tiesību aktiem: Rīkojuma par bīstamu kravu pārvadāšanu pa autoceļiem 1. papildinājuma 1.1.3.6.3.10. punkts (SDR; RS 741621).

Spēkā līdz: 2017. gada 1. janvārim.

Atkāpes attiecībā uz Šveici saskaņā ar 6. panta 2. punkta b) apakšpunkta i) punktu 2008. gada 24. septembra Direktīvā 2008/68/EK par iekšzemes bīstamo kravu pārvadājumiem.

RO - bi - CH - 1

Par: bīstamu kravu saturošu iekšzemes atkritumu pārvadājumiem uz atkritumu apglabāšanas iekārtām.

Atsauce uz šīs direktīvas I pielikuma I.1. iedaļu: 2., 4.1.10., 5.2. un 5.4.

Direktīvas pielikuma saturs: klasifikācija, kombinētais iepakojums, marķēšana un etiķetēšana, dokumentācija.

Valsts tiesību aktu saturs: noteikumi ietver nolikumus attiecībā uz vienkāršotu kompetentās iestādes atzīta eksperta veiktu tādu iekšzemes sadzīves atkritumu klasificēšanu, kas satur (iekšzemes) bīstamo kravu, atbilstošām tvertnēm un vadītāju apmācību. Sadzīves atkritumus, ko eksperts nevar klasificēt, drīkst pārvest uz pārstrādes centru mazos daudzumos, kas identificēti ar iepakojuma un transporta vienības numuru.

Sākotnējā atsauce uz valsts tiesību aktiem: Rīkojuma par bīstamu kravu pārvadāšanu pa autoceļiem 1. papildinājuma 1.1.3.7. punkts (SDR; RS 741621).

Piezīmes: šos noteikumus var piemērot tikai iekšzemes bīstamu kravu saturošiem sadzīves atkritumu pārvadājumiem no valsts pārstrādes vietām uz atkritumu apglabāšanas iekārtām.

Spēkā līdz: 2017. gada 1. janvārim.

RO - bi - CH - 2

Par: ar uguņošanu saistītas kravas pārvešanu atpakaļ.

Atsauce uz šīs direktīvas I pielikuma I.1. iedaļu: 2.1.2., 5.4.

Direktīvas pielikuma saturs: klasifikācija un dokumentācija.

Valsts tiesību aktu saturs: ar mērķi atvieglot tādas ar uguņošanu saistītas kravas pārvešanu no mazumtirgotājiem pie piegādātājiem, kurai ir ANO klasifikācijas numuri 0335, 0336 un 0337, ir paredzēti izņēmumi attiecībā uz norādi pārvadājuma dokumentā par neto masu un produktu klasifikāciju.

Sākotnējā atsauce uz valsts tiesību aktiem: Rīkojuma par bīstamu kravu pārvadāšanu pa autoceļiem 1. papildinājuma 1.1.3.8. punkts (SDR; RS 741621).

Piezīmes: sīkas pārbaudes veikšana attiecībā uz katra nepārdota produkta precīzu saturu katrā iepakojumā ir praktiski neiespējama produktiem, kas paredzēti mazumtirdzniecībai.

Spēkā līdz: 2017. gada 1. janvārim.

RO - bi - CH - 3

Par: ADR apmācības apliecību braucieniem, kas saistīti ar mērķi pārvadāt bojātus transportlīdzekļus, veikt remontu, pārbaudīt transportlīdzekli vai cisternu un braucieniem, ko ar autocisternām veic eksperti, kas atbild par attiecīgā transportlīdzekļa pārbaudi.

Atsauce uz šīs direktīvas I pielikuma I.1. iedaļu: 8.2.1.

Direktīvas pielikuma saturs: Autotransporta līdzekļu vadītājiem jāapmeklē apmācība.

Valsts tiesību aktu saturs: ADR apmācības un apliecība nav vajadzīga braucieniem, kas saistīti ar mērķi pārvadāt bojātus transportlīdzekļus, ar remontu saistītiem testa braucieniem, ar mērķi pārbaudīt transportlīdzekli vai cisternu veiktiem braucieniem un braucieniem, ko veic eksperti, kas atbild par attiecīgā transportlīdzekļa pārbaudi.

Sākotnējā atsauce uz valsts tiesību aktiem: Federālā vides, transporta, enerģētikas un komunikāciju departamenta (DETEC) 2008. gada 30. septembra instrukcijas par bīstamo kravu pārvadājumiem pa autoceļiem.

Piezīmes: dažos gadījumos bojātos transportlīdzekļos vai transportlīdzekļos, kuriem veic remontdarbus, un autocisternā, kas tiek sagatavotas tehniskajai apskatei vai arī, ja šī apskate notiek pārbaudes laikā, vēl joprojām ir bīstamā krava.

Prasības, kas ietvertas 1.3. un 8.2.3. punktā, joprojām turpina piemērot.

Spēkā līdz: 2017. gada 1. janvārim.

2. Dzelzceļa transports

Atkāpes attiecībā uz Šveici saskaņā ar 6. panta 2. punkta a) apakšpunktu 2008. gada 24. septembra Direktīvā 2008/68/EK par iekšzemes bīstamo kravu pārvadājumiem.

RA - a - CH - 1

Par: dīzeļdegvielas un mazuta ar ANO klasifikācijas numuru 1202 pārvadājumiem cisternu konteineros.

Atsauce uz šīs direktīvas II pielikuma II.1. iedaļu: 6.8.

Direktīvas pielikuma saturs: cisternu konstrukcijas prasības.

Valsts tiesību aktu saturs: ir atļautas cisternas, kuru uzbūve neatbilst 6.8., bet kuras ir būvētas saskaņā ar valsts tiesību aktiem, kuru tilpums ir mazāks par 1 210 l vai vienāds ar to un kuras izmanto, lai pārvadātu mazutu vai dīzeļdegvielu ar ANO klasifikācijas numuru 1202.

Sākotnējā atsauce uz valsts tiesību aktiem: pielikums DETEC 1996. gada 3. decembra Rīkojumam, kas attiecas uz bīstamo kravu pārvadāšanu pa dzelzceļu un trošu ceļu iekārtām (RSD, RS 742.401.6), un 1. papildinājuma 6.14. nodaļa Rīkojumā par bīstamo kravu pārvadāšanu pa autoceļiem (SDR, RS 741621).

Spēkā līdz: 2017. gada 1. janvārim.

RA - a - CH - 2

Par: Pārvadājuma dokuments.

Atsauce uz šīs direktīvas II pielikuma II.1. iedaļu: 5.4.1.1.1.

Direktīvas pielikuma saturs: pārvadājuma dokumentā norādāmā vispārējā informācija.

Valsts tiesību aktu saturs: kopēja termina izmantošana transporta dokumentā un pievienotajā sarakstā, kurā iekļauta noteikta informācija, kā norādīts iepriekš.

Sākotnējā atsauce uz valsts tiesību aktiem: pielikums DETEC 1996. gada 3. decembra Rīkojumam, kas attiecas uz bīstamo kravu pārvadāšanu pa dzelzceļu un trošu ceļu iekārtām (RSD, RS 742.401.6).

Spēkā līdz: 2017. gada 1. janvārim.

- Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 16. jūnija Direktīva 2010/35/ES par pārvietojamām spiediena iekārtām un par Padomes Direktīvu 76/767/EEK, 84/525/EEK, 84/526/EEK, 84/527/EEK un 1999/36/EK atcelšanu (OV L 165, 30.6.2010., 1. lpp.).

4. SADAĻA - PIEKĻUVES UN TRANZĪTA TIESĪBAS ATTIECĪBĀ UZ DZELZCEĻU

- Padomes 1991. gada 29. jūlija Direktīva 91/440/EEK par Kopienas dzelzceļa attīstību (OV L 237, 24.8.1991., 25. lpp.).
- Padomes 1995. gada 19. jūnija Direktīva 95/18/EK par dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu licencēšanu (OV L 143, 27.6.1995., 70. lpp.).
- Padomes 1995. gada 19. jūnija Direktīva 95/19/EK par dzelzceļa infrastruktūras jaudas iedalīšanu un infrastruktūras maksājumu iekasēšanu (OV L 143, 27.6.1995., 75. lpp.).
- Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīva 2004/49/EK par drošību Kopienas dzelzceļos, un par Padomes Direktīvas 95/18/EK par dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu licencēšanu un Direktīvas 2001/14/EK par dzelzceļa infrastruktūras jaudas sadali un maksas iekasēšanu par dzelzceļa infrastruktūras izmantošanu un drošības sertifikāciju grozījumiem (Dzelzceļu drošības direktīva) (OV L 164, 30.4.2004., 44. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas 2009. gada 27. novembra Direktīvu 2009/149/EK (OV L 313, 28.11.2009., 65. lpp.).
- Komisijas 2005. gada 23. decembra Regula (EK) Nr. 62/2006 par savstarpējas izmantojamības tehnisko specifikāciju attiecībā uz Eiropas parasto dzelzceļu sistēmas kravas pārvadājumu telemātikas lietojumprogrammu apakšsistēmu (OV L 13, 18.1.2006., 1. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas 2012. gada 17. aprīļa Regulu (ES) 328/2012 (OV L 106, 18.4.2012., 14. lpp.).
- Komisijas 2007. gada 13. jūnija Regula (EK) Nr. 653/2007 par vienota Eiropas parauga izmantošanu drošības sertifikātiem un pieteikuma dokumentiem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/49/EK 10. pantu un par to drošības sertifikātu derīguma termiņu, kas izdoti atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2001/14/EK (OV L 153, 14.6.2007., 9. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes 2011. gada 10. maija Regulu (ES) Nr. 445/2011 (OV L 122, 11.5.2011., 22. lpp.).

- Komisijas 2007. gada 9. novembra Lēmums 2007/756/EK, ar ko pieņem Direktīvas 96/48/EK un Direktīvas 2001/16/EK 14. panta 4. un 5. punktā paredzētās valsts ritekļu reģistru kopīgās specifikācijas (OV L 305, 23.11.2007., 30. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas 2011. gada 10. februāra Lēmumu 2011/107/ES (OV L 43, 17.2.2011., 33. lpp.).
- Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Direktīva 2008/57/EK par dzelzceļa sistēmas savstarpēju izmantojamību Kopienā (pārstrādāta) (OV L 191, 18.7.2008., 1. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas 2013. gada 11. marta Direktīvu 2013/9/ES (OV L 68, 12.3.2013., 55. lpp.).
- Komisijas 2007. gada 20. decembra Lēmums 2008/163/EK par savstarpējas izmantojamības tehnisko specifikāciju saistībā ar drošību dzelzceļa tuneļos Eiropas parasto un ātrgaitas dzelzceļu sistēmā (OV L 64, 7.3.2008., 1. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas 2012. gada 23. jūlija Lēmumu 2012/464/ES (OV L 217, 14.8.2012., 20. lpp.).
- Komisijas 2007. gada 21. decembra Lēmums 2008/164/EK par Eiropas parasto un ātrgaitas dzelzceļu sistēmas savstarpējas izmantojamības tehnisko specifikāciju "Personas ar ierobežotām pārvietošanās spējām" (OV L 64, 7.3.2008., 72. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas 2012. gada 23. jūlija Lēmumu 2012/464/ES (OV L 217, 14.8.2012., 20. lpp.).
- Komisijas 2008. gada 21. februāra Lēmums 2008/232/EK par savstarpējas izmantojamības tehnisko specifikāciju Eiropas ātrgaitas dzelzceļu sistēmas ritošā sastāva apakšsistēmai (OV L 84, 26.3.2008., 132. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas 2012. gada 23. jūlija Lēmumu 2012/464/ES (OV L 217, 14.8.2012., 20. lpp.).
- Komisijas 2009. gada 24. aprīļa Regula (EK) Nr. 352/2009 par kopīgas drošības metodes ieviešanu riska noteikšanai un novērtēšanai atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/49/EK 6. panta 3. punkta a) apakšpunktam (OV L 108, 29.4.2009., 4. lpp.).
- Komisijas 2010. gada 9. novembra Lēmums 2010/713/ES par atbilstības novērtēšanas, piemērotības lietošanai novērtēšanas un EK verificēšanas procedūru moduļiem, kas lietojami savstarpējas izmantojamības tehniskajās specifikācijās, kuras pieņemtas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/57/EK (OV L 319, 4.12.2010., 1. lpp.).
- Komisijas 2010. gada 9. decembra Regula (ES) Nr. 1158/2010 par kopīgu drošības metodi, lai novērtētu atbilstību dzelzceļa drošības sertifikātu iegūšanas prasībām (OV L 326, 10.12.2010., 11. lpp.).
- Komisijas 2010. gada 10. decembra Regula (ES) Nr. 1169/2010 par kopīgu drošības metodi, lai novērtētu atbilstību dzelzceļa drošības atļaujas iegūšanas prasībām (OV L 327, 11.12.2010., 13. lpp.).
- Komisijas 2011. gada 1. marta Regula (ES) Nr. 201/2011 par apstiprināta dzelzceļa ritekļa tipa atbilstības deklarācijas paraugu (OV L 57, 2.3.2011., 8. lpp.).
- Komisijas 2011. gada 4. aprīļa Lēmums 2011/229/ES par savstarpējas izmantojamības tehniskajām specifikācijām attiecībā uz Eiropas parasto dzelzceļu sistēmas apakšsistēmu "ritošais sastāvs – troksnis" (OV L 99, 13.4.2011., 1. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas 2012. gada 23. jūlija Lēmumu 2012/464/ES (OV L 217, 14.8.2012., 20. lpp.).
- Komisijas 2011. gada 26. aprīļa Lēmums 2011/274/ES par savstarpējas izmantojamības tehnisko specifikāciju Eiropas parasto dzelzceļu sistēmas enerģijas apgādes apakšsistēmai (OV L 126, 14.5.2011., 1. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas 2012. gada 23. jūlija Lēmumu 2012/464/ES (OV L 217, 14.8.2012., 20. lpp.).
- Komisijas 2011. gada 26. aprīļa Lēmums 2011/275/ES par savstarpējas izmantojamības tehnisko specifikāciju Eiropas parasto dzelzceļu sistēmas infrastruktūras apakšsistēmai (OV L 126, 14.5.2011., 53. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas 2012. gada 23. jūlija Lēmumu 2012/464/ES (OV L 217, 14.8.2012., 20. lpp.).
- Komisijas 2011. gada 26. aprīļa Lēmums 2011/291/ES par savstarpējas izmantojamības tehnisko specifikāciju attiecībā uz Eiropas parasto dzelzceļu sistēmas ritošā sastāva apakšsistēmu "Lokomotīves un pasažieru ritošais sastāvs" (OV L 139, 26.5.2011., 1. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas 2012. gada 23. jūlija Lēmumu 2012/464/ES (OV L 217, 14.8.2012., 20. lpp.).
- Komisijas 2011. gada 10. maija Regula (ES) Nr. 445/2011, ar ko izveido sistēmu par kravas vagonu tehnisko apkopi atbilstīgo struktūru sertifikācijai un izdara grozījumus Regulā (EK) Nr. 653/2007 (OV L 122, 11.5.2011., 22. lpp.).
- Komisijas 2011. gada 5. maija Regula (ES) Nr. 454/2011 par savstarpējas izmantojamības tehnisko specifikāciju attiecībā uz Eiropas dzelzceļu sistēmas pasažieru pārvadājumu telemātikas lietojumprogrammu apakšsistēmu (OV L 123, 12.5.2011., 11. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas 2012. gada 20. jūlija Regulu (ES) Nr. 665/2012 (OV L 194, 21.7.2012., 1. lpp.).

- Komisijas 2011. gada 15. septembra Īstenošanas lēmums 2011/633/ES par dzelzceļa infrastruktūras reģistra kopīgajām specifikācijām (OV L 256, 1.10.2011., 1. lpp.).
- Komisijas 2011. gada 4. oktobra Īstenošanas lēmums 2011/665/ES par Eiropas apstiprināto dzelzceļa ritekļu tipu reģistru (OV L 264, 8.10.2011., 32. lpp.).
- Komisijas 2012. gada 25. janvāra Lēmums 2012/88/EK par savstarpējas izmantojamības tehnisko specifikāciju attiecībā uz Eiropas dzelzceļu sistēmas vilcienu vadības un signalizācijas iekārtu apakšsistēmām (OV L 51, 23.2.2012., 1. lpp.).
- Komisijas 2012. gada 14. novembra Lēmums 2012/757/ES par savstarpējas izmantojamības tehnisko specifikāciju attiecībā uz Eiropas Savienības dzelzceļu sistēmas satiksmes nodrošināšanas un vadības apakšsistēmu un par grozījumiem Lēmumā 2007/756/EK (OV L 345, 15.12.2012, 1. lpp.).
- Komisijas 2012. gada 16. novembra Regula (ES) Nr. 1077/2012 par kopīgo drošības metodi uzraudzībā, ko veic valsts drošības iestādes pēc drošības sertifikāta izdošanas vai drošības atļaujas izdošanas (OV L 320, 17.11.2012., 3. lpp.).
- Komisijas 2012. gada 16. novembra Regula (ES) Nr. 1078/2012 par kopīgo drošības metodi pārraudzībā, kas jāveic dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem, infrastruktūras pārvaldītājiem pēc drošības sertifikāta vai drošības atļaujas saņemšanas un par tehnisko apkopi atbildīgajām struktūrvienībām (OV L 320, 17.11.2012., 8. lpp.).
- Komisijas 2013. gada 13. marta Regula (ES) Nr. 321/2013 par savstarpējas izmantojamības tehnisko specifikāciju attiecībā uz Eiropas Savienības dzelzceļa sistēmas apakšsistēmu "Ritošais sastāvs – kravas vagoni" un par Komisijas Lēmuma 2006/861/EK atcelšanu (OV L 104, 12.4.2013., 1. lpp.).

5. SADAĻA - CITAS JOMAS

- Padomes 1992. gada 19. oktobra Direktīva 92/82/EEK par minerāleļļām uzlikto akcīzes nodokļu likmju tuvināšanu (OV L 316, 31.10.1992., 19. lpp.).
 - Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīva 2004/54/EK par minimālajām drošības prasībām Eiropas ceļu tīkla tuneļiem (OV L 167, 30.4.2004., 39. lpp.).
 - Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 19. novembra Direktīva 2008/96/EK par ceļu infrastruktūras drošības pārvaldību (OV L 319, 29.11.2008., 59. lpp.).
-

LABOJUMI

Kļūdu labojums Padomes Regulai (EK) Nr. 1256/2008 (2008. gada 16. decembris), ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu dažu metinātu dzelzs vai nelegēta tērauda cauruļu un cauruļvadu importam, kuru izcelsme ir Baltkrievijā, Ķīnas Tautas Republikā un Krievijā, saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 384/96 5. pantā noteikto procedūru, kuru izcelsme ir Taizemē, pēc termiņa beigu pārskatīšanas saskaņā ar minētās regulas 11. panta 2. punktu, kuru izcelsme ir Ukrainā, pēc termiņa beigu pārskatīšanas saskaņā ar minētās regulas 11. panta 2. punktu un pēc starpposma pārskatīšanas saskaņā ar tās 11. panta 3. punktu, un ar ko izbeidz procedūru attiecībā uz Bosnijas un Hercegovinas un Turcijas izcelsmes attiecīgā ražojuma importu

(“Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis” L 343, 2008. gada 19. decembris, 1. lpp.)

4. lappuse, 20. apsvēruma f) punkta "Ražotāji eksportētāji Ukrainā" otrais ievilkums

Teksts: "— OJSC Interpipe Nizhnedneprovsk Tube Rolling Plant"

jālasa: "— OJSC Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant"

36. lappuse, 350. apsvēruma, tabula, sleja "Uzņēmums", ieraksts par Ukrainu

37. lappuse, 1. panta 2. punkts, tabula, sleja "Uzņēmums", ieraksts par Ukrainu

Teksts: "OJSC Interpipe Nihnedneprovsky Tube Rolling Plant ..."

jālasa: "OJSC Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant ...".

- ★ ES un Marokas asociācijas Padomes Ieteikums Nr. 1/2013 (2013. gada 16. decembris) par ES un Marokas EKP rīcības plāna īstenošanu, ar ko tiek īstenots īpašais statuss (2013.–2017. g.) 78

2013/804/ES:

- ★ Kopienas un Šveices Iekšzemes transporta komitejas Lēmums Nr. 1/2013 (2013. gada 6. decembris), ar ko groza Eiropas Kopienas un Šveices Konfederācijas nolīguma par preču un pasažieru pārvadāšanu pa dzelzceļu un autoceļiem 1. Pielikumu 79

Labojumi

- ★ Kļūdu labojums Padomes Regulai (EK) Nr. 1256/2008 (2008. gada 16. decembris), ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu dažu metinātu dzelzs vai nelegēta tērauda cauruļu un cauruļvadu importam, kuru izcelsme ir Baltkrievijā, Ķīnas Tautas Republikā un Krievijā, saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 384/96 5. pantā noteikto procedūru, kuru izcelsme ir Taizemē, pēc termiņa beigu pārskatīšanas saskaņā ar minētās regulas 11. panta 2. punktu, kuru izcelsme ir Ukrainā, pēc termiņa beigu pārskatīšanas saskaņā ar minētās regulas 11. panta 2. punktu un pēc starpposma pārskatīšanas saskaņā ar tās 11. panta 3. punktu, un ar ko izbeidz procedūru attiecībā uz Bosnijas un Hercegovīnas un Turcijas izcelsmes attiecīgā ražojuma importu (OV L 343, 19.12.2008., 1. lpp.) 88

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV